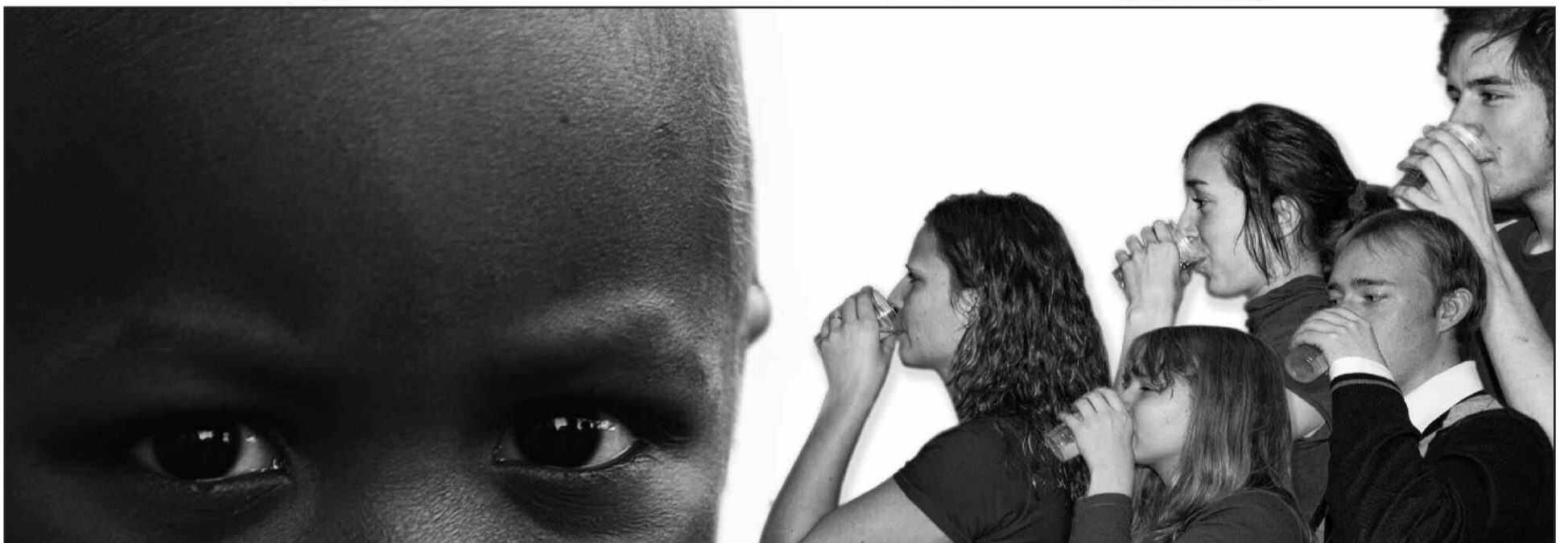

veto

maandag 17 december 2007 • jaargang 34 • nummer 12 • 2007-2008 • www.veto.be

DE WERELD SCHREEUWT OM DRINKWATER!

STEUN *MUSIC FOR LIFE*

Veto leest je papers na

Is je paper al nat van het neerdruppelende angstzweet? Zoek je iemand die de dt-regels al lachend toepast, met zinsdelen jongleert en weet waar die verdorde komma's nu eigenlijk moeten staan? Wij helpen jou, en jij steunt er *Music For Life* mee.

De redactie

Music For Life, vraag je? Het concept dat al vier jaar succesvol beproefd werd bij onze Nederlandse bovenburen en nu zijn tweede editie ingaat in België, zit simpel in elkaar. Enkele charismatische presentatoren van radiozender Studio Brussel sluiten zich, in een muzikale samenwerking met het Rode Kruis, zes dagen op in een glazen huis met als bedoeling zo veel mogelijk geld in te zamelen voor een goed doel — een *stille ramp*. Dit jaar staat de wereldwijde, schrijvende nood aan drinkwater in de kijker.

KERSTMIRAKEL

Ook wij willen deze actie steunen. Om het aangename aan het nuttige te koppelen, zorgen we graag voor jouw persoonlijke kerstmirakel. Er is maar één iets waar wij, studentenjournalisten, pretenderen goed in te

zijn: schrijven. Wekelijks breken wij elkaars artikels af en bouwen ze opnieuw op tot de degelijke stukken die je op maandag in handen krijgt. Dat doen we door ze meermaals grondig na te lezen.

Dat is wat we voor *Music For Life* zullen aanbieden: tegen een prijsje van dertig cent per pagina (meer geven mag ook), halen we zo veel mogelijk fouten en ongelukkige formuleringen uit je papers en thesissen. Zo hopen we twee vliegen in één klap tot moes te slaan: niet alleen wordt je prof minder rood aangelopen van frustratie, ook zal de opbrengst integraal naar *Music For Life* gaan.

Niet vergeten: je moet geen *burgie* zijn om schrijffouten te maken!

Feiten, cijfers én bier

- * Eén zesde van de wereldbevolking heeft geen toegang tot zuiver drinkwater.
- * Dagelijks moeten miljoenen vrouwen in Afrika en Azië gemiddeld zes kilometer afleggen om water te halen.
- * Iedere 15 seconden sterft een kind door het gebruik van slecht drinkwater en slechte hygiëne. Eén derde van hen zou nog leven door het simpel gebruik van zeep en water.
- * Miljoenen mensen in ontwikkelingslanden moeten het stellen met minder dan vijf liter onzuiver water per dag.
- * Een druppelende kraan kan 75 liter water per dag verspillen.
- * Dagelijks spoelen we ongeveer 50 liter door het toilet.
- * 70% van 's werelds beschikbaar water gaat naar de landbouw.
- * Bijna de helft van de bevolking in ontwikkelingslanden is op eender welk moment ziek door onveilig water.
- * Tegen 2025 zullen twee miljard mensen te kampen hebben met een tekort aan zuiver drinkwater.
- * Er is 5680 liter water nodig om een vat bier te produceren!

Concreet!

Wat? Print je paper uit en breng hem naar het *Veto*-redactielokaal.

Waar? Ons rommelig kot bevindt zich op de eerste verdieping van 's Meiersstraat 5 — dat kleine straatje tussen de Muntstraat en het Hogeschoolplein.

Wanneer? Tussen 14u en 18u op woensdag 19/12.

En daarna? Je verbeterde paper kan je komen ophalen op donderdag 20/12, vanaf 12u.

Centjes? 30 cent per nagelezen pagina — al zijn grotere bedragen altijd welkom!

Waarom? Omdat je niet de enige bent met een drankprobleem.

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

Kerstinterviews met:

Kardinaal Danneels

Louis Tobback

Frank Vandenbroucke

(advertentie)

Theologie vreest voor leraren

De godsdienstwetenschappers zijn ontevreden over de nieuwe lerarenopleiding. "Stagebegeleiders worden niet meer gehoord in het nieuwe deliberatiesysteem. Dat is problematisch", klinkt het ongerust aan de faculteit.

De specifieke lerarenopleiding (SLO), het vroegere ALO, leidt hogeschool- en universiteitsstudenten die les willen geven in hun vakdomein op. Hoewel het decreet maar één examencommissie voor de lerarenopleiding per instelling voorziet, is dat voor de K.U.Leuven te drastisch, gezien de diversiteit aan vakinhouden en docenten. Zij heeft nu vier examencommissies opgericht navenant het aantal POC's lerarenopleiding aan de instelling.

Omdat de lerarenopleiding godsdienstwetenschappen tot de POC geesteswetenschappen behoort, valt de opleiding onder de examencommissie geesteswetenschappen. En daar wringt het schoentje. In de commissie zitten slechts twee professoren van theologie. Bovendien worden de praktijklectoren of stagebegeleiders gereduceerd tot bijzitters met spreekrecht, waar zij vroeger stemrecht hadden.

"Als het merendeel van de professoren niet vertrouwd is met de opleiding godsdienstwetenschappen, hoe moeten zij dan stemmen over aan de studenten?" vraagt Thijs Smeyers, preses van Katechetika, zich af. "Bovendien zijn de praktijklectoren bezig met godsdienstonderwijs. Zij beheersen vanuit hun ervaring het vakdomein. Hun invloed wordt gereduceerd en dat is voor ons geen goede zaak."

Thijs: "Een godsdienstleerkracht heeft bijzondere competenties die samenhangen met zijn persoonlijkheid. Godsdienst geven is anders dan wiskunde of Nederlands onderwijzen, want je moet een persoonlijke getuigenis afleggen. Je moet praten over geloof en religie. Dat is niet meer evident in een moderne tijd. Daarom zijn lectoren, en hun advies, voor ons zo belangrijk. Zij begrijpen de moeilijkheden." De kring wordt in haar eis volmondig gesteund door het decanaat en LOKO.

De bedoeling van het Academisch vormingscentrum voor Leraren van de K.U.Leuven is op langere termijn tot één overkoepelende examencommissie te komen. Ten vroegste volgend academiejaar. Op het groepsbestuur werd de eis van de faculteit godsdienstwetenschappen, elf onafhankelijk examencommissies voor de elf SLO's aan de universiteit, echter amper gesteund.

(mg)

FREDERIC BUSSCHER WINT POPTHESISPRIJS

"Breder durven denken"

Het moet als muziek in de oren geklonken hebben toen Frederic Busscher hoorde dat hij de Popthesisprijs van Poppunt, ter waarde van 500 euro, gewonnen had. Die wordt sedert vorig jaar uitgereikt aan studenten die een thesis schrijven over de muzikale jungle die popmuziek omhelst.

Bo Vanluchene

Frederic Busscher studeerde vorig jaar als communicatiewetenschapper aan de K.U.Leuven af met een thesis over de lokale ondersteuning van popmuzikanten.

Frederic: «Ik heb een *case study* uitgevoerd in een viertal steden en gemeenten in Vlaams Brabant. Het onderzoek verliep aan de hand van half gestructureerde interviews met beleidsmensen uit de lokale en professionele muzieksector. Toen ik mijn thesis inzond, wist ik dat het via Poppunt ook gelezen zou worden door verschillende mensen die er ook een boodschap aan zouden hebben, en niet enkel door proffen en hooguit een paar vrienden of medestudenten.»

«Ik denk niet dat popmuzikanten voldoende ondersteund worden. Na het muziekdecreet van '98 is er wel al veel verbeterd, maar er is nog werk aan. Repetitieruimtes worden bijvoorbeeld nog niet voldoende benut en er is een optimalisering van de middelen nodig. Men moet de economische wetmatigheden toepassen. Niet alleen het eindproduct — een goede band — is belangrijk, maar ook het groeitraject. Dat geldt voor alle takken van de amateurkunst, omdat veel jongeren er mee bezig zijn.»

DEPOT

«Ik volg nu een opleiding Cultuur en Management in Gent, maar ik heb maar één namiddag per week les. De rest van de tijd werk ik bij Het Depot. Een muziekcentrum als Het Depot denkt niet meteen in economische termen zoals je zou verwachten. Ze organiseren Open Mic-avonden en geven jong talent vaak als voorprogramma een kans. Het Depot ondersteunt ook het volledige traject van Rockvonk, een muzikale wedstrijd in Vlaams-Brabant. De expertise die ze ontwikkelen bij de concertwerking kunnen ze zo ook aan die wedstrijd lenen. Door mijn betrokkenheid bij Rockvonk stond ik zelf een beetje aan de wieg van nieuw talent. Wat ik geleerd had tijdens mijn onderzoek, kon ik zo onmiddellijk koppelen aan de praktijk.»

«Bij Het Depot heerst een groot enthousiasme om er een muziekcentrum *pur sang* van te maken, met zowel repetitieruimtes als concertwerking, alsook dat je er terecht kunt met vragen over andere zaken. Bijvoorbeeld waar je een demo kan opnemen. Vlaanderen is heel klein, dus het is belangrijk om

(foto Wim Driessens)

wat je verzamelt aan kennis en ervaring door te geven aan andere mensen. Als je een lokaal project wilt opzetten, moet je niet enkel keren tot de mensen in je eigen stad of gemeente, maar je moet breder durven denken. Daardoor wordt je project niet per se groter, wel het publiek en de participatie.»

«Ik studeer nog, maar in januari begin ik te werken in Brussel. Ik wil heel graag binnen de culturele of muzikale sector werken, maar op dit moment wil ik nog heel wat dingen zien en leren. Daarom is mijn werk bij Het Depot fantastisch. Voor mijn thesis heb ik bijvoorbeeld mensen van de provinciale jeugdendienst geïnterviewd en voor Rockvonk was ik aan het samenwerken met diezelfde mensen. Dan kom je op een gelijk niveau te staan. Mijn toekomstplannen gaan dan ook in die richting. Ik zou graag verderwerken aan het omsluiten en ondersteunen van het popveld.»

Super-AV

Tweewekelijks komen alle kringen samen — de Algemene Vergadering (AV) genoemd — om gezamenlijk standpunten in te nemen. De belangrijkste beslissingen vallen in onderwijs- en sociale dossiers. Dat vereist van elke participant de nodige kennis om op basis van goede gronden een adequate beslissing te nemen. Maar eens te meer is dit semester gebleken dat de kloof tussen de presidia en de studentenvertegenwoordigers die zetelen op de raden van de K.U.Leuven enorm groot is. Er is een kennisdiscrepancie.

Dat uitte zich in de moeilijke discussies omtrent diplomaruimte. Nochtans had LOKO voor de start van de wekenlange discussies een infosessie georganiseerd. Toch zijn verschillende deeldiscussies ontaard in chaos. Enerzijds omdat de studenten de concepten in hun volledige spanwijdte niet machtig waren, anderzijds omdat de vergaderingen technisch een farce waren en sommige kringen hun verantwoordelijkheid niet ten volle opnamen.

Informerende vormen is een goede zaak. Maar het vraagt een grote inspanning en niets garandeert goede resultaten. Presessen zullen bijna nooit zo veel dossierkennis hebben als de vertegenwoordigers op de raden. En dat kan wel eens tot tandengeknars leiden bij die laatste. De verschillen bij de

standpuntvorming worden ook steeds groter. De meer gespecialiseerde studenten uit de raden denken en hopen A, de AV beslist B.

Anderzijds mag niet alle macht bij de studentenvertegenwoordigers van LOKO, de niet-presessen, liggen. Doordat zij veelvuldig blootgesteld worden aan beleidsmensen, bestaat het gevaar dat ze door de bril van de universiteit kijken en de mening van de studenten uit het oog verliezen. Dat komt tot uiting wanneer ze bijvoorbeeld massaal pleiten tegen tolerantie, zoals enkele weken geleden. Op straat zal je weinig studenten ontmoeten die niet blij zijn dat ze tot op bepaalde hoogte gedelibereerd kunnen worden.

Tot voor drie jaar geleden bestond LOKO uit verschillende thematische raden. Elke geleding, die onafhankelijk fungeerde van de andere, had zijn eigen mini-AV waarop het enkel die materie behandelde waarvoor het bevoegd was. Zo hield Kringraad zich bezig met onderwijs- en universiteitsaangelegenheden. De Sociale Raad behartigde de sociale rechten van de studenten: Acco, Alma, huisvestingsdienst. Voordeel van dat systeem was de onderlegdheid van de respectievelijke AV's.

LOKO is in 2005 gecentraliseerd. Eén naam, één voorzitter, één koepel met verschillende inhoudelijke geledingen en één super-AV die nu over alles beslist. Dat was toen de expliciete vraag van de presessen. Het heeft de organisatie, in haar beslissingsbevoegdheid, maar ook in haar financiële

structuur, transparanter gemaakt. Uit verschillende hoeken, al dan niet terecht, kwam echter de kritiek dat de super-AV slechts een formeel beslissingsorgaan zou worden dat te manipuleren is. Dat laatste is zeker al gebeurd. Of de AV verzwakt is in haar positie? Neen. Studentenvertegenwoordigers van LOKO moeten nog altijd de AV volgen. Maar een AV die even sterk, of zelfs nog versterkt uit een hervorming komt, maar die minder onderlegd is, is een dubbelteje op zijn kant.

Een volwaardige participatie van de AV is er één van een goed evenwicht tussen kennis, macht en verantwoordelijkheid. Voor de

goede gang van zaken is het nodig dat in het tweede semester hierover wordt nagedacht. In de AV natuurlijk.

Maarten Goethals

Ach ja, dit is maar een mening. Reken Veto er niet op af, maar de auteur. Hij zal wel goede gronden hebben gehad om dit te schrijven. Niet?

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je
een evenement?

Plaats het dan GRATIS
in de database
Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

ONVREDE OVER ERASMUSBELEID

Inflexibiliteit troef?

Als Erasmusstudent studeer je aan een buitenlandse instelling. Je verblijf duurt drie maanden tot een volledig academiejaar. Althans, dat zou de bedoeling moeten zijn, maar aan de faculteit Sociale Wetenschappen duurt het verblijf maximaal één semester.

Ruben Bruynooghe

Niet alle studenten zijn zo opgezet met deze beperking in hun keuzevrijheid. Sommigen beklagen er zich over de enige faculteit te zijn met een dergelijk Erasmusbeleid. Deze veronderstelling wordt ontkracht door decaan Emmanuel Gerard met een verwijzing naar de faculteit Economie en Bedrijfskunde, waar de studenten ook maar een half jaar op buitenlandse bodem kennis kunnen opdoen. Toch blijft het een feit dat in Gent en Brussel er wel gekozen kan worden voor een uitwisseling van een heel jaar.

Dat met de vinger naar anderen wijzen niet volstaat om beslissingen te rechtvaardigen, weet professor Gerard zelf ook. De eerste vraag die volgens hem gesteld moet worden om het geheel te begrijpen, is waarom de studenten in derde bachelor vertrekken, terwijl de uitwisseling vroeger pas plaatsvond in het tweede licentiaat. "Zoals u weet hebben wij sinds de BAMA hervormingen een 3+1 systeem gekregen. Omwille van die éénjarige master leek het ons niet vanzelfsprekend een uitwisseling in het laatste jaar te organiseren, er moet dan namelijk de masterproef geschreven worden. We hebben dus beslist om de uitwisseling in de derde bachelor te laten plaatsvinden. Bij de vraag over de duur hebben we enkele punten in overweging genomen. De belangrijkste reden is dat de BAMA structuur nog in zijn kinderschoenen staat en we willen streven naar een marginale toetsing van de kwaliteit voor alle studenten. Zo is er bijvoorbeeld een seminarie in het derde jaar, waarvan we willen dat al de studenten minstens de helft meepikken. We willen weten of er een zekere tevredenheid bestaat over de opleiding achteraf. Als we studenten voor een heel jaar naar het buitenland zouden sturen, hebben we daar minder zicht op. Men moet weten

dat er een zeventigtal studenten vertrekken die kunnen kiezen uit tachtig bestemmingen, als dit over een kleiner aantal zou gaan, lag de problematiek een stuk anders."

CONTROLE

De studentenvertegenwoordigers van de faculteit zijn zich ook bewust van deze argumenten, maar zijn niet overtuigd. Onderwijsverantwoordelijke van Politika Maarten Gerard legt uit: "Het grootste probleem van de faculteit is dat ze te veel streven naar uniformiteit. Als studenten naar het buitenland vertrekken, zijn ze de controle kwijt. Als ze zo bezorgd zijn over de kwaliteit van hun opleiding moeten ze toch gewoon maar zoeken naar universiteiten die aan hun eisen voldoen. Als je maar een half jaar op Erasmus kan vertrekken, ondergraaf je het hele concept van de uitwisseling. Een half jaar is niet voldoende om de cultuur te leren kennen en genoeg ervaring op te doen. Er zijn wel wat proffen die interesse tonen, maar of onze argumenten gehoor zullen vinden bij de beleidsmakers is maar zeer de vraag." Ook buiten de studentenvertegenwoordigers wordt er actie ondernomen. Een petitie werd ingediend met de vraag naar meer flexibiliteit. Tom Moerenhout, de student achter het project, reageert: "De zwakte van de petitie is dat ze via webmail moest gebeuren. Studenten op Erasmus kijken hun mails niet regelmatig na, maar toch hebben al 27 van de ongeveer 60 Erasmusstudenten van mijn faculteit gereageerd in enkele dagen tijd, en nog steeds blijven de reacties binnenstromen. De mening van zoveel studenten kan de faculteit niet zomaar naast zich neerleggen. Doet ze dat wel, dan zal er volgend semester werk worden gemaakt van een grootschaligere petitie."

Koenraad Matthijs, vice-decaan van de faculteit, vindt de duur van de uitwisseling niet echt een groot probleem, maar het dossier is bij hem niet onbespreekbaar. "Zoals je weet, stellen de verschillende universitaire en facultaire overheden, en ook ik persoonlijk alles in het werk om te komen tot een veralgemeend 3+2-model. In dat geval verandert ook het hele plaatje van Erasmus."

NIEUWE DIENSTREGELING NMBS

Wel en wee bij de NMBS

Deze week voerde de NMBS een nieuwe dienstregeling in. Dat is geen probleem voor studenten die een 4x4 bezitten, in het weekend opgehaald worden door hun ouders, of simpelweg in Leuven wonen. Voor de anderen is het aanpassen geblazen. Door het lot gedwongen om zelf vaak de trein te nemen, peilde ik naar de gemoedsgesteldheid van mijn medereizigers.

Pieter Fannes

Station Gent-Dampoort. Het is ochtend. Een bleke zon belicht het eindeloze braakland tussen de sporen en de stad. De lucht, een nat en vuil laken, hangt moedeloos over het gras. Door de luidsprekers schalt een vrouwenstem. Het geluid snijdt als een Japans mes door de hordes onuitgeslapen pendelaars. Mijn cafeïne-loze hersenen hebben even tijd nodig om de klanken in een begrijpelijke boodschap om te zetten. Maakt een nasale stem deel uit van het aanwervingsprofiel van de NMBS? Er worden vertragingen afgekondigd. Hoera! Daar kwamen we voor!

Het moment is gekomen om op zoek te gaan naar studenten die hun ervaringen willen delen. Liefst boze studenten. Alle tevreden reizigers lijken op elkaar, elke ontevreden reiziger is op zijn eigen manier ontevreden.

GELDSTROMEN

"Ben je blij met de nieuwe dienstregeling van de NMBS?" De vraag blijft net te lang tussen ons in hangen. Pendelstudenten zijn niet zo nors als echte pendelaars, maar sommige zijn alvast aan het oefenen. Uiteindelijk antwoordt ze toch. Sofie — zo heet ze — treint bijna dagelijks tussen de Gentse universiteit en haar onooglijke thuisdorp, ergens in de Vlaamse vlakten. De verbinding Eeklo-Gent is helemaal omgegooid, en niet in haar voordeel. Vroeger kon je elk uur kiezen tussen twee treinen, nu is er slechts één trein per uur. In haar ogen zie ik rancune en een vormeloze haat tegen de maatschappij —

haar pony blijkt ziek te zijn. Naar die informatie was ik niet op zoek.

Het is vroeg — de meeste studenten liggen nog onder de wol — en ik moet dringend naar Leuven, de stad waar alle wegen en geldstromen heen leiden. Uiteraard mis ik mijn aansluiting in Gent-Sint-Pieters. Dat probleem bestaat al lang: het stelt me gerust dat er ook zaken bij het oude zijn gebleven.

KATER

Het traject tussen Gent en Brussel duurt nu vier minuten langer, maar dat stoort niet echt. De duur van een treinrit heeft weinig te maken met meetkunde. Een lelijk en huilend kind in de wagon trekt de tijd als een anker het moeras in, terwijl mooie vrouwen je horloge tot een woeste galop aanzetten. Een mensenleven is te kort om deze geheimen te doorgronden. Het is duidelijk dat de studenten die van Gent naar Brussel sporen niet veel te klagen hebben. Tom, die naast mij en op Vlekho zit, drukt voorzichtig zijn tevredenheid uit. Natuurlijk, de vertragingen worden systematisch onderschat, de treinen zitten vaak overvol, en die ene grieplijder moet altijd net naast jou komen zitten. Maar behalve dat valt het traject mee.

Tussen Brussel en Leuven ontmoet ik mijn eerste K.U.Leuven-studenten. Bruno en David zitten op kot in Leuven, maar hebben de nacht doorgedaan in de hoofdstad. Als Mechelaar ziet het er voor Bruno niet goed uit. De nieuwe dienstregeling zal zijn wekelijkse trip naar huis een pak verlengen. Zijn problemen verzinken echter in het niets bij die van David, die in Turnhout woont. Het kan de kater zijn, maar David ziet niet in hoe hij ooit nog thuis moet geraken. Voor ik om verheldering kan vragen, doemen de torens van Stella voor ons op. De geur van mout grijnst ons loom tegemoet. Reizen is leren.

BIBLIOTHEKEN STEEDS DRUKKER IN EXAMENPERIODES

Tegen MSN en cocoonen op kot

U weet er wellicht al wel van, de examens staan voor de deur. Indien u al aan het blokken bent, wordt de kans dat u dit in de universiteitsbibliotheken doet groter en groter.

Christoph Meeussen

Rudi De Goot, voormalig medewerker van de Centrale Bibliotheek, herinnert zich dat sinds een tiental jaren het bibliotheekbezoek sterk is toegenomen. Nieuwe onderwijsvormen, waarbij de student ook steeds een grotere inbreng heeft, liggen vermoedelijk aan de basis ervan. Recenter is het feit dat studenten ook in groep naar de bibliotheek trekken. Dat zou volgens verschillende bibliothecarissen nog maar drie jaar opvallend aan de gang zijn. Oorzaken kunnen van velerlei aard zijn. Zowel de nieuwe BaMa-structuur, waarin volgens hen nog meer aandacht wordt besteed aan groepswork en interactie, als een reactie op het 'cocoonen' dat de laatste jaren erg in zwang zou zijn, worden daarbij niet uitgesloten.

Wanneer we even een kleine rondvraag doen bij enkele groepen studenten zelf, lijkt dat ook grotendeels te kloppen. Een aantal onder hen zit inderdaad voor groepswork samen, anderen bereiden collectief examenvragen voor. Zij die in de bib samenkomen om te studeren, doen dat vooral om meer te presteren. Een vraag stellen aan een vakgenoot is immers erg

gemakkelijk, en de sociale controle zorgt voor een goed evenwicht tussen pauze en studie.

Nog een opvallende constante: de studenten van nu, die groot werden met het internet, wijzen ook vaak op de slechte invloed ervan. 'Snel efkes iets vragen' via chattoepassingen als MSN durft blijkbaar wel eens uitlopen. In de bib is dat ondanks de groei van draadloos internet minder een probleem, wellicht ook door die sociale controle.

Bij andere groepen is deze studievorm wellicht gewoon historisch gegroeid. Zo kent de rechtenbib traditioneel een vrij internationaal publiek, vooral Erasmussen. Vroeger waren dat vaak Aziaten, maar vandaag is er elke dag een zeer grote groep Spaanstalige studenten, die de gewoonte van samen studeren thuis, ook in Leuven in de praktijk omzetten.

Niet in het minst wordt deze drang nog eens versterkt door allerlei initiatieven. Menig- een herinnert zich nog wel de massage- en smoothieactie van de Centrale bibliotheek. Deze week wordt er overigens gestemd om alle universiteitsbibliotheken tijdens de blokperiode tot negen uur 's avonds open te houden.

Ook van privépersonen of -groepen komt aandacht voor dit fenomeen. Zo organiseert Comac tussen Kerstmis en Nieuwjaar — wanneer de universiteitsbibliotheken gesloten zijn — hun 'collectieve blok' — gemengd met Vlamingen en Walen — in de Truiense bossen. Een week lang wordt samengeleefd volgens een

(foto Christoph Meeussen)

vastgelegd ritme, met overdag en 's avonds de nodige tijd voor ontspanning en spel.

En dat studeren in de bib niet enkel voordelen heeft voor je studies, bewijst ook Pieter, samen met zijn vrienden, een trouwe bezoeker van de Centrale Bibliotheek. Pieter: "Ik kom hier heel graag. Er is hier een vrij grote holebigemeenschap aanwezig, waardoor wij de bib wel

eens holebi noemen. Het gebeurt wel eens dat er naar elkaar wordt gekeken en geloofst. Bovendien is het al een keer gebeurd dat ik een jongen die ik hier zag, op café later herkende, we hadden even een relatie."

FRANK VANDENBROUCKE SPREEKT

“Iedereen kan minister spelen”

Als Vlaams minister van Onderwijs ligt Frank Vandenbroucke de laatste tijd erg onder vuur. Zijn financieringsplannen worden kritisch onthaald door studentenvertegenwoordigers. Zelf blijkt hij tevreden over het financieringsdebat.

Ide Smets & Maarten Goethals

Frank Vandenbroucke: «Het financieringsdebat is een goed debat geweest. We hebben het zeer transparant gevoerd. Het rekenmodel waar we mee werkten, hebben we volledig ter beschikking gesteld. Iedereen kon minister spelen en alternatieven bedenken, ook VVS (*de Vlaamse Vereniging van Studenten*, red.). Zo zaten we in een zelfde machtsverhouding. Dat heeft tot een goede discussie geleid waarin veel zaken zijn aangepast. Je hoort me niet zeggen dat het perfect is, waarschijnlijk zal er binnen een aantal jaren een minister van onderwijs zijn die zegt dat ik dingen verkeerd heb gezien. Dat is normaal.»

Veto: Sommigen speelden teveel minister, luidde een vaak gehoorde kritiek.

Vandenbroucke: «Dat wordt meestal door de betrokkenen verteld, want daaruit blijkt hoe machtig ze zijn. Dat is een beetje simpel gesteld — nogal wat mensen hebben hier invloed op gehad.»

Veto: Het financieringsplan is dus niet het resultaat van een tripartite: u, de voorzitter van de Gentse associatie Luc Van den Bossche en André Oosterlinck voor Leuven?

Vandenbroucke: «Een associatievoorzitter is niet per definitie slimmer dan een ander. De associatievoorzitters hebben zich sterk gemanifesteerd en dat geneert mij niet. Ik denk dat de associatievoorzitters de grenzen van de associatie kennen en weten wat hun rol is. Zij verdedigen de belangen van zowel hun universiteit als de instellingen errond. Het is toch niet slecht dat André Oosterlinck zich ook bekommert over het wel en wee van de professionele bachelors. Dat leidt tot een breder verantwoordelijkheidsgevoel bij een aantal mensen. Ik lijd niet aan Oosterlinckfobie.»

HARDNEKKIGHEID

Veto: Vorige week had u naar aanleiding van de zoveelste betoging tegen de plannen een onderhoud met VVS. Dat verliep niet zo goed.

Vandenbroucke: «Het is goed dat studenten betogen, omdat het betrokkenheid toont. Ik vind het daarentegen jammer dat mensen verkeerd geïnformeerd worden. Daardoor wordt het echte interessante debat niet gevoerd, en dat gaat over hoe de tweede democratiseringsgolf op gang krijgen. Hoe kan je democratisch onderwijs combineren met kwalitatief hoogstaand onderwijs? Dit is niet gemakkelijk. Hoe kan je ervoor zorgen dat er meer reservoirs van talent worden aangelegd en mensen op het juiste spoor raken waar hun talent ligt? Het gaat over veel meer dan wat er zich afspeelt aan de hogescholen en universiteiten. Ook wat er in de kleuterklas gebeurt is belangrijk. Dat debat hebben we tot nu toe nog niet gevoerd.»

Veto: Ook VVS wil meer democratiseren, maar zij gaat niet akkoord met de manier waarop u dat wilt regelen.

Vandenbroucke: «VVS is een partner zoals een andere. Ik vind studentenorganisatie belangrijk, ik was daar zelf ook heel actief in, maar je wint een debat niet als je met foute informatie rondloopt.»

Veto: Heeft VVS dan een nuttige input gehad in dit dossier?

Vandenbroucke: «De laatste jaren is VVS zeker nuttig geweest. Alleen vond ik het nu niet duidelijk wat het nut van de betoging was, want we zijn immers nog volop in het onderhandelings- en overlegproces met de vakbonden en besturen.»

Veto: Studenten noemen u koppig, er valt met u niet

te spreken. Het ging allemaal een stuk vlotter onder de vorige onderwijsminister Marleen Van Der Poorten (*Open VLD*).

Vandenbroucke: «(Ontwikt kundig de vraag) Er valt te spreken op basis van juiste argumenten. Een voorbeeld: Het ontwerpdecreet is nu goedgekeurd door de regering, maar we hebben al afgesproken dat we een aparte invulling gaan geven aan hoe je onderzoekskwaliteit meet in de humane wetenschappen. Waarom doe ik dat? Omdat mensen naar mij komen met terechte kritieken op dat punt en mij kunnen overtuigen.»

Veto: Wat vindt u ervan dat de Leuvense studentenraad LOKO niet mee heeft betoogd?

Vandenbroucke: «Zowel de Studenten associatie Leuven (StAL) als LOKO hebben kritische bedenkingen (*kijkt naar een uitgeprinte versie van het persbericht naast zich*, red.). Ze wezen me op onbedoelde gevolgen van het feit dat we studiepunten als rekeneenheden gebruikten. In het vorige systeem werkten we niet met

versiteitstudenten waren. Ik ben ongelofelijk blij dat ik dat dertig jaar later kan waarmaken. De discriminatie met betrekking tot de sociale voorzieningen ten nadele van hogeschoolstudenten wordt in 2009 opgeheven. Je moet soms geduld hebben en hardnekkig zijn.»

Veto: Toch zijn de hogeschoolstudenten ontevreden. Hoewel u zeven miljoen euro beloofd hebt om de onderfinanciering ongedaan te maken, is dat een peulschil in vergelijking met de 100 miljoen euro die u eerst beloofde.

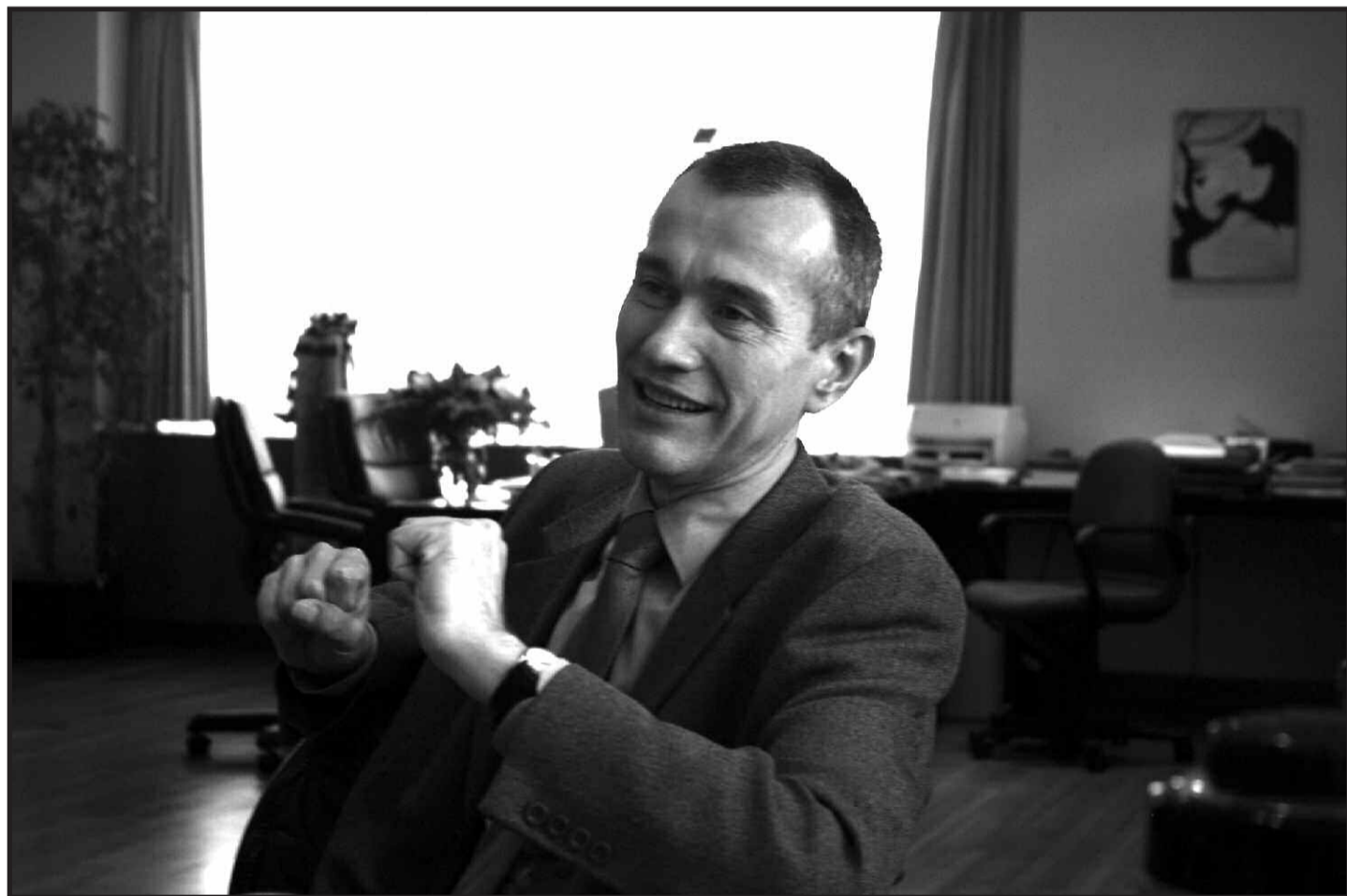
Vandenbroucke: «Ik heb nooit ‘100 miljoen’ beloofd. Je moet het hele plaatje zien. We hebben al een extra financiële injectie gedaan van 25 miljoen euro voor de hogescholen, omdat ze in het vorige financieringsmodel van bevroren enveloppes in combinatie van stijgende studentenaantallen enorm hebben afgezien. Daarbovenop krijgen de professionele bachelors bij de start van het nieuwe financieringsmodel nog belangrijke extra's. De sleutel voor de toekomst is echter vooral dat het budget van de in-

zijn? Kan dat op dit kleine lapje grond? Die vraag is een prikkel om boven het eigen muurtje uit te kijken. Begin januari hoop ik op een rapport.»

Veto: Rationalisering is een oud zeer. Luc Van den Bossche, zelf Minister van Onderwijs geweest, heeft dat ook geprobeerd met commissaris Dillemans. Waarom zou wat hem niet lukte, u wel lukken?

Vandenbroucke: «Ik heb grote achting voor Dillemans. Het is jammer dat er na Van den Bossche niets met zijn rapport gebeurd is. Een handicap was dat men Dillemans percipieerde als een man van één instelling. De groep die nu bijeenzit vertegenwoordigt heel duidelijk alle instellingen»

«Essentieel is dat we nog deze legislatuur slagen in het rationaliseren, want ik wil gelijke kansen voor iedereen. Maar wel kansen op hoge kwaliteit, en dat kan je ook alleen maar bereiken als het studieaanbod rationeel georganiseerd is. Het financieringsmodel geeft al een aantal prikkels die aanzetten tot samenwerking,

(foto Bram Vanoirbeek)

studiepunten, maar met studenten die ingeschreven waren voor een jaarprogramma. Je verandert je rekeneenheden. Dat leidt tot een probleem wanneer blijkt dat studenten gewikkelde programma's volgen met minder dan 60 studiepunten. Ik zoek naar oplossingen gezocht voor de relevante kritieken, zoals deze.»

HEMEL

Veto: Is het dan niet frustrerend dat er ondanks uw pleidooi voor meer democratisering toch nog betoogd wordt?

Vandenbroucke: «Ik vond dat er te weinig volk was en dat is jammer. Ik heb zelf genoeg betoogd. Ik wens de studenten meer evoluerend inzicht toe, maar vooral veel hardnekkigheid. Meer dan dertig jaar geleden zat ik in hun situatie. Ik herinner me nog dat Jef Raemakers, de toenmalige minister van Onderwijs, naar Leuven kwam. We konden tussenkomen tijdens zijn speech en ik viel hem virulent aan op zijn beleid. Hij was een beetje op zijn ongemak, want ik wist waarover ik sprak. Een van de pijnpunten toen was dat je een verschil in studietoelagen en een groot verschil in sociale voorzieningen had tussen universiteitsstudenten en hogeschoolstudenten. Dat was één van de dingen waarom wij ageerden, hoewel wij uni-

stellingen zal meegroeien met hun aantal studenten. Ik begrijp dat ze zeggen dat het meer mag zijn. Ik zou dat ook zeggen als ik een hogeschoolbestuurder was, maar ik moet keuzes maken. We moeten ook investeren in scholenbouw, in lagere scholen, secundaire scholen. Ik investeer bijvoorbeeld in energiezuinige scholen. Het geld valt niet uit de hemel.»

RATIONALISEREN

Veto: Omdat de middelen beperkt zijn, zullen de onderwijsverstrekkers moeten samenwerken. Zijn er op dit moment genoeg samenwerkingsverbanden tussen hogescholen en universiteiten?

Vandenbroucke: «Vlaamingen zijn parochiaal en dat is niet altijd goed. Daarom heb ik, voor het hoger onderwijs, een optimalisatiecommissie opgericht, meer bepaald de commissie Soete. Er zitten daar mensen (*drie voorzitters van associaties, enkele rectoren en afgevaardigden voor de hogescholen*, red.) in die hun verantwoordelijkheid kunnen overstijgen en samen nadenken over hoe het onderwijslandschap er in Vlaanderen moet uitzien in het belang van de studenten. Wat is bijvoorbeeld de verhouding tussen de universiteiten onderling? Kan je mooie strategische samenwerkingsbanden opstellen die ook op vlak van de associatie grensoverschrijdend

zoals het rationalisatiefonds. We gaan samenwerking belonen. Toch was het nog nuttig om een vooruitdenkende commissie in het leven te roepen. Er is een blauwdruk voor de toekomst nodig. De commissieleden weten ook dat het geld dat voorzien is voor het “Rationalisatiefonds” er niet komt als er geen eensgezindheid is in de commissie.»

Veto: Is het dan handig dat zowel Van den Bossche als Willy Claes, voorzitter van de Limburgse associatie, net als u prominente leden van de socialistische partij zijn?

Vandenbroucke: «(droogjes) Er zijn vele kamers in het huis van het Vlaamse socialisme. We belichamen alle drie zeer uiteenlopende varianten van het Vlaamse socialisme. Ik ervaar hen niet als *sp.a*'ers, maar als personen die komen pleiten voor de belangen van hun associatie. Ik moet minister zijn van iedereen. Ik ben niet geïnteresseerd in een partizane benadering van onderwijs.»

Veto: U zou evengoed een liberaal kunnen zijn, is een veelgehoorde kritiek binnen vakbondsmilieus. U wilt een sociaal project uitvoeren met allesbehalve sociale maatregelen, zoals het leerkrediet.

Vandenbroucke: «Je kan geen ethiek van solidariteit hebben zonder ethiek van verantwoordelijkheid. Je kan geen ethische opvatting formuleren over wat solidariteit is als je geen hel-

dere opvatting hebt over wat de eigen verantwoordelijkheid van mensen is. Solidariteit is niet optreden waar je vaststelt dat mensen buiten hun eigen verantwoordelijkheid het slachtoffer worden van iets. Ik droom van een wereld waarin je echt concrete solidariteit hebt. Dat is niet een wereld waarin mensen voor niks verantwoordelijk zijn.»

«Als je meedogenloos bent over het feit dat mensen kunnen falen, dan ben je een liberaal. Ik vind dat er ook zoiets moet zijn als mededogen. Met het leerkrediet geven we een signaal dat studenten ook een verantwoordelijkheid hebben. Ons onderwijs vormt een soort van basisinkomen in natura: tot je 18 jaar bent, is dat "basisinkomen" telkens opnieuw aangevuld als je faalt; als je 18 jaar geworden bent, dan is dat "basisinkomen" niet meer eindeloos onuitputbaar, maar toch nog genereus. Het leerkrediet laat immers toe dat je faalt. Er is een recht op falen, maar geen recht op blijven falen, want dat gebeurt op de kosten van de samenleving. Het stond in de sterren geschreven dat we een dergelijk concept moesten bedenken, omdat we naar een geflexibiliseerd onderwijs gaan.»

Veto: *Studenten begrijpen echter niet waarom u het Leerkrediet in het decreet hebt geschreven, omdat u daar eerst tegenstander van was.*

Vandenbroucke: «Ik was tegenstander van iets anders: ik ben tegen een hardvochtig systeem. Als je een verantwoordelijkheidsgevoelige solidariteit bepleit, waar ik voor ben, dan moet je nog opletten dat je niet hardvochtig eindigt. Maar, je kan geen solidariteit denken of uitlegen als je geen idee hebt waar de eigen verantwoordelijkheid begint van mensen. Zeker in een systeem waar studiepunten blijven lopen. De kritiek daarop is vreemd. Hebben wij nu echt graag dat mensen zich onbeperkt kunnen blijven inschrijven zonder dat ze noemenswaardige studievoortgang boeken? Hebben wij dat graag?»

Veto: *Een student zal nu 140 leerkredietpunten hebben. VVS ijvert voor 180 met het argument dat trissen dan ook nog kan. Maar meer nog stelt de studentenlobby het volledige concept in vraag*

Vandenbroucke: «Ja, daar kan je over blijven discussiëren. VVS heeft het volledig ten onrechte als een principiële fout voorgesteld. Zeker in vergelijking met het buitenland is die kritiek vreemd. De rest van Europa vindt dat wij van onze studenten hogere inschrijvingsgelden moeten vragen. Deze zijn nu zeer laag en dat is een troef die we moeten behouden. Als we niet oppassen, worden we daarmee binnenkort de Albanezen van Europa (*Albanië ligt nochtans in Europa, red.*).»

Veto: *U legt een grote verantwoordelijkheid bij de student. Het is echter niet altijd evident om in het middelbaar onderwijs een studiekeuze te maken. Hoe gaat u dat beter begeleiden?*

Vandenbroucke: «We worstelen daar mee: hoe kan je mensen de vrijheid geven waar ze recht op hebben als volwassen mensen en hen toch aan de hand van objectieve informatie de juiste keuze laten maken? Ik vind dat centra voor leerlingenbegeleiding daar veel directer moeten mee bezig zijn. Ik herinner me zelf nog het PMS: zij voorspelden je toekomst door in een glazen bol te kijken. Dat heeft dikwijls geleid tot verkeerde adviezen. Bijvoorbeeld allochtonen die naar het beroepsonderwijs gingen op basis van bevooroordeelde adviezen. Dat model werkte niet goed. Het PMS is daarom veranderd in het Centrum voor LeerlingenBegeleiding (CLB). Dat moet de scholen leren hun leerlingen te leren kiezen. Dat is een mooi model, maar in de praktijk leidt het er vaak toe dat jongeren nogal aan hun lot worden overgelaten als het om studiekeuze gaat. We moeten rechtstreeks bij de studenten zorgen voor goede, volledige informatie waar ze hun studiekeuze kunnen op baseren. Wij moeten zorgen dat jongeren doorzicht met hun toekomst bezig kunnen zijn.»

«Heroriëntering op het niveau van het hoger onderwijs is in dit verhaal minstens even belangrijk. Enerzijds ten aanzien van de instellingen. We zorgen ervoor dat instellingen die studenten snel heroriënteren toch nog de financiële middelen van die student blijven ontvangen. In associatieverband zie je al hogescholen en universiteiten die samenzitten om een heroriënteringbeleid op poten te zetten. Anderzijds zitten in het leerkrediet ook maatregelen die studenten stimuleren om zich te heroriënteren. Zo

komen de eerste zestig behaalde studiepunten, er dubbel bij op je leerkrediet. worden de studiepunten die je aanvankelijk opgenomen had, opnieuw bijgeteld op je leerkrediet. Alsof je die foute keuze niet gemaakt had. Je herbegint dan met een propere lei. de punten waarvoor je na je heroriëntering inschrijft, zijn dan de eerste die van je leerkrediet afgaan.»

SLAGEN

Veto: *Is er dan geen mogelijk neveneffect van de outputfinanciering, waarbij hogescholen en universiteiten selectiecriteria gaan hanteren?*

Vandenbroucke: «We introduceren nu een financieringssysteem met zowel input- als outputfinanciering, met daar bovenop een surplus voor beursstudenten. Er is daarnaast ook het aanmoedigingsfonds. Binnen dat model bestaat een gezonde spanning tussen de verschillende

geld per behaald studiepunt. Ik denk niet dat dit leidt tot kwaliteitsverlies. Ten eerste omdat de studenten die gefinancierd worden op basis van output al een eerste selectie achter de rug hebben. Ten tweede omdat er een belangrijke tegenkracht zit in de visitatie en de accreditatie van de opleidingen. Deze nemen we heel ernstig. Een neen van een accreditatie is een neen.»

Veto: *Ondanks de vele kwaliteitsbewakingen zoals de accreditatie en de onderwijscommissie binnen de instellingen zelf, gaan er veel stemmen op die ervan overtuigd zijn dat de kwaliteit van het onderwijs gedaald is.*

Vandenbroucke: «Dat is het bekende deuntje dat de jeugd van tegenwoordig het toch wel gemakkelijk heeft. Objectief gesproken is dat natuurlijk niet zo. Als ik vergelijk wat er nu gestudeerd wordt in de eerste kandidatuur van economie in Leuven ten opzichte van wat ik moest doen, dan is het er zeker niet makkelijker op

(foto Bram Vanoirbeek)

doelstellingen. Daardoor krijg je ook kritieken die eigenlijk tegenstrijdig zijn. Enerzijds argumenteert men dat de nieuwe financiering de instellingen ontmoedigt om studenten te rekruteren die niet snel slagen. Anderzijds hoor je de kritiek dat door de outputfinanciering de instellingen studenten makkelijker gaan laten slagen. Noch het ene, noch het andere lijkt me juist»

«Instellingen krijgen immers geld voor studenten die zich inschrijven tot ze in één opleiding hun 60ste studiepunt hebben behaald. Zo kunnen hogescholen en universiteiten zich ook op een publiek richten dat minder slaagkansen heeft, zonder financiële schade. We willen dat mogelijk maken, maar als de selectie eenmaal gedaan is, willen we dat de instelling de studievoortgang blijft ondersteunen. Zelfs na de eerste selectie blijkt immers dat er in sommige instellingen beduidend minder kans op slagen is. Daarom zeggen we dus: je hebt als instelling de verantwoordelijkheid om er mee door te doen. Die verantwoordelijkheid bekomen we door outputfinanciering. De instelling krijgt dan

geworden. De hoeveelheid kennis is genomen. Ik voorzie wel een tussenstap tussen het secundair onderwijs en hoger onderwijs, namelijk het hoger beroepsonderwijs. Als je die tussenstap niet voorziet, zal er een neerwaartse druk zijn op de kwaliteit van de professionele bachelor.»

SUCCESS

«Het heeft iets te maken met massificatie. Het gevoel dat als dingen massaler worden, de kwaliteit omlaag gaat. Dat is een vooroordeel. Let wel, mijn boodschap is niet dat iedereen naar de universiteit of naar de hogeschool moet. Dan krijg je een probleem. Daarom ben ik er niet voor te vinden om studenten uit het BSO een extra financieel rugzakje te geven als ze naar het hoger onderwijs gaan: BSO heeft niet als roeping mensen voor te bereiden op hoger onderwijs, wie die brug maakt, vormt een uitzondering waarvan je geen regel moet maken.»

Veto: *U wilt groepen aanspreken die nu verhinderd worden om hoger onderwijs te volgen, maar dat aanmoedigingsfonds bedraagt slechts 1% van het onderwijsbudget. U had 5% beloofd. Gaat er met dat budget nog efficiënt gewerkt kunnen worden?*

Vandenbroucke: «De belangrijkste impuls is de extra financiering van 50 procent voor beursstudenten. Iemand met een beurs heeft ouders met een bescheiden inkomen. Onze boodschap aan de instellingen luidt: rekruteer studenten uit gezinnen met ouders die niet hoog opgeleid zijn, daarvoor krijg je extra geld. Want het zijn net die jongeren die dankzij hun studies flink wat sporten op de sociale ladder zullen kunnen stijgen.»

«Een allochtone achtergrond of een zwakke vooropleiding is een concrete factor die er voor kan zorgen dat iemand bedreigd wordt in zijn succes. Daar moet natuurlijk concreet aan gewerkt worden. Het aanmoedigingsfonds is er om vernieuwende initiatieven te nemen rond doelgroepen, initiatieven die geleidelijk hun weg moeten vinden in het brede beleid van de instellingen.»

Veto: *Het budget is daar toch veel te gering voor?*

Vandenbroucke: «Ik ben van mening dat we beter rechtstreeks en structureel financieren in plaats van iets wat je bovenop als kers op de taart ziet.»

Veto: *Waarom worden de studentenkenmerken die bepalen wie een beurs krijgt niet uitgebreid? Zoals studenten met leerstoornissen of allochtonen?*

Vandenbroucke: «Je kan niet voorspellen wie in zijn studies succes gaat hebben en wie niet. Veel mislukkingen in het hoger onderwijs hebben wel te maken met mislukkingen in het secundair onderwijs. Men heeft onvoldoende zelfinzicht of -vertrouwen opgebouwd of zijn of haar academisch Nederlands is onvoldoende. En dat resulteert dan in een verkeerde studiekeuze. Eerder dan dat allemaal te willen vertellen in een fijnmazig systeem van indicatoren, hebben we voor een krachtige maar eenvoudige prikkel gekozen: we financieren studenten uit gezinnen met een laag inkomen de helft meer. Om die reden gebruik ik niet de indicator allochtoon. Eigenlijk is de leerbedreiging die daarmee samenhangt moeilijk in kaart te brengen. Als je kind bent van twee Nederlandse ouders, ben je dan allochtoon dan een kind van een Hasseltse vader en een Turkse moeder? Natuurlijk niet, maar als je dat allemaal moet uitklaren in een financieringsmodel, dan eindig je wel in vreemde debatten, die we misschien beter vermijden.»

Veto: *Op dit moment garandeert niets dat er meer allochtonen in het hoger onderwijs komen?*

Vandenbroucke: «Jawel, want veel allochtonen in het hoger onderwijs komen uit gezinnen die het financieel minder breed hebben en dus beursgerechtigde studenten zijn. Ook het aanmoedigingsfonds richt zich daar op.»

RIJKE VLAMINGEN

Veto: *Een groot deel van de financiering gaat ook naar onderzoek. In het begin was er sprake van 35% van het budget. Dat is nu vastgesteld op 45%. Onder welke invloed is dat cijfer naar omhoog gegaan?*

Vandenbroucke: «Spreken van een bepaalde invloed kan ik niet. Ik heb nog een romantische visie op universiteiten. Het wezen van een universiteit is eigenlijk het samengaan van zeer goed onderwijs, waarbinnen je ook maatschappelijke mobiliteit organiseert. De instelling geeft niet alleen kennis door, maar creëert ook kennis. Die twee hangen samen. Doordat de instelling ook kennis creëert op topniveau, kan ze in de samenleving een onafhankelijke en kritische rol spelen. Als die instelling afhankelijk is van allerlei kleine contractjes voor bedrijven in de omgeving om aan toegepast onderzoek te doen, dan heb je geen sterke onafhankelijk kritische universiteit meer. Een universiteit moet haar basisfinanciering niet zoeken in de private sector. Dus moet je er als overheid voor zorgen dat universiteiten aan goed onderzoek kunnen doen. Ik wil niet dat binnen tien jaar de rijkere Vlamingen aan hun kinderen zeggen dat ze maar in Frankrijk of de Verenigde Staten van Amerika moeten studeren als ze van een topuniversiteit willen genieten.»

KERSTMARKT VOOR INDIA

Waarin een kleine kring groot kan zijn

Kerstmarkten mijden wij als de builenpest. In de top drie van de meest verfoeilijke gevolgen van het christendom bevinden ze zich onzes inziens netjes tussen 'kruistochten' en 'ethische standpunten van de Paus'.

Simon Horsten

Alles verandert natuurlijk wanneer de kerstmarkt in kwestie méér beoogt te zijn dan een verzamelplaats van worst en warme wijn, chemische sneeuw en de uitwerpselen van een Vlaamse charmezanger. Zo moet ook Katechitika hebben gedacht, de studentenkring van de Faculteit Godgeleerdheid. Op de binnenplaats van het Maria-Theresia College, op veilige afstand van het stinkende Ladeuzeplein, organiseerden zij vorige week een bescheiden kerstmarkt waarvan de winst zou gaan naar enkele sociaal-economische projecten in het Noord-Indiase Varanasi, een millenia-oude stad in de

provincie Uttar Pradesh.

Varanasi ken je ongetwijfeld onder de naam Benares of Kashi, of gewoon omdat de stad — die tot één van de oudste ter wereld wordt gerekend — aan de heilige rivier Ganges ligt. De studenten die de Katechitika-kerstmarkt op poten zetten, kennen Varanasi evenwel persoonlijk: om de twee jaar zakt immers een delegatie van hen samen met een aantal professoren af naar het Indiase vasteland. Ze doen dat bij wijze van aanvulling op hun studies, meer in het bijzonder de 'Master in de wereldgodsdiensten, de interreligieuze dialoog en de religiestudie', een master die overigens professoren uit verschillende faculteiten aantrekt.

Voor een studiereis over wereldgodsdiensten blijkt India het uitgelezen land te zijn: niet enkel het hindoeïsme en boeddhisme vieren er hoogtij, zoals in de vorige *Veto* al te lezen was, ook de islam, het christendom, het jainisme en het sikhisme zijn er in meer of mindere mate vertegenwoordigd. Zowat alle *verslikismen* vind je er terug, tot zelfs nog een vijftienduizendtal joden

toe. Hoe dan ook: een veertigtal studenten trekt in de onpare jaren naar India, op zoek naar al die godsdiensten. Professor Bert Broeckaert begeleidt het nieuwsgierige gezelschap en neemt *en passant* mooie plaatjes van God en klein Pierken.

GEWETENSBEZWAREN

Wie de K.U.Leuvenaars dit jaar opwachtte in Varanasi, was *father Amal*, een Indiër die aan onze universiteit doctoreerde en nu in zijn geboorteland de mouwen opstroopt voor een aantal sociaal-economische projecten. Gods water over Gods akker laten lopen leek hem maar niets, en terecht. Zo zie je trouwens maar: als hij echt wil, geraakt een gedoctoreerde altijd wel aan werk.

Maar met werk alleen koop je geen huis, dus kan *father Amal* best een centje gebruiken. Daarin probeert Katechitika op kleine schaal dus te helpen: op de kerstmarkt werden eten en drank verkocht, van hotdogs tot *chai*. Ook twee

oud-winnaars van het Welsprekendheidstoernooi (waaronder die van dit jaar, 'de verfijnde Dimi') werden verkocht en de prachtige foto's van professor Broeckaert worden nog steeds aan de man gebracht in de vorm van eenvoudige kerstkaartjes. Wij hebben onszelf maar meteen een setje aangeschaft, zo kunnen we de feestperiode zonder gevaar op gewetensproblemen naderen.

Het was overigens prettig vertoeven op de snel in elkaar gebokste kerstmarkt, al waren de hapjes vooral gekruid met goede bedoelingen en zal de improvisatiesketch die te berde werd gebracht niet meteen in de glorie-annalen van Katechitika terechtkomen. Maar kom: we appreciëren het wel als studenten zich inzetten voor een (gruwel bij het woord) goed doel. Nu de rest van de studenten nog.

Wie nog kaartjes met originele foto's wil bestellen, kan mailen naar tinaparmentier@hotmail.com www.indiablog.be

SCHATTEN VAN DE KUL (6): TABULARIUM & UNIVERSITEITSARCHIEF

Roddelen over Luthers vrouw

De gebouwen van de K.U.Leuven herbergen massa's verborgen pareltjes en ongeziene meesterwerken. Tweewekelijks schotelen we jullie hier een staaltje van voor. Deze week arriveerden we bij het tabularium en het Universiteitsarchief in de Centrale Bibliotheek op het Ladeuzeplein.

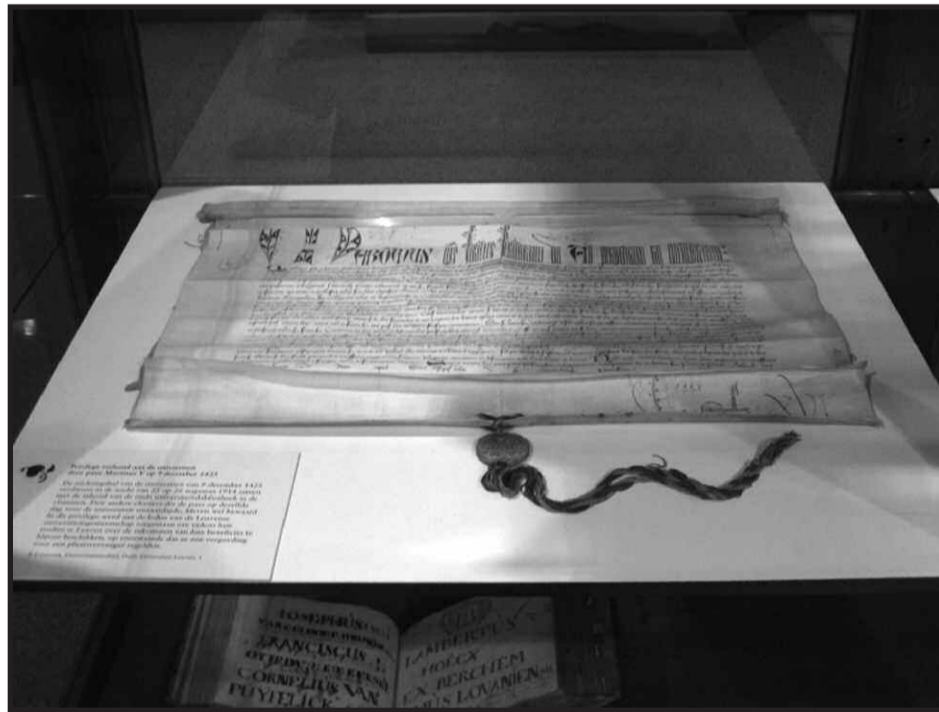
Ken Lambeets

Via een kluwen van smalle gangen en een wenteltrap bereiken we de deur van het tabularium. Schatbewaarder Chris Coppens glipt snel het museum binnen om het alarm te neutraliseren en opent eensklaps de poorten van het impressionante tabularium.

Coppens begint met een woordje uitleg over de geschiedenis van de Centrale Bibliotheek. Door een aanslag van *den Duitsch* ging de boekerij in 1914 volledig in vlammen op. Alle kostbare documenten gingen verloren.

Mecenassen van overal ter wereld zorgden ervoor dat een nieuwe bibliotheek kon opgetrokken worden op het Ladeuzeplein. De aanslagen van WO I indachtig verstopte men de kostbaarste handschriften slinks in kluisen tijdens 's werelds tweede bagarre. De vrees bleek gegrond: ook de bibliotheek op het Ladeuzeplein werd getroffen door Duitse bombarderingsdrang. Door allerlei verdragen werd het Duitse volk na de krijg gedwongen een hele som geld te storten op de rekening van de Leuvense universiteit. Samen met aankopen

van de eigenste Alma Mater en schenkingen allerlei werd de collectie opgebouwd waarvan de paradepaardjes geëxposeerd worden in de Centrale Bibliotheek.

(foto Heleen Van Den Bogerd)

Voorbeeld van zo een schenking vormt de privé-collectie van professor Henry De Vocht, gespecialiseerd in het humanisme. Een brievenwisseling van Craanvelt, een humanist van de

streek, met Erasmus en Thomas More kwam via verre afstammelingen van Craanvelt in handen van de professor, die ze postuum aan de universiteit doteerde. De humanisten hadden

denten in de zeventiende eeuw werden daar grotendeels van gespeend. Zij schreven hun nota's pas uit na de les, of lieten dat doen door professionele schrijvers. Op die manier kwam een collegedictatum tot stand, waarin de studenten soms tekeningen maakten. Aandoenlijk.

Een ander deel van de grote kamer bestaat uit het Universiteitsarchief. Daar bevinden zich meerdere grote uitgevouwen oorkondes daterende van de stichting van de universiteit in 1425.

Het kasteel van Arenberg in Heverlee werd een aantal eeuwen terug bewoond door de rijke hertogelijke familie Arenberg. Ze hadden landgoederen van Nederland tot in Duitsland vanaf het begin van de zeventiende tot aan het einde van de negentiende eeuw. Om zichzelf aan dat kapitaal te herinneren, lieten ze hun territorium optekenen. De documenten bevinden zich veilig achter slot en grendel in een glazen kluisenkast.

De aankoop en verkoop van handschriften is ondertussen een internationale commerce geworden, waarin de K.U.Leuven wegens een tekort aan kapitaal en sponsors slechts een geringe rol vertolken kan. Een van de originele handschriften van Thomas Morus' *Utopia* — uitgegeven in Leuven — werd onlangs door een rijke Amerikaan opgekocht om ze daarna bladzijde per bladzijde door te verkopen aan geïnteresseerde schattenjagers. Zijn broodje is gebakken, onze schat gescheten.

het in hun brieven over koetjes, kalfjes en de vrouw van Luther. Huwen met een uitgetreden non, dat zijn toch absoluut geen doeningen.

Wij lijden aan een enorme studiedruk; stu-

BIZON VZW ORGANISEERT JEUGDKAMPEN VOOR KANSARME JONGEREN

“Structuur is heel belangrijk”

VZW Bizon organiseert jeugdkampen voor maatschappelijk kwetsbare en kansarme jongeren. Een groep monitoren vergadert op regelmatige basis in Leuven.

Ken Lambeets

Gitte, monitor bij Bizon: «Bizon bestaat ondertussen drie jaar sinds oktober 2004. We organiseren kampen voor kinderen van zeven tot achttien jaar.»

Veto: *Moet je over een bepaald diploma beschikken om monitor te worden bij Bizon?*

Gitte: «Helemaal niet. Bizon organiseert wel monitoren cursussen die zich specifiek richten op onze kinderen en voor elk kamp zijn er enkele voorkampdagen waarop wordt uitgelegd hoe

je best met zulke jongeren kunt omgaan. Er zijn misschien wel veel monitoren met een diploma in de sociale sector, maar we hebben bijvoorbeeld ook burgelijk ingenieurs, en economen die met ons meegaan.»

Veto: *Doen er zich vaak lastige situaties voor?*

Gitte: «We krijgen weleens te kampen met koppige jongeren. Er was bijvoorbeeld eens een jongetje zo koppig dat hij weigerde te eten en dat heeft hij heel de namiddag volgehouden. Het is moeilijker om met kleinere kinderen te werken dan met adolescenten: daarmee kan je conversaties voeren en ze zijn voor rede vatbaar. Tegen oudere kinderen kan je zeggen: 'zie je nu niet dat je niet goed bezig bent?', terwijl die kleintjes graag met zijn allen belachelijk doen.»

Veto: *Is het leuker om monitor te zijn van kansarme*

kinderen dan bij de lokale chiro?

Gitte: «Ik bekijk het als een uitdaging. De kinderen hebben minder kansen dan andere kinderen om met de Chiro of KSA op kamp te gaan. Het is leuk om te zien dat je die jongeren toffe momenten kunt bezorgen. In een instelling hebben ze niet de kans om van die geweldige leuke spelletjes te spelen. We krijgen er veel van terug.»

Veto: *Wat zijn de kwaliteiten van een goede monitor?*

Gitte: «Een goede monitor is heel enthousiast, kan veel structuur bieden, kan tof uit de hoek komen en heeft geen probleem met toneel spelen, zich verkleeden en voor een hele bende kinderen onnozel doen. Veel van onze kinderen hebben last van ADHD en die moeten de nodi-

ge Rilatine toegestopt krijgen. Een stadsspel spelen met onze kinderen lijkt me ook niet evident, maar onze kampplaatsen bevinden zich altijd in afgelegen boerendorpen. Voorts moet je altijd heel gestructureerd zijn. De kinderen moeten duidelijk weten wat ze moeten doen wat het doel van het spel is.»

Veto: *Jullie hebben ook een werkgroep in Leuven?*

Gitte: «Er zijn verschillende werkgroepen en van de werkgroep PR en werving studeren veel leden in Leuven, dus vergaderen we er ook. Er worden vooral taken verdeeld: wie gaat naar welke school, wie zorgt ervoor dat we interviews krijgen, hoe gaat onze affiche eruit zien, welke flyers maken we. Maar de eindverantwoordelijkheid ligt bij de raad van bestuur.»

meer info op www.bizon.be

PRESES VS PRESES (12): OSR VS STUDENTENRAAD GROEPT

“Examens en blok zijn voor ons vakantie”

Je kan voorzitter worden omdat je een geboren leider, een onderwijsfreak, een tolerante ziel of een gewiekst organisator bent. Of omdat je een lief zoekt. Omdat we onze Leuvense voorzitters een warm hart toedragen, helpen we hen met hun queeste. Hoewel het de eerste blinddate is van zowel Maarten Vettenburg, voorzitter van Studentenraad GroepT, en Manushan Nesari, voorzitter van de Overkoepelende StudentenRaad (OSR) van de K.H.Leuven, hebben ze pech. Beide heren kennen elkaar. “We hebben elkaar zelfs enkele dagen geleden al de eindejaarswensen toegewenst. Eigenlijk hoopten we elkaar niet meer te moeten zien.”

Maarten Goethals

Voor een eerste rondje door OSR wordt gegeven, vraagt Manushan — Manu voor de vrienden — aan Maarten vanwaar de naam Vettenburg komt. “Er zijn verschillende oorsprongen. Een eerste is van ‘vetten’ of het ‘looien van leer’. Op de grens van Luxemburg met Frankrijk bestond er ook een stadje dat Bettenburg heette, maar met de Spaanse verovering in de 18de eeuw is dat dan verbasterd naar Vettenburg. Rond Brussel ligt er ook een stadje dat Vettenburg heet. Wat nu precies aan de oorsprong van de naam ligt, weet ik niet.” Vervolgens vraagt Maarten aan Manu wat Nesari betekent. Manu: “Ik weet het niet. Het is Iranees. Mijn vader is van Iran afkomstig. Mijn voornaam betekent: ‘hij die niet drinkt’. En ik ben echt niet aan het lachen.”

Maarten: «In mijn gsm sta je als Manu.»

Manu: «In de mijne sta jij als GroepT (lacht).»

AFSPREKEN

Maarten, die verlekkerd is op Hoegaarden, trekt als eerste een vraag uit onze vragen-doos. Onmiddellijk een treffer: *Wie hoopte je stiekem dat je blinddate zou zijn?*

Maarten: «(ironisch) De voorzitter van LOKO! Ik ken die eigenlijk niet zo goed (De voorzitter is Klaas Keirse, red.).»

Manu: «Het is spijtig dat er geen vrouwelijke voorzitters zijn. We moeten het altijd met mannen doen. Ik vind dat jammer, want ik ben grootgebracht onder de vleugels van een zware feministe. Het heeft misschien iets te maken met het natuurlijke instinct?»

Veto: *Is er een verschil in samenwerking tussen mannen en vrouwen?*

Maarten: «Voor zover ik er over kan meespreken, is er wel een verschil. Vrouwen letten op andere zaken.»

Manu: «Tegen mannen kan je zeggen waar het op staat. Vrouwen werken veeleer verzachtend.»

Maarten: «Sommigen. Omgekeerd geldt dat zeker ook. Maar hoe dan ook: we willen meer vrouwen in de studentenraad.»

Manu knikt instemmend en trekt vervolgens een nieuwe vraag: *Wat is je grootste frustratie?*

Maarten: «Zaken waarbij je er maar niet toe komt die af te werken. Dat is me dit jaar als voorzitter al vaak overkomen. Maar wat kan je meer doen dan blijven lachen?»

Manu: «Aan de hogescholen eist men dat je altijd naar de lessen komt. Dat valt moeilijk te combineren met een functie in de studentenraad. Ik vind al die taakjes frustrerend. Al hebben wij het dan wel minder druk tijdens de examens, in tegenstelling tot universiteitsstudenten die meer lessen kunnen overslaan.»

Maarten: «Als je naar de lessen moet gaan, ken je sowieso al een deel van de leerstof. Ook de taken dragen daartoe bij. Tijdens de examens lees ik maximum nog eens het leerboek en bekijk ik de slides. Meer doe ik eigenlijk niet.»

Manu: «Examens en blok zijn voor mij altijd vakantie. Ik kan uitslapen en uitgaan, want er

is geen les om acht uur 's ochtends. Ik kan dan echt genieten.»

Maarten: «We moeten misschien wat meer afspreken tijdens de examens?»

Beiden lachen en bestellen een tweede pint. Ditmaal op kosten van de Studentenraad van GroepT.

CHINEESKES

Veto: *Wat zijn de vooroordelen die men heeft over studentenvertegenwoordigers?*

Maarten: «Het vooroordeel bij uitstek is dat we saai zijn en graag vergaderen.»

Manu: «Ja, saaie seuten. Vaak wordt gedacht dat studentenvertegenwoordigers geen bier drinken. Ik moet wel toegeven dat ik dit jaar minder drink en naar feestjes ga. Ik vind dat jammer.»

Maarten: «Kijk, als je niet in jezelf gelooft, dan ben je slecht bezig. Het christelijke in mijn leven heb ik opgegeven. Ik zie er de meerwaarde niet van in.»

Manu: «Ik ben atheïst. Maar in Europa is de manier waarop we met elkaar omgaan gebaseerd op christelijke waarden.»

Maarten: «Er zullen ook wel invloeden zijn van buitenaf. Ik heb de indruk dat alle godsdiensten eigenlijk een beetje hetzelfde zeggen.»

Manu: «Dan kan wel. Ze zullen wel allemaal het beste voorhebben met de mensen.»

Veto: *Manu, jij studeert aan de Katholieke Hogeschool Leuven, doet die K er iets toe?*

Manu: «Neen. In onze opdrachtverklaring staat dat het onderwijsproject gebaseerd is op de evangelische waarde. Naast het vak

met hen heb, hoor ik vaak de klacht dat die Chinese niet zelf denken. Je moet hen echt zeggen wat ze moeten doen. Ze krijgen dat ingepeperd.»

Veto: *Nog een serieuze vraag: 'definieer Liefde'.*

Manu: «Ik ben ervan overtuigd dat Liefde bestaat. Met de juiste persoon zal dat zo zijn.»

Maarten: «Bij mij ligt dat anders. Liefde is elkaar leren vertrouwen en leren kennen. Het is op elkaar ingespeeld raken nadat de chemische reactie is uitgewerkt. Het is elkaar eigenlijk uitstaan. Ik heb gemerkt dat dat het moeilijkste is bij mij. Moet daar iets meer over gezegd? Ik geloof in mezelf. Een volgende vraag dan maar: *Omschrijf je studentenraad in een aantal zinnen.*»

Manu: «OSR is een succes sinds vorig jaar. Als we onszelf vergelijken met andere hogescholen, ben ik echt fier op ons. We zijn met maar liefst 140 studentenvertegenwoordigers voor 5600 studenten. We zitten in een goede evolutie, want we worden bekender. Maar toch moeten we nog proberen de kringen nauwer te betrekken.»

Maarten: «Ten opzichte van OSR en LOKO zijn wij enorm compact en flexibel. We zijn maar met tien.»

Manu: «Weet je wat ik mis in Leuven? Een overkoepelende structuur specifiek voor de Leuvense hogescholen, zoals nu het geval is voor alle Leuvense universiteitskringen. Zo kunnen we ons beter verweren tegen het grote broertje LOKO.»

VROUWEN

Veto trakteert het laatste rondje en vraagt ondertussen hoe ze straks op de foto willen staan, maar ze negeren de vraag.

Manu: «Weet je wat ik haat? Vrouwen die op feestjes massaal foto's zitten te trekken. Op die manier verschijnen de stomste foto's van je op het internet.»

Veto: *Zoeken jullie dan, zoals bepaalde voorzitters van LOKO, ook actief naar gênante foto's op het web om die dan te verwijderen?*

Manu: «Neen. Althans, je vindt die niet door te googlen.»

Maarten: «Als voorzitter heb ik daar geen tijd voor.»

Manu: «Door je lang haar zou je op die foto's trouwens gemakkelijk opvallen.»

Maarten: «Er zijn nog wel mensen met lang haar hoor.»

Manu: «Tuig! (beide lachen)»

Veto: *Als je een nieuwe richting kon kiezen, welke?*

Maarten: «Zuid.»

Manu: «Ha!»

Maarten: «Ik zou nog meer kiezen voor management. Ik zit daarvoor goed in GroepT, maar meer mag altijd. En jij?»

Manu: «Ik heb eerst drie jaar universiteit geprobeerd, zowel aan de K.U.Leuven als aan de VUB. Maar dat lukte niet zo goed.»

Maarten: «Met het nieuwe systeem van leercrediet zou jij mooi gekloot zijn?»

Manu: «Inderdaad. Met wat ik nu weet en kan, zou ik opnieuw universitaire studies willen aanvragen, meer specifiek dan de master in educatieve studies. Ik studeer nu voor leerkracht. Dat is ook interessant omdat je de basis van de maatschappij vormt. Het is mooi kinderen bewust maken van essentiële zaken. Maar anderzijds zou ik ook graag mee het onderwijsbeleid voeren, want er lopen nog veel zaken mis. Dat heb ik gemerkt als voorzitter van OSR.»

Stilaan wordt het tijd om het gesprek te eindigen. Een laatste vraag wordt getrokken door Maarten: *Als de blinddate goed gaat, wie zal de broek dragen?*

Manu: «Ik!»

Maarten: «Waarom?»

Manu: «Omdat jij al een staartje hebt.»

Maarten: «Op ons weekend hebben we welgeteld een half uur vergaderd. De rest van de tijd was gewoon één lang feest.»

Manu: «Ik heb gehoord dat het een duur weekend was. Maar ja, als LOKO dat doet, waarom jullie niet?»

Maarten: «En het geld waarmee LOKO op weekend is geweest, is wellicht gedeeltelijk dat van ons? (Ze bulderen het uit: een deel van de sociale gelden voorzien voor hogeschoolstudenten gaat naar LOKO en dat heeft in het verleden voor spanningen gezorgd, red.).»

Manu: «Volgende keer gaan we mee met hen, dan kunnen we toch iets recupereren.»

Wanneer Manu een nieuwe vraag trekt, krijgt het gesprek een andere wending. *Ben je gelovig?*

Maarten: «Ik geloof in mezelf.»

Manu: «Dat is mooi gezegd.»

‘religie, zingeving en levensbeschouwing’ (RZL), dat we elk jaar krijgen, doet iedereen daar zijn eigen ding. We moeten niet bidden als we binnenkomen. Ook de kerstvieringen zijn nu met jenever.»

Veto: *Bij de K.U.Leuven staat de K voor kwaliteit.*

Maarten: «(oprecht verbaasd) Dat heb ik nog nooit gehoord. Ik had dat er niet zelf kunnen uithalen.»

Manu: «Natuurlijk niet, want je moet daarvoor aan de unief gestudeerd hebben (lacht).»

Veto: *Aan GroepT studeren veel Chinezen. Hebben zij een bepaalde godsdienst?*

Maarten: «90% heeft de staatsgodsdienst van daar. De Chinezen bij ons zijn zeer meegaand, maar hebben weinig zin voor initiatief. Hun cultuur is echt verschillend van die van ons. Persoonlijk heb ik goede ervaringen met Chinezen. Hoewel ik zelf positievere ervaringen

KERSTINTERVIEW MET BURGEMEESTER TOBBACK

“Iedere regering is interim”

«Als we zondag verkiezingen houden, kunnen we ervan uitgaan dat CD&V goed zal scoren. Leterme zou in aanmerking komen om eerste minister te worden, maar hoe gaat hij dat doen? Je zou verwachten dat er ergens iemand achter de schermen zit die contacten heeft in Wallonië om morgen te kunnen praten. Dat is duidelijk niet het geval. Wat gebeurt er dan? Ofwel een burgeroorlog, ofwel niets. Het meest waarschijnlijke is niets.» Deze profetische uitspraak van Louis Tobback (Sp.a) is dag op dag een jaar later nog steeds brandend actueel. Kent de Leuvense burgemeester ook de oplossing?

Ken Lambeets & Robin Broos

Louis Tobback: «Ik kan niet voorspellen hoe dit gaat aflopen, omdat die beoordeling van vorig jaar gebaseerd was op enige vorm van rationele elementen. Er was geen profetie aan — die uitspraak laat ik voor uw rekening. Met andere woorden: je kon je afvragen of die man contacten had of ze op z'n minst aan het voorbereiden was. Iedereen ging ervan uit dat hij de gedoodverfde kandidaat-premier was.»

POPPETJES

«Die uitspraak was gebaseerd op basis van wat Leterme beloofd had en waar hij de verkiezingen mee heeft gewonnen. Als hij daarover voordien geen contacten had om te weten in hoeverre hij compromissen kon sluiten die voor zijn gesprekspartners — zowel aan Vlaamse als aan Franstalige kant — aanvaardbaar waren, maakt het niet uit of hij Leterme, Janssens, Tobback of Peeters heet. Ik speel niet op de man. Hij laat zich daar wel eens toe verleiden. De poppetjes interesseren mij niet. Wat me interesseert is: kan er iemand, die met dat programma de verkiezingen wint, een federale regering leiden? Op voorwaarde dat hij goede afspraken heeft, wel. Nu blijkt dat hij die afspraken niet had en zelfs nu nog steeds niet in staat is om afspraken te maken. Hierdoor verrot de toestand compleet. Hij kan met zijn programma niet passeren.»

“Een noodregering bestaat niet”

Op een moment heeft hij de indruk gegeven van te passeren. Toen leek het erop dat het de volgende dag beklonken zou zijn. Toch is hij in alle kranten afgeschoten dat het niet mooi was. Men heeft onmiddellijk gezegd: dit is niet op de buik, dit is zelfs onder de graszoden door. Gevolg: hij heeft zijn staart ingetrokken. De tweede keer is hij er onderdoor gegaan omdat De Wever zei dat N-VA niet akkoord kon gaan. Dat is hun goed recht, daarop geef ik geen kritiek. Waar ik wel kritiek op heb, is dat men die tweede keer de schuld in Milquets schoenen heeft geschoven. Dat klopt niet, dat was pas de derde keer. Waarom mocht Milquet nu minder dan De Wever? Ik voel geen enkele roeping om Milquet te verdedigen, integendeel — al ga ik daar niet over uitweiden — maar het is niet correct om in de beoordeling van je eigen positie de zwarte piet door te schuiven. Ze heeft dan wel 'nee' gezegd, maar de Wever had dat de week ervoor ook gedaan. Wat is het verschil? Dat de ene in zijn kartel zit en de andere niet? Het is goed dat in herinnering te brengen.»

«Leterme wil De Wever geen pijn doen en Milquet wel en zo komt hij er niet. Als ik dat afweeg aan de beloften waarop hij de ver-

kiezingen heeft gewonnen, dan zijn we nog steeds nergens. Indien Milquet 'ja' had gezegd op die drie mysterieuze zinnestjes die voorlagen, was Brussel-Halle-Vilvoorde dan gesplitst? Nochtans was daar maar “vijf minuten politieke moed voor nodig”. Ik kan alleen maar vaststellen dat hij die vijf minuten politieke moed niet kan opbrengen. Ik behoor tot diegenen die altijd gezegd hebben dat dit een hele moeilijke opgave zou worden. Daar geraak je niet zomaar door. Toch waren wij de lafaards die geen vijf minuten politieke moed konden opbrengen. Ik stel vast dat we te maken hebben met iemand die hier ook niet toe in staat is.»

FLUTTERMEN

«Ik ben nooit voorstander geweest van paars en ik ben niet van gedachte veranderd. Maar op het moment dat het erop aankwam de verkiezingen te winnen en om paars te beschadigen en in de verdomhoek te zetten, leek plots alles mogelijk. Het waren de vijf besluiten van het Vlaams Parlement en voor minder deden we het niet. Wat was daar nog van over

— samen met de koning — een uitvoerende macht die het vertrouwen van het parlement heeft gekregen. Het kan zijn dat het parlement slechts een regering is met een beperkt programma. Dat kan. Maar een noodregering bestaat niet. Als men tot akkoorden wil komen, moet men beginnen met een terminologische hygiëne toe te passen en al die fluttermen aan de gazetten over te laten.»

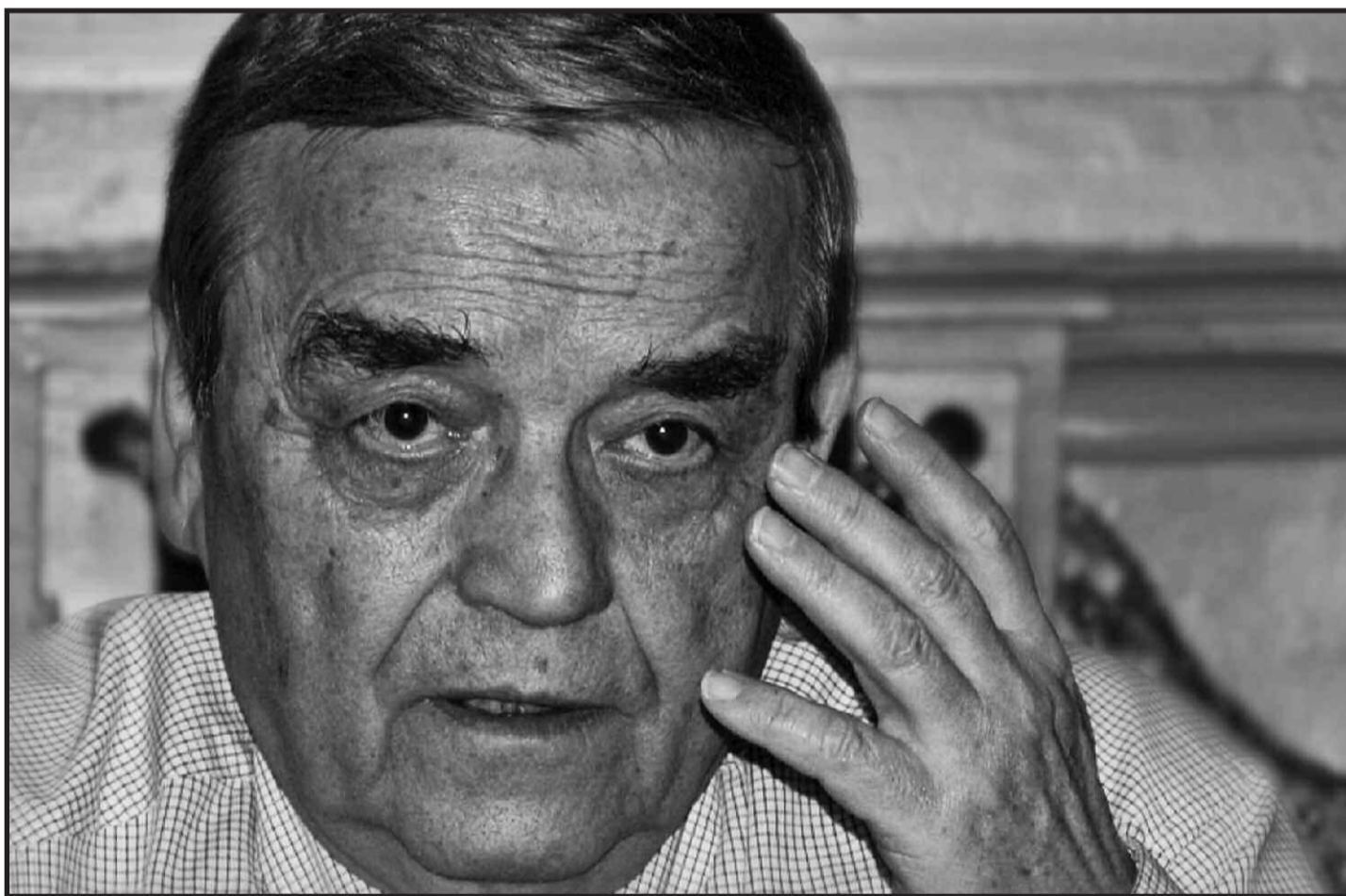
“Waarom mocht Milquet minder dan De Wever?”

Veto: Is het te kort door de bocht te stellen dat Leterme — door eerst tegen paars en dan tegen de Walen te revolteren — geen politieke vrienden meer heeft?

Tobback: «Dat is zo. Ik stel vast dat die anderen bereid zijn om veel te slikken, maar dat is kennelijk niet wederzijds. Ik wil maar waarschuwen: als het nog louter de bedoeling is — en daar vrees ik voor — om de Vlaamse verkiezingen te winnen, dan kan het kartel

komen. Hoe meer vertrouwen hij daar opbouwt, hoe meer kans dat er een verregaande staats hervorming kan doorgedreven worden.»

«Als we mekaar vertrouwen, zijn we bereid samen een stuk verder van de weg af te leggen. Dat is toch heel simpel, nee? Als je Walen voortdurend kleineert door bijvoorbeeld te zeggen dat ze te stom zijn om Nederlands te leren — wat misschien waar is, maar verzwijgt het dan tenminste — moet je niet verwachten dat je nog kan onderhandelen. Als ik morgen jouw huis wil kopen dan ga ik vandaag toch niet in een krant zeggen dat je een ware barbaar bent die waarschijnlijk dat huis helemaal tegronde heeft gericht. Leterme doet dat wel. Moest men mij op de trappen van Sint-Goedele vragen om de Brabantse te zingen, antwoord ik ook dat ik alleen de Internationale ken (*lacht*). Van al de rest ken ik de woorden niet. Je trapt daar toch niet in? Bovendien zeg je achteraf toch niet: “Je hebt me een valstrik gespannen, ik zal je weten te vinden.” Er valt veel te zeggen over de RTBF, daar ben ik honderd procent mee akkoord. En dan? Je gaat hen daarom toch niet gelijkstel-

(foto Chritine Laureys)

in die drie flutzinnestjes die ze geschreven hebben? Diegene die tot tweemaal toe belast was om een regering te vormen — ik noem geen namen, want nogmaals, ik speel niet op de man — diegene die daarvoor 800.000 stemmen heeft gekregen van de Vlaamse kiezers is daar duidelijk niet toe in staat en steekt het op God en klein *pierke*. Voor tien juni heeft hij nooit gezegd dat hij zou rekenen op anderen. Hij ging het allemaal zelf doen, maar hij doet het dus niet. Moest hij voor de verkiezingen voorbereidingen getroffen hebben, was er geen probleem, maar ik denk dat we er nu alleen met veel tijd en kunst-en-vliegwerk gaan uitgeraken.»

BRABANÇONNE

«Men noemt dat dan een 'interimregering'. Ik weet niet wat dat is. Iedere regering is interim, aangezien ze er maximaal voor vier jaar zit. Men spreekt ook van 'noodregeringen'. Die ken ik ook niet. Er zijn regeringen met een beperkt programma, maar een regering is

CD&V/N-VA in 2009 al de zetels van het Vlaams Parlement halen. Geen enkele zetel meer voor de groenen, de liberalen, het Vlaams Belang of voor ons. Dat zou perfect kunnen, maar dan is Brussel-Halle-Vilvoorde nog steeds niet gesplitst en misschien minder dan ooit want hij heeft geen vertrouwensrelatie opgebouwd.»

“Leterme heeft geen vrienden meer”

«Wie in dit land federaal premier wil worden, heeft de plicht een vertrouwensrelatie op te bouwen met de verschillende partijen, inclusief de partijen aan de overkant van de taalgrens. In de mate dat die federale premier dan ook tot een staats hervorming wil komen, is hij nog meer verplicht om het vertrouwen te winnen van iedereen, tenminste wanneer hij in *peis en vree* tot zo'n staats hervorming wil

len met een genocidaire zender? RTBF heeft bij mijn weten nooit opgeroepen om Vlamingen af te maken. Zover is het toch niet gekomen, hoop ik (*lacht*)? Zo'n stomiteiten bega je gewoon niet, want zo zal je nooit tot akkoorden komen.»

ZIEKTE

Veto: Afgelopen week was er weer veel te doen rond racisme op de Oude Markt. Die problemen steken vaak de kop op. Is het stadsbestuur daarmee bezig?

Tobback: «We hebben een aantal jaren geleden al een meldpunt opgericht naar aanleiding van incidenten op de Oude Markt. Laten we nu eens duidelijk zijn: racisme is zoals stelen en bedriegen: een eeuwenoud probleem. Ik denk dat xenofobie, racisme of afkeer van de 'vreemdeling' altijd bestaan heeft. Een eeuw geleden was dat van de vreemde die uit het naburige dorp kwam. Toen ik jong was, waren de 'vreemden' in de dansings van Aarschot of Rillaar de Italianen uit de mijnen

van Limburg. Vandaag is de 'vreemde' de Marokkaan of de Turk. Racisme in de zin van 'wij goed en zij slecht' is zo oud als de mensheid, helaas.»

«Niemand moet geloven dat je een oplossing vindt waarmee dat gedaan is. Het zou zelfs gek zijn daar te zeggen 'wij zijn wij en zij zijn zij'. In zijn of haar binnenste is iedereen een beetje racist. Er is een moment waarin je je afzet tegen de andere. Dan vind je steun in iets wat je eigen klasse, clan of familie heet, want de andere heeft altijd ongelijk. Dat is de ziekte in ons. De vraag is welke afmetingen dat aanneemt en of dat georganiseerd geraakt. Je kan daar maar iets aan doen in de mate dat je een systeem kan aanpakken. Als je vaststelt dat een portier steevast mensen weigert omwille van hun huidskleur, dan treden we daar tegenop. Maar laten we een kat een kat noemen: degene die binnen wil, is ook niet altijd onschuldig. Die vindt misschien dat hij zich meer kan permitteren omdat hij wordt gediscrimineerd.»

"We zijn klein Peking"

«Ook voor politie is het moeilijk. Een zatlap is een zatlap en de vraag wat de kleur van zijn vel is, is totaal irrelevant. Racisme kan je in dat geval moeilijk vaststellen. We treden op waar we kunnen, maar ik ben niet bereid irrealistisch te doen. Er zijn al jongerenbenden uit Brussel, Mechelen en Vilvoorde geweest en die waren van allochtone afkomst. Waarom zou ik dat niet zeggen? Als de politie die oppakt, is de politie racistisch. Zitten er racisten bij de politie? Zeker. Net zoals er tussen de rest van de bevolking zitten. Het tegendeel zou me hoogst verbazen. Mogen ze daar uiting aan geven? Nee. Als ik kan bewijzen dat ze dat wel gedaan hebben, worden ze bestraft.»

BRIEVENBUS

Veto: Aan het begin van het academiejaar is er traditioneel veel geweld aan fakbars. Studenten klagen wel eens dat er te weinig politie komt optreden.

Tobback: «Ik denk dat er zeer veel gehoor aan hun klachten gegeven wordt. De samenwerking tussen studenten, uitbaters van fakbars, studentenstewards en politie is zo goed als ze kan zijn. Als er om drie uur 's nachts een groep studenten al lallend en brallend door de Tiensestraat loopt en er komt een politiecombi voorbij, wie moet er dan worden opgepakt? Wie heeft er daar dan gelald en gebrald? We zijn gelukkig geen dicatuur waarin je met de vinger wijst en zegt: "jij, jij, en jij zijn in fout". We weten dat niet, het bewijs vormt in zo een geval een groot probleem. Een brievenbusplasser kan je gelukkig wel bij de luren pakken zonder het deksel ervan dicht te klappen.»

"Studenten willen op hun fiets de aula binnenrijden"

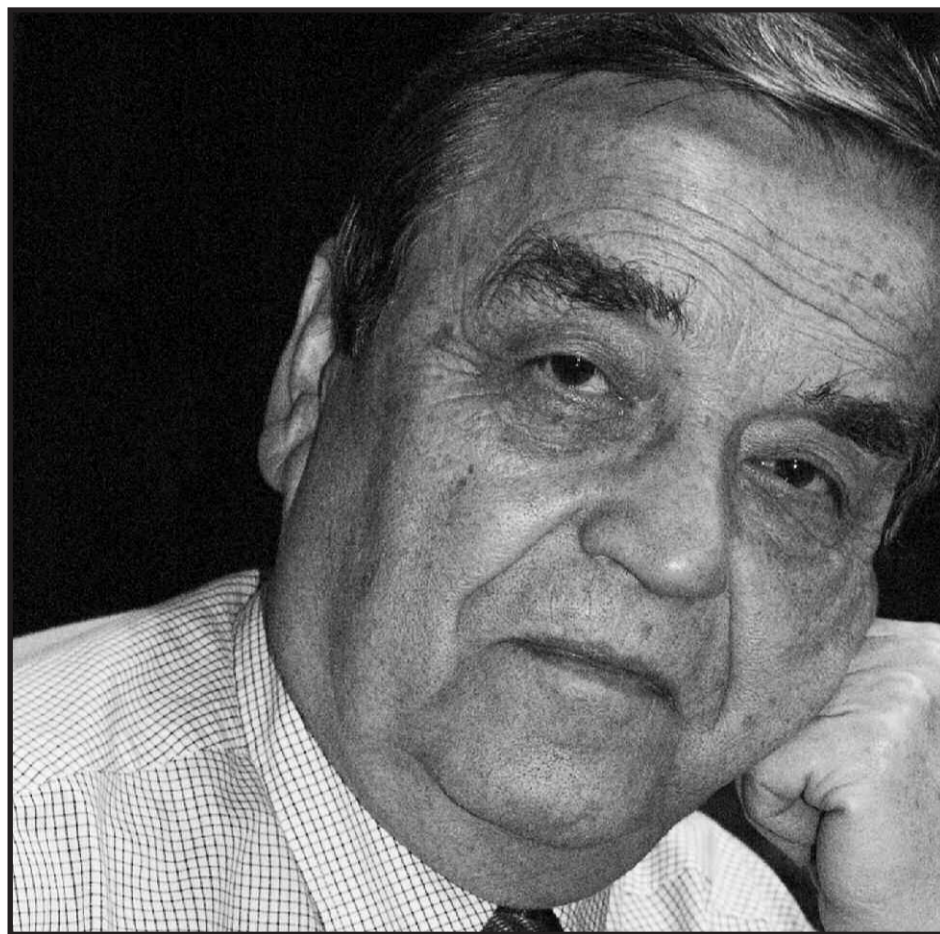
«Toen de Oude Markt nog voor negentig procent een studentenuitgaansplaats was, zakten er nog geen gasten vanuit Mechelen, Brussel of Vilvoorde naar hier af, want die liepen verloren tussen de studenten. Voor allerlei begrijpelijke redenen is de Oude Markt vandaag niet meer voor negentig procent een studentenverzamelplaats. Fak-bars, waar je nog voor één euro een pint kunt krijgen, zagen het licht. Het is begrijpelijk dat studenten liever daar naartoe gaan.»

«De omstandigheden willen dat je met een groepering van fakbars zit in de Tiensestraat. Van begin oktober tot aan het Allerheiligenverlof is daar een enorme overlast, daarna zakt ze zienderogen. Vergeef me dat ik het zeg, maar dankzij de invoering van semesterexamens zijn we van een langere last gespaard. De ene zijn dood is de ander zijn brood.»

"Zitten er racisten bij de politie? Zeker. Mogen ze daar uiting aangeven? Nee"

«Nu gaat dat in februari weer even herenemen. Tegen Pasen beginnen hier de eerste mails binnen te lopen van studenten die klagen van overlast en van lawaai omdat ze niet kunnen blokken. Ik heb er al één gehad die kloeg omdat de beiaard speelde op Sint-Pieter. Vorig jaar was er een student die kloeg omdat Vredeseilanden in hun tuin in de Blijde Inkomststraat een barbecue organiseerde die tot middernacht heeft geduurd. Dat zal wel waar zijn, maar de rest van het jaar heb ik hem niet horen mopperen. We zijn een stad waar studenten met de rest van de burgers voortdurend moeten samenleven en ik denk dat dat aardig lukt. Je kunt niet vermijden dat zulke problemen ontstaan.»

«In oktober steekt er nog een ander probleem de kop op: nieuwe studenten die zich

(foto Chritine Laureys)

willen bewijzen. Dat komt hier toe, dat is amper van huis weggevoerd, dat vindt dat ge geen student zijn als ge geen vier nachten per week zat over het straat gelopen hebt. Ze zorgen voor een overlast die de anciens niet veroorzaken. Daar kunnen we niet veel tegen doen.»

«Ik ben zeer blij dat er jaar in jaar uit, dag en nacht, veel studenten op straat lopen. Ze zorgen voor een vorm van sociale controle die je met de politie niet kunt bereiken. Oude mensen die van de cinema komen en die naar huis lopen, zijn heel blij dat er veel studenten over straat lopen, zelfs als ze lallen. Zij voelen zich veilig. Alleen over de Bondgenotenlaan lopen is een beetje eng.»

QUICK

Veto: Een ander probleem dat studenten met zich meebrengen, zijn hun fietsen.

Tobback: «Als we het Fochplein heraanleggen, komt er een ondergrondse fietsenparking. Daar staat tegenover dat er geen gedoogd beleid meer gevoerd zal worden. Wanneer je aan het stadhuis of aan de Quick moet zijn, heb je een fietsenparking ter beschikking, maar je zal die moeten gebruiken. Wanneer je te tam bent om dat te doen, wordt hij meegenomen en kan je hem gaan zoeken in

de Mechelsestraat. Er is een tekort aan fietsenparkeerplaatsen. Ok, we zien de mensen liever te voet komen, maar toch ook liever met de fiets dan met de auto.»

«We zijn klein Peking. Ik denk niet dat er een Vlaamse stad of een Belgische stad is waar er nog zoveel fietsen rondrijden als hier. We hebben de laatste tijd zeer veel parkeerplaatsen opgeruimd voor fietsenparking. Maar leveranciers moeten kunnen laden en lossen. In het begin van de Naamsestraat is dat bijvoorbeeld niet altijd mogelijk. Je kunt daar niet meer fietsenstallingen zetten dan er nu al staan. Je moet een evenwicht zoeken waar beide partners zich aan kunnen houden. Ik herinner me een voorval van enkele jaren geleden: er was een tekort aan fietsenstallingen aan het PSI in de Tiensestraat. Fietsen stonden daar vijf rijen dik op het trottoir, zodat er geen doorgang meer was voor voetgangers. Als maatregel verwijderden we de autoparkeerplaatsen op het Hooverplein aan de kant van het Universum, en plaatsten we fietsenstallingen in de plaats. Die kenden weinig succes. Studenten willen met hun fiets kunnen binnenrijden in de aula. Honderd meter wandelen is teveel. De liefde moet van twee kanten komen.»

BUZZY PASS

Veto: Vorig jaar kloeg de Lijn over studenten die de bus maar voor één halte gebruikten. Dat kan ook niet de bedoeling zijn van de gratis buspas.

Tobback: «Ik ben een vijftenzestigplusser en ik beschik ook over een buspasje. Ik heb dat maar één keer gebruikt. Natuurlijk kun je me niet beletten om van aan het station de bus te nemen tot aan het Fochplein. Als er net een bus met vrije plaatsen toekomt en ik stap daarop, wie geneert zich dan? Als een student zwaargeladen is met een groot aantal cursussen, is het dan niet aannemelijk dat die de bus voor één halte gebruikt? Wat wil men bewijzen met dat argument? Dat dat buspasje misbruikt wordt? Waarom?»

«We stellen vast dat die buspas enorm veel wordt gebruikt. In een stad als Leuven zit je niet op een campus zoals in Utrecht of in Brussel. Hier liggen de colleges — dat is één van de charmes van onze stad — verspreid over de stad. De ene keer moet je in het centrum zijn, de andere keer in Heverlee. Ik kan me voorstellen dat ik mijn fiets in de toekomst aan het station stal en dat ik de bus neem om naar de Grote Markt te gaan. Wat is daar mis mee? Niets. Stel je voor dat al diegenen die nu op de bus zitten met een Buzzy Pass morgen

ook de fiets zouden nemen. Hoe dik zouden we dan rijden?»

GROEIMARGE

Veto: Er zijn mensen die vinden dat er te veel bussen rijden door Leuven.

Tobback: «Ik vind dat ook. Ik raak niet gecharmeerd door de schoonheid van die bus. In een tijdspanne van vierentwintig uur rijden er 1200 bussen over de Bondgenotenlaan. In november '94 hebben we ze geteld, toen waren er negen miljoen ontwarings. Van-daag zijn dat er meer dan veertig miljoen: meer dan een viervoudiging. Het openbaar vervoer heeft hier een ongelofelijke groei meege-maakt. Dat komt enerzijds omdat er meer autobestuurders van vroeger nu ook de bus nemen. Anderzijds komen er ieder jaar meer studenten en meer inwoners bij. Die nemen ook de bus. De stad leeft en dat moeten we toejuichen. Mijn schoonmoeder is ouder dan tachtig en die heeft nooit de auto genomen. Vandaag is ze mobieler dan ooit. Zoiets moeten we niet beletten.»

«De sterkte in '94 was dat de bus vanuit een verre regio de drie voornaamste punten van Leuven aandeed: het station, het Fochplein en Gasthuisberg. Op Gasthuisberg passeren dagelijks meer dan 20.000 mensen: bezoekers, leveranciers. Daarvan gaat er een groot deel met de bus. Recentelijk heeft de Lijn op onze aanvraag een ringbus ingeschakeld. Mensen die aan het station toe-komen en niet meteen in de stad moeten zijn, maken daarvan gebruik. Zij gaan dan recht-streeks naar Gasthuisberg zonder de stad aan te doen. Dat is wellicht niet goed voor de middenstand, maar dat laat ik in het midden. Die ringbus is vanaf de eerste zes maanden een succes. De Lijn stelt daarenboven vast dat de helft van de gebruikers van die ringbus nieuwe klanten zijn. De files nemen toe, de wagens worden duurder, mensen vragen zich af waarom ze al niet langer een busabon-nement hebben. We zijn de sterkst stijgende regio van heel Vlaanderen wat de Lijn betreft. De Lijn heeft een enorme groeimarge gemaakt.»

"Gratis fietsen? Daar kijkt de student niet naar om"

«We pleiten voor minder gelede bussen. Maar ga eens om vier uur op het Fochplein staan: kinderen zitten in die gelede bussen als haringen in een ton. Op andere ogenblikken van de dag zit er dan weer minder volk op. Maar als je op bepaalde uren met gelede bussen rijdt om de buschauffeur in de loop van de dag twee keer te laten binnenrijden om van bus te wisselen, kost dat een pak geld. Er wordt dus heel de dag met gelede bussen gereden en je ziet er waar er weinig of geen volk op zit. Een gelede bus die om zes uur naar Gasthuisberg rijdt, is grotendeels leeg, maar als die terugkeert, zit die overvol. Je moet die logica willen respecteren.»

Veto: Kan je de student niet laten kiezen tussen een buspasje en een gratis fiets?

Tobback: «Je betaalt bij Velo een fiets voor vijftientwintig euro per jaar. Dat zijn fietsen die voor het grootste deel van het stad komen. Zij halen die op van de straten. De politie heeft er momenteel vijftienhonderd staan, waaronder zelfs gegraveerde fietsen. Men schrijft naar die mensen dat men hun fiets heeft teruggevonden, maar daar wordt niet op gereageerd. Wat niet binnen de wettelijke termijn is afgehaald, wordt verkocht. Aan een ander deel van de fietsen doet Velo de nodige herstellingen en die worden verhuurd aan studenten voor vijftientwintig euro per jaar. Vijfentwintig euro is een waarborg en je kan er ook minder geld voor vragen, maar als je hem helemaal gratis krijgt, kijkt de student er helemaal niet meer naar om.»

DJ Lambi Bambi is peter van *Music for Life*

Wat is Mus

Veto: Hoe heb je je voorbereid op je reis naar Namibië?

Christophe Lambrecht: «Ik heb met mensen van het Rode Kruis gepraat over wat we precies gingen doen. Ik heb me een beetje geïnformeerd via het wereldwijde web: over het land, de mensen, de historiek. Ik heb het vooral op me laten afkomen.»

Veto: Waarom kozen jullie dit jaar voor water? Niet meteen een mediageniek actueel probleem zoals de tsunami.

Lambrecht: «Net daarom, het is een stille ramp die vaak wordt vergeten. Er is zelfs meer geld voor nodig dan voor de bekende rampen, net omdat ze niet zo mediageniek zijn. Ze staan minder in de belangstelling en spreken niet zo tot de verbeelding van mensen. Daar willen we iets aan doen.»

Veto: Is Namibië er het ergste aan toe?

Lambrecht: «Dat niet, maar het Rode Kruis moet praktisch bekijken welke lopende projecten wij kunnen bezoeken. Dat moet uiteraard een land zijn waar ze met die problematiek te maken hebben. Namibië is een voorbeeldland, voor de drinkwaterproblematiek dan toch.»

EPIDEMIE

Veto: Op voorhand zei je dat je met "pakkende getuigenissen" wilde terugkomen. Wat heb je daar juist gezien?

Lambrecht: «We zijn voor een aantal redenen naar daar getrokken. We hebben een sensibiliseringspot voor *Music for Life* opgenomen. Verder maakten we de bouw van een waterput mee. Dat was echt aan het einde van de wereld, als daar iets gebeurd was, hadden we nu niet met elkaar gesproken. Met landrovers zijn we daar langs rotsmassa's en zandvlakten gereisd. De mensen daar hebben wel waterbronnen, maar ook het vee drinkt daar uit, dus dat is niet echt gezond. We hebben een ziekenhuis bezocht dat vorig jaar werd getroffen door een epidemie, veroorzaakt door besmet water. Dat zorgde voor darmklachten en diarree, er zijn ook een aantal mensen gestorven. Het Rode Kruis zoekt naar oplossingen om het water te zuiveren. Omdat de bronnen ook vaak opgedroogd zijn hebben we ook dorpen bezocht waar het Rode Kruis pompen geplaatst had. We waren maar vijf dagen in Namibië, dus meer konden we niet doen.»

Veto: Je bezocht daar de semi-nomadische Himba-bevolking. Hoe was dat?

Lambrecht: «Dat zijn vooral hele lieve en vrolijke mensen. Het is een cliché: ze hebben niets, maar toch zijn ze goed geluimd, die klagen en zagen niet. Die hadden nog nooit een blanke westerling gezien en dan komen wij daar toe met ons cameramateriaal. Toch waren ze heel gewoon en behulpzaam.»

Veto: Die hadden de ploeg van Toast Kannibaal (realityreeks op VTM waar Vlaamse gezinnen bij 'primitieve' volkeren gaan wonen, red.) nog niet ontmoet?

Lambrecht: «Je hebt Himba die naar de steden zijn getrokken en zich proberen te integreren. Dat zorgt voor rare toestanden met hun specifieke kledij. Die vrouwen met blote borsten, dat is wel een gek gezicht in de stad. Dat zijn de Himba die in Toast Kannibaal opgevoerd werden. Waar wij verbleven, was nog geen westerling geweest.»

Veto: In Toast Kannibaal werd er gesuggereerd dat het een Himbatraditie is dat mannelijke gasten

landen?

Lambrecht: «Wij zamelen het geld in en het Rode Kruis bepaalt naar waar dat zal gaan. Dat wordt heel nauwkeurig opgevolgd. Vorig jaar hebben we een persconferentie gegeven waar gezegd werd hoeveel geld naar waar zou gaan. Dat moet heel duidelijk zijn.»

Veto: Ben je nu zelf zuiniger met water?

Lambrecht: «Absoluut, ik probeerde daar al op te letten, maar nu nog veel meer. Ik pro-

(foto Kenji Verstappen)

de nacht doorbrengen met de vrouw die door het stamhoofd wordt aangeduid.

Lambrecht: «Is dat zo? Toast Kannibaal zal nog wel meer geopperd hebben. De Himba hebben wel vreemde gebruiken, maar daar hebben we het niet over gehad. Het was niet de bedoeling om ons een beeld te vormen over de bevolking, het ging om de waterproblematiek.»

Veto: Weten ze daar wat jullie met het ingezamelde geld gaan doen?

Lambrecht: «Nee, zij wisten niet wie wij zijn. Dat is ook heel moeilijk om uit te leggen: 'we gaan met ons drieën in een glazen huis zitten.' Dat moet je aan hen niet vertellen, dat begrijpen ze toch niet. Hier begrepen ze het al amper vorig jaar. Het ging bovendien niet alleen om Studio Brussel, er waren ook teams van het Rode Kruis, Koppen en Knack bij. Het belangrijkste is dat ze weten dat we iets willen doen.»

Veto: Steunen jullie projecten in verschillende

beer het ook over te brengen naar mijn kinderen. Mijn zesjarig dochter had in de klas verteld over de reis van haar papa. Toen ze na het schilderen hun bekertjes moesten wassen, had de meester gezegd dat ze de kraan niet mochten laten lopen. Daar was ik blij om. Het zijn maar kleine dingen, maar vele kleintjes maken een groot.»

Veto: Is de waterproblematiek niet eerder een zaak van regeringen en internationale organisaties? Wij kunnen hier nog zoveel besparen op water, daardoor zal er nog niet meer water in Namibië zijn.

Lambrecht: «Uiteraard, het Rode Kruis pakt dat ook structureel aan. Maar dat wil nog niet zeggen dat wij hier dan maar water moeten verkwisten. Het is niet voldoende om te zeggen: "Och, we sturen ons geld naar ginder en we laten hier de kraan lopen". Ook hier mag er bewustzijn komen.»

Veto: Wat gaat het Rode Kruis dan concreet doen?

Lambrecht: «Er zullen waterputten, latrines

en filterinstallaties gebouwd worden. Daar eindigt het niet, want die projecten moeten ook opgevolgd worden. Het Rode Kruis rijdt van put naar put om toneeltjes op te voeren. Zo leert de plaatselijke bevolking hoe ze moet omgaan met water en hoe je het zuiver kan houden.

Veto: Je zei op Studio Brussel dat je een peniswerker ging meebrengen voor Tomas De Soete. Was hij er blij mee?

Lambrecht: «Nee, dat was flauwe kul (lacht). Er is geen enkele Namibiër die een peniswerker draagt en ik ook niet.»

Veto: Vind je het jammer dat je niet meer in het huis zal zitten dit jaar?

Lambrecht: «Ik zal niet beweren dat ik het niet erg vind, maar wat er in de plaats komt is minstens even boeiend en leerrijk. Bovendien ga ik volgende week het land doorkruisen met een oude Volkswagen om te kijken wat Vlaanderen doet voor de actie. Daar ben ik nu volen bak mee bezig.»

In heel Europa een Glazen Huis

Volgende week settelen drie moedige Studio Brussel-dj's zich net zoals vorig jaar voor zes dagen in het Glazen Huis op het Martelarenplein. Maar ook in Den Haag en Genève zullen drie radiomakers zes dagen op rij verzoekplaten draaien in ruil voor een donatie. Het oorspronkelijke idee is afkomstig uit Nederland waar de radiozender 3FM de actie nu al voor de vierde keer organiseert. *Serious Request*, want zo heet het programma bij onze noorderburen, is er razend populair. Om te beslissen welke drie dj's er in het Glazen Huis mogen, werd er twee weken geleden een verkiezing gehouden.

Het is de droom van de Nederlandse organisatoren om op termijn in heel Europa een Glazen Huis te installeren. Om te beginnen, hebben ze vorig jaar Studio Brussel warm gemaakt voor het idee. Jan Van Biesen, net-

hoofd van Studio Brussel vertelt: "We hebben al meerdere malen samengewerkt met 3FM rond onder andere festivalprogramma's en het was dan ook op een van onze ontmoetingen in 2006 dat ze ons vroegen: 'Zou het niet leuk zijn om *Serious Request* ook bij jullie te organiseren?'. We waren meteen enthousiast."

Ook bij de radiomakers van de Zwitserse radiozender Couleur 3 hebben de Nederlanders op een internationale conferentie reclame gemaakt voor het format. "Het project leek ons onmiddellijk interessant. We zijn ons meteen intern gaan voorbereiden en kregen al snel het fiat van de directie van Radio Suisse Romande (de radio-afdeling van de Franstalige Zwitserse openbare omroep, red.) om *Couleur Terre* te organiseren. We hebben ons zo goed mogelijk voorbereid, maar omdat het

de eerste editie is, weet je natuurlijk nooit wat er kan mislopen", aldus Yan Luong, medewerker van Couleur 3. "We hebben ervoor gekozen om het Glazen Huis in Genève te zetten omdat het de grootste stad is in Franstalig Zwitserland en bovendien is de hoofdzetel van het Internationaal Comité van het Rode Kruis er gevestigd."

EMMER

Zowel in België als in Zwitserland is het oorspronkelijke concept behouden. Van Biesen: "De radiomakers zitten overall in een Glazen Huis. Ook zijn het telkens drie dj's en duurt de actie zes dagen. Bovendien zamelen we allemaal geld in voor hetzelfde goede doel en werken we hiervoor samen met het Rode Kruis. Dit jaar hebben we samen met

onze Nederlandse collega's gekozen voor de waterproblematiek. Later is Zwitserland er dan bijgekomen en ook zij hebben dit thema overgenomen."

Net zoals de afgelopen jaren zal er interactie zijn tussen de verschillende studio's. Coen Swijnenberg en Otto Jan Ham zullen tussen de drie Glazen Huizen liften met een emmer vol water. Luisteraars kunnen sponsoren per liter water die op het einde van de rit nog in de emmer zit. "Er zal ook af en toe overgeschakeld worden naar het Glazen Huis in Den Haag om te kijken hoe ver zij staan", aldus Van Biesen. "We zullen wellicht ook met het Glazen Huis in Genève bellen, maar voor de Nederlanders zal dit al moeilijker zijn, want zij kunnen absoluut geen Frans (lacht)."

Music For Life?

luisteraars — tegen betaling weliswaar.

Met deze actie wenst Studio Brussel de waterproblematiek onder de aandacht te brengen. Ongeveer één zesde van de wereldbevolking heeft nog steeds geen toegang tot zuiver drinkwater en jaarlijks sterven er hierdoor 4 miljoen mensen. De opbrengst van de verzoekplaten en van heel wat randactiviteiten gaat integraal naar de waterprojecten van het Rode Kruis — Vlaanderen.

Pintjes voor het goede doel

Toen de 3 presentatoren van Studio Brussel vorig jaar in hun Glazen Huis op het Martelarenplein kropen, wist niemand goed wat te verwachten, in het minst zichzelf. Wat was het concept juist? En zou het aanslaan bij het grote publiek? Ondertussen, een jaar later, is iedereen wild enthousiast over de tweede editie van *Music For Life* en worden er verschillende acties op touw gezet om de presentatoren te ondersteunen in hun queeste, zo ook onder de Leuvense studenten.

Donderdagavond, 17 uur stipt vertrekt er aan iedere Leuvense fakbar een delegatie studenten met een vat bier en — voor het hele gebeuren wat luister te geven — een hoop fakkels naar het Martelarenplein. Aan het station worden de vaten aangesloten en de pintjes verkocht ten voordele van *Music For Life*. Pintjes drinken voor het goede doel, het lijkt bijna te mooi om waar te zijn.

PRESESVERKOOP

Zijn pintjes voor het goede doel nog geen voldoende motivatie? Dan is een presesverkoop dat misschien wel. De presessen van diverse studentenkringen zullen zich van hun beste kant laten zien en de aanwezigen proberen te overhalen om zoveel mogelijk centjes neer te tellen voor hun charmante verschijningen. De hoogste bidder mag de geveilde preses 3 uur lang naar zijn pijpen laten dansen.

Maar hoever willen de presessen gaan voor het goede doel? "Zolang ik mijn kleren maar mag aanhouden," antwoordt Thomas Vandormael, preses van Politika, lachend. Matthieu De Block, preses van Landbouwkring, hecht minder belang aan de dresscode: "Ik ben bereid om relatief veel te doen op voorwaarde dat het geen gevolgen heeft op lange termijn. Zolang er maar een mooie cent wordt verdiend voor *Music For Life* ben ik een tevreden preses."

Als klap op de vuurpijl zullen de Leuvense studentenkringen met zijn allen de opbrengst van de pintjes en de presesverkoop verdubbelen.

Stad Leuven

Voor het tweede jaar op rij staat het Glazen Huis op het Martelarenplein, vlakbij het Leuvense station. Dirk De Jonge, productie-leider van het event, is lovend over de samenwerking met de stad Leuven. "De stad regelt het water, de electriciteit, de dranghekkens en de politiediensten. De samenwerking — zeker deze met de technische diensten — verloopt zeer vlot," aldus De Jonge. Hoewel het inzetten van politiediensten tijdens de drukke feestdagen geen sinecure is, is burgemeester Tobback opgetogen dat de stad het project opnieuw kan ondersteunen. "Het is goed voor het imago van Leuven. Bovendien is het voor het goede doel en animeert het de mensen en studenten tijdens de donkerste dagen van het jaar," vertelt Tobback.

Colofon:

Lisa Develtere, Nathalie Hoes, Eric Laureys, Christop Meeussen, An Moerenhout & Tom Moerenhout

Glazen huis in opbouw

Weinig programma's hebben na amper één editie al zo'n naambekendheid en credibiliteit opgebouwd als *Music for Life* van Studio Brussel. De drie op sapjes levende presentatoren worden opgesloten in een glazen huis vanwaar ze de (studerende) luisteraar trakteren op zes dagen non-stop kwaliteitsradio. Het doel? Geld — veel geld — inzamelen voor het waterproject van het Rode Kruis. Het grote volk kan de vastende StuBru drievuldigheid komen aanmoedigen terwijl ze vanuit hun veranda plaatjes en ongein de wereld insturen. Wij konden alvast een exclusieve blik achter de schermen werpen, en voor één keer aan de juiste kant van het glas plaatsnemen.

Dirk De Jonge leidt de productie van het event en hij loodst ons voorbij de security van het vakkundig afgeschermd glazen huis in opbouw. "Tijdens *Music for Life* vind je hier

Zes dagen niet eten, constant op elkaars smelwerk kijken en dat in een kruipkot aan het Leuvense station? Er zijn ons wel prettigere manieren denkbaar om de kerstdagen door te brengen. Maar we vergissen ons. Een kruipkot is het zeker niet. De site in haar geheel omvat zeventien containers, van het soort waar bedrijven tijdens verbouwingen al eens kantoor durven houden. Van de Veire en zijn gevolg beschikken over een grote, glaswandige presentatieruimte, een douche- en waskamer en slaapkamer. De presentatieruimte is in volle opbouw. IKEA-personeel is druk in de weer met het plaatsen van meubilair: klassieke IKEA-zetels gecombineerd met fleurige nieuwigheden uit de catalogus van de Zweedse meubelman. In de aanpalende slaapkamer staan drie bedden, met ingelijste foto van de slaper boven elk hoofdeinde. Dirk De Jonge: "Toen ik hoorde dat Christophe dit jaar vervangen werd door Siska, stelde ik voor een extra slaapkamer te voorzien. Maar gezien de kleine uiltjes die ze om beurten zullen knappen, bleek een dameskamer niet nodig.

(foto Robin Broos)

permanent acht veiligheidsmensen. Problemen verwachten we niet, maar omdat er de klok rond uitgezonden wordt, kunnen we ons geen problemen veroorloven. Het is de bedoeling dat Peter, Siska en Tomas zes dagen lang in het huis blijven, en dat het publiek even lang achter de dranghekkens staat."

Radicale wijzigingen ten opzichte van vorig jaar zijn er niet echt. Kleine verbeteringen wel. Het huis is twee meter verder weg van de ring gezet. Op die manier is het veiliger voor de toeschouwers om zich aan de ruiten te vergapen. Ook de hoogte is aangepast. De presentatoren zitten vijftig centimeter hoger dan het publiek om een prima zicht te

hebben op de verzamelde milde gevers. Een nieuwigheid is de *guest area*. Een aparte container is omgetoverd tot een ontvangstruimte voor de vele gasten die het huis zullen bezoeken. "Vorig jaar moesten invités buiten wachten. Op radio wordt het zendschema vaak en snel aangepast aan de omstandigheden. Op die manier kon het gebeuren dat gasten een aantal kwartieren in de kou doorbrachten. Dat is nu verleden tijd. Ik ben er zeker van dat bij een gezellig pintje deze ontvangstruimte een gezellig hol wordt," aldus De Jonge.

LOUIS

Wie goed kijkt, merkt een draad op die van de nok van het station naar een van de containers loopt. Dat deze draad dient om het glazen huis bij stormweer op zijn plaats te houden, is een slag in het water. *Den draad* die ostentatief over het Martelarenplein bungelt, zorgt ervoor dat de stralen van *Music for Life* tot in onze radio-ontvangers golven. Een andere eigenaardigheid die onze aandacht trekt, is een tweede glazen kot, maar dan buiten de afgezette vesting van StuBru. Daarin stelt een bekend sportmerk een loopband op. Het is de bedoeling dat kijklustigen op ieder moment van de zesdaagse de klaarstaande sportsloffen kunnen aantrekken en de loopband een kilometer lang draaiende houden. Per gelopen duizend meter schenkt de *overwinning* godin maar liefst vijftientig euro aan het waterproject van StuBru. Op die manier kunnen ook studenten zoals u en ik een financiële geste doen, zonder te moeten beknibbelen op het goudgele vocht of een Turks broodje met lamsvlees.

Om het startschot van de actie niet te missen, repte men zich op woensdagochtend rond negen uur naar het Martelarenplein. De drie *heroes for a week* komen met de trein aan, happen hun laatste wolkjes zeer frisse Leuvense lucht en worden dan door rode Louis voor zes dagen achter glas, slot en grendel geplaatst.

Op de *Vetoredactie* vind je trouwens een officiële drinkgeldemmer. Wil je van de rosse mannen in je portemonnee af, of trek je je echt het lot aan van mensen die enkel van stromend en drinkbaar water kunnen dromen? Loop dan langs onze redactie en steun *Music for Life*.

Uiterst voedzame sapjes

Even legendarisch als het glazen huis zijn wellicht de sapjes. Samen met wat levensnoodzakelijk water is dit het enige wat de presentatoren een volle week zullen binnenkrijgen. Het bedrijf dat hieraan meewerkt is Zest Juices, gerund door twee sympathieke Ieren. Het concept van deze *juice bars* is gebaseerd op het feit dat vele westerlingen veel te weinig groenten en fruit eten. Met hun sapjes willen de uitbaters daar iets aan doen. Door veel fruit en/of groenten te mixen kan zelfs de meest drukbezette mens op een snelle, eenvoudige, maar vooral smaakvolle manier bepaalde tekorten opvullen.

DIETPRODUCT

Uitbater van de Antwerpse vestiging Ken Kinsella vertelt ons: "De idee van dit soort winkels is eigenlijk ontstaan in Brazilië. Het waaide al snel over naar de VS, waardoor ook Europa snel volgde. In Ierland bijvoorbeeld vind je al tientallen van deze bars. België lijkt die trend voorlopig nog niet te volgen. Wij proberen nu uit of de mensen er hier ook klaar voor zijn."

Voorlopig lijkt dit goed te lukken. Het is aardig druk in de winkel en de klanten zijn unaniem zeer tevreden over de sapjes. Enkele studenten vertellen: "We hebben tegen de middag vaak wat springuren en vullen die hier graag op. Zo'n sapjes zijn echt wel lekker, en als je er regelmatig eentje komt drinken, dan voel je je uiterst goed in je vel." De studenten lijken echter minder bereid om op deze manier en dieet te volgen.

"Dat is ook niet de bedoeling" zegt Ken: "We willen onze drankjes niet per se promoten als dieet. Er zijn natuurlijk mensen die dat zo proberen, maar dat willen we zeker niet aanmoedigen. Gewoon het feit dat we mensen helpen meer afwisseling in hun eetpatroon te brengen is voor ons genoeg."

Dokter Rikka De Roy, een van de Leuvense studentenartsen, bevestigt dit: "Elk dieet vereist toch een minimale opname van alle voedingsgroepen. In fruit en groenten zitten natuurlijk enorm veel vitamines, vezels en andere essentiële stoffen, maar ze bevatten bijvoorbeeld nauwelijks eiwitten. Een weekje met wat minder kan best, maar langere periodes kan ertoe leiden dat zowel spieren, im-

muunsysteem als organen kunnen worden aangetast."

LIBIDO BLEND

De presentatoren moeten dus zeker niet vrezzen. Ze kunnen kiezen uit maar liefst 38 verschillende *smoothies* en *juices*. Wie aan de versheid ervan twijfelt moet zeker maar eens langsgaan. De toog barst van vele soorten fruit en groenten, en de klant ziet perfect wat er in de blender gaat. Wie dan nog niet overtuigd is van de voedingswaarde ervan kan het drankje nog *boosten* met enkele kruiden en poedertjes. Zo kan je bijvoorbeeld vragen om een extra portie antioxidanten, meer vezels, multivitamines. De grootste bus die op het schap staat is echter de *libido Blend*, die blijkbaar goed verkoopt. Dat het meteen van het eerste sapje begint te werken is niet meteen geweten.

Misschien moeten de makers gewoon het eten van Peter, Tomas en Siska er bij wijze van experiment vol mee te stoppen.

KERSTINTERVIEW KARDINAAL DANNEELS

“Waarom moeten we sterven?”

Volgend jaar wordt kardinaal Danneels 75 jaar en verkeert hij volgens het canonic recht in de mogelijkheid om zijn ambt neer te leggen. Kerstmis en een naderend pensioen, redenen genoeg om de kardinaal te interviewen.

Jelle Dehaen & An Moerenhout

Omdat wij een half uurtje te vroeg op het Aartsbisshoppelijk paleis — dat overigens minder indrukwekkend is dan we verwacht hadden — aankomen, besluiten wij in een naburige taverne een koffietje te gaan drinken. Het blijkt dat wij, de interviewers, toch wat zenuwachtig zijn. Wat kunnen wij van kardinaal Danneels verwachten? De man is een raadsel en zijn persoonlijkheid lijkt een amalgaam van tegenstrijdig eigenschappen.

Voor het interview begint, sommeert zijn woordvoerder ons op de tijd te letten want de kardinaal heeft een drukke dag voor de boeg. Wanneer hij de kamer binnenkomt, is het eerste wat opvalt dat hij een kleine gedrongen man is. Toch kan een zeker charisma hem niet ontzegd worden. Hij luistert het hele interview door rustig naar onze vragen en antwoordt met zijn bekende bedaarde stem.

Wanneer wij hem vragen aan welke hoofdzonde hij zich het meest schuldig maakt, antwoordt hij dat hij ze allemaal begaat. Maar het vaakst nog de achtste hoofdzonde. “Dat is de snelheid”, legt hij uit “De drang om op dit moment alles helemaal te willen doen.” Maar hoe valt dit te rijmen met de rustige indruk die hij geeft? Alsof hij onze gedachten kan lezen, zegt de kardinaal dat hij vaker aan de vergiffenis en de barmhartigheid denkt dan aan de zonde en dat dit hem rustig maakt in zijn hoofd. Zou het christendom tot zielenrust leiden?

MUMMIE

Veto: Er wordt vaak beweerd dat de kern van het christendom de ethiek is. Het enige wat dan echt belangrijk zou zijn, is dat we een goed mens zijn. Klopt dat?

Kardinaal Danneels: «Een goed mens zijn, is belangrijk. De ethica behoort wezenlijk tot het geloof. Maar het christendom is geen geloof van ethiek alleen, ook niet van het boek of de schrift. Het is een godsdienst rond een levende persoon die Christus is. Als dat er niet is, heb je geen christendom meer, maar een soort relik. Dan rest er enkel een waarde-ethiek. Dat is niet slecht, maar dan heb je het hart van het christendom niet meer. De ethiek is een afgeleide van die liefdevolle relatie tot Christus. Als je enkel de ethiek overhoudt, heb je nog een soort mummie over, een relik zonder leven in en dat is het christendom niet.»

“We zijn keizers geworden, maar er is niemand meer in ons keizerrijk”

Veto: Wat is het christendom dan wel?

Kardinaal Danneels: «Het christendom is een relationeel gebeuren. Het is de relatie van de hele mensheid met één iemand, Christus, van wie wij zeggen dat hij de zoon van God is. Dit is een liefdesrelatie. Het is niet zo dat wij hem in de eerste plaats beminnen, maar wij worden eerst door hem bemind. Onze liefde is een antwoord. Het christendom legt sterk de nadruk op de barmhartigheid.»

Veto: Is er dan geen sterk zondebesef in het christendom?

Kardinaal Danneels: «Er zijn in het christendom wel bewegingen geweest die gericht wa-

ren op het cultiveren van een schuldgevoel, bijvoorbeeld het Jansenisme, (cfr. Een leer die de nadruk legde op de slechte natuur van de mens en de predestinatieleer) maar die werden toch altijd vervangen door bewegingen die gericht waren op de barmhartigheid en de goedheid.»

STERVEN

Veto: Wat is de meerwaarde van het christendom in deze tijden van onbeperkte technische mogelijkheden?

Kardinaal Danneels: «Eén vraag kan nooit door de techniek opgelost worden en dat is: “Waarom moeten we sterven?” Het hart van het christendom zit daarin, in het geloof in de

ten zijn aan het verminderen. Er wordt nu ook meer gesproken over religie, dat merk je zelfs in dit gesprek. Had u dit interview in Mei '68 — toen de problematiek waarmee mensen zich bezighielden helemaal anders was — gedaan, dan had u andere vragen gesteld. Maar de vragen die u stelt, zijn religieuze vragen. Er zijn ook tal van nieuwe bewegingen, vooral in Frankrijk. De tekenen zijn nog beperkt, maar wel duidelijk; er is nog hoop.»

ENGAGEMENT

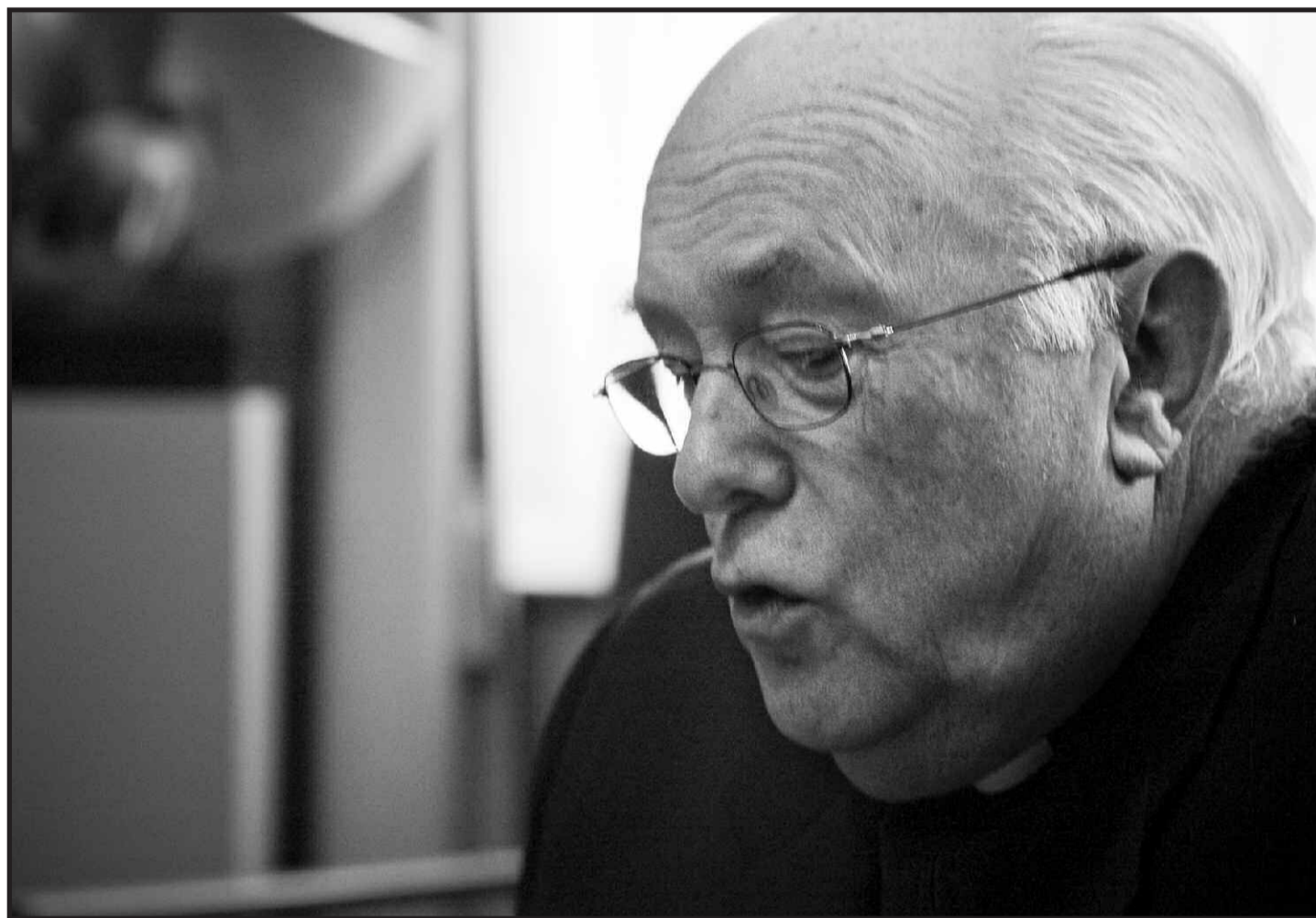
Veto: Zijn de studenten voldoende geëngageerd?

Kardinaal Danneels: «Ik kan natuurlijk moeilijk beoordelen of de studenten dat zijn. Maar om te beginnen is niemand ooit genoeg geën-

voor ze dienen en dat is het leven van anderen beter maken. Nu zijn er natuurlijk duizenden mogelijke waardeschalen en daarom moeten we een hiërarchie opstellen. Het christendom biedt een waardeschaal aan die in mijn ogen de beste is. De joods-christelijke

“Het hoofddoekendebat is overtrokken”

traditie leert ons twee dingen. Ten eerste dat God en de mens beiden hun rechten hebben en ten tweede dat het beter is om te geven dan om te nemen. We moeten, zoals de apostel

(foto Christine Laureys)

verrijzenis. Dit is een antwoord over de dood heen.»

Veto: Toch lijkt het christendom, of toch minstens de Kerk, vaak tekort te schieten.

Kardinaal Danneels: «Het Christendom is als een groot lichaam, af en toe kunnen er delen ziek zijn. Bijvoorbeeld in een overdreven nadruk op de zonde of het najagen van het lijden om het lijden. Ook de te grote macht van de Kerk in de Middeleeuwen was een probleem. Misschien zijn er nu ook wel ziektes, maar dat zullen we pas achteraf weten, dat kunnen we nu nog niet inschatten.»

MEI '68

Veto: In Europa lopen de kerken leeg. Toch gaan er stemmen op die beweren dat er een Christelijk reveil aan de gang is. Geloof u daarin?

Kardinaal Danneels: «Er zijn zeker tekenen die wijzen in de richting van een Christelijk reveil. We zijn over het dieptepunt heen. Dat kan ook niet anders, want het christendom is heel krachtig. De pelouse is nog steeds verbrand, maar er zijn weer groene stukjes in. Dit is zeker niet de slechtste periode in de geschiedenis van de Katholieke Kerk. Of er echt een Renaissance op komst is en hoe dit eventueel zal gebeuren, is koffiedik kijken, maar de tekenen zijn er zeker.»

Veto: Wat voor tekenen?

Kardinaal Danneels: «De oude ressentimen-

gaged, het kan altijd beter. Het eerste engagement van de student is het studeren, het verwerven van bepaalde competenties die men enkel aan de universiteit kan leren, maar dat is niet voldoende. Jongeren moeten ook leren hoe te handelen en de juiste beslissingen te nemen. Er is verantwoordelijkheidzin nodig tegenover de maatschappij, maar ook in de economie, de wetenschap of de techniek. We moeten altijd het collectieve geluk voor ogen houden. Dit betekent dat we het geluk van de anderen hoger moeten achten dan dat van onszelf. Dit kan zich uiten in het politieke engagement zoals men dat in het oude Griekenland zag. Politici stelden zich toen gratis ter beschikking van de polis. Ik zeg niet dat politici vandaag niet betaald mogen worden, maar in het politieke engagement zou men zich toch 'voor niets' en helemaal ter beschikking moeten stellen van het algemeen belang.»

Veto: Wat moeten we ons bij die verantwoordelijkheid voorstellen?

Kardinaal Danneels: «Gewoon over een competentiearsenaal beschikken zonder waardeschaal kan tot het ergste leiden. Enkel een intellectuele opleiding is niet genoeg, meer nog, dat is zelfs een slechte opleiding. We hebben waarden nodig. Dat is in mijn ogen ook de functie van een Katholieke universiteit. Als men je niet de juiste waarden bijbrengt, gebruik je je competenties niet waar-

Paulus zegt, de Andere hoger achten dan onszelf. Die Ander is zowel God als onze medemens.»

Veto: Waarom zouden wij God iets verschuldigd zijn?

Kardinaal Danneels: «Wij zijn God respect verschuldigd in zijn wezen als schepper. Hij heeft ons het leven gegeven en mag onze dankbaarheid verwachten. Men mag van God veel vragen, maar in de eerste plaats moeten wij hem loven en danken. Wij mensen willen altijd teveel. We zijn geboren met een grijpflex. Een pasgeboren kindje houdt zijn hand ook niet open maar wel in een vuist. Godsdienst is het langzaam laten open bloeien van de klauw tot een hand. Wij zijn altijd verblind door de gave maar vergeten dat er een gever is.»

GALILEÏ

Veto: Studenten worden aangemoedigd om kritisch te zijn, maar zijn ze volgens u soms niet te kritisch?

Kardinaal Danneels: «Het is een plicht om kritisch te zijn. Kritiek is onmisbaar, het hoort bij de vooruitgang van onze cultuur. Had Galileï niet getwijfeld aan de waarheden van zijn tijd, dan hadden we nooit ontdekt dat de aarde rond de zon draait en niet omgekeerd. Kritiek kan bevrijden. Het is als de beeldhouwer die uit een blok marmer het beeld bevrijdt. De

beeldhouwer construeert niets, hij ontdekt het. De waarheid geeft zich niet onmiddellijk in de werkelijkheid, ze moet nog ontdekt en bevrijd worden. Kritiek mag echter niet doden. Je kan zo kritisch zijn dat het kritiek om de kritiek wordt en dat is louter narcisme. Dan heb je een houding waarbij je over alles oordeelt behalve over jezelf. Maar in wezen is kritiek van alle tijden. Nu zijn er enkel meer mogelijkheden om het te uiten.»

KIKKER

Veto: *Denkt u dat echt? Het klopt inderdaad dat men vroeger ook nadacht en twijfelde, maar toen accepteerde men toch nog enig gezag. Is het probleem van de godsdienst in het Westen niet dat mensen het moeilijk hebben om te accepteren dat er een God is die ons zegt wat we moeten doen en laten?*

Kardinaal Danneels: «Dat is voor een stuk nieuw, dat klopt. We hebben grote moeite met gezag doordat het ik nu autonoom is geworden. Dat is gebeurd in de Renaissance en dat was een goede zaak. Dat ontluiken van het ik

“Wanneer religie vermengd wordt met macht is het gevaarlijk”

kun je onder ander vaststellen in de schilderkunst, toen men het perspectief ging gebruiken. Plots ontdekte men het standpunt van waaruit het hele schilderij bepaald werd. Maar dit gezonde ontwakken van het zelf is wel uitgegroeid tot een opgeblazen ik, het ik van de kikker. Het is een kankerachtig ik geworden dat denkt dat het een absolute meester is. Men vergeet echter dat wij niet helemaal vrij kunnen zijn en dat er allerlei servitudes zijn.»

Veto: *Wat voor servitudes?*

Kardinaal Danneels: «Er is een anekdote over Hegel die beweerde dat er niets boven hem was. Tot iemand hem erop attent maakte dat hij ging omkomen van de honger als zijn knecht 's middags geen eten maakte. Op dat moment stond de knecht boven zijn meester. Wij denken dat we alles beheersen, maar als we buitenkomen en het regent, dan moeten we een paraplu opendoen. Zo meester zijn we.»

Veto: *Kunnen wij van dit individualisme bevrijd worden?*

Kardinaal Danneels: «Er is iets aan het veranderen. Niemand wordt gelukkig door de hypercultuur van het ik want dat leidt toch maar tot eenzaamheid. We zijn keizers geworden, maar er is niemand in ons keizerrijk. Iedereen, zeker jongeren die aan de universiteit studeren, zullen ooit in een verantwoordelijke positie terecht komen waarin ze gezag moeten uitoefenen. Maar om gezag uit te oefenen moeten ze eerst leren zich aan gezag te onderwerpen.»

STAATSGREEP

Veto: *Religie wordt steeds meer uit de samenleving gebannen. Hoe staat u daar tegenover?*

Kardinaal Danneels: «Men probeert inderdaad de verschillende religies naar de privésfeer te verbannen zodat ze irrelevant worden in de samenleving. Laat mij echter duidelijk stellen dat het absoluut niet kan dat het geloof een staatsgreep wil plegen. De scheiding tussen Kerk en Staat is essentieel. Toch kan je de beide niet helemaal uit elkaar halen. Er moeten ethische bekommernissen zijn, maar de religie mag zich niet meester maken van het publieke leven. Er moet een osmose tussen de beide zijn. Er moet een onderscheid zijn, maar geen totale scheiding. Want we kunnen religies niet missen als we de samenleving willen laten draaien. Als wetgever kan je zoveel wetten schrijven als je wilt, maar daarom onderhouden de mensen ze nog niet. Religie geeft mensen de energie om dingen te doen. Natuurlijk kunnen mensen uit niet-religieuze motieven geëngageerd zijn, maar het religieu-

ze is sterker. Zoals toen er enkele jaren geleden onlusten in Marseille plaatsvonden, waren het de religieuze leiders die als eerste opstonden om daar wat aan te doen. Natuurlijk schuilen er ook gevaren in de religie. Het kan slecht gebruikt worden en aanleiding geven tot terrorisme. Wanneer religie vermengd wordt met macht is het gevaarlijk.»

KRUISJE

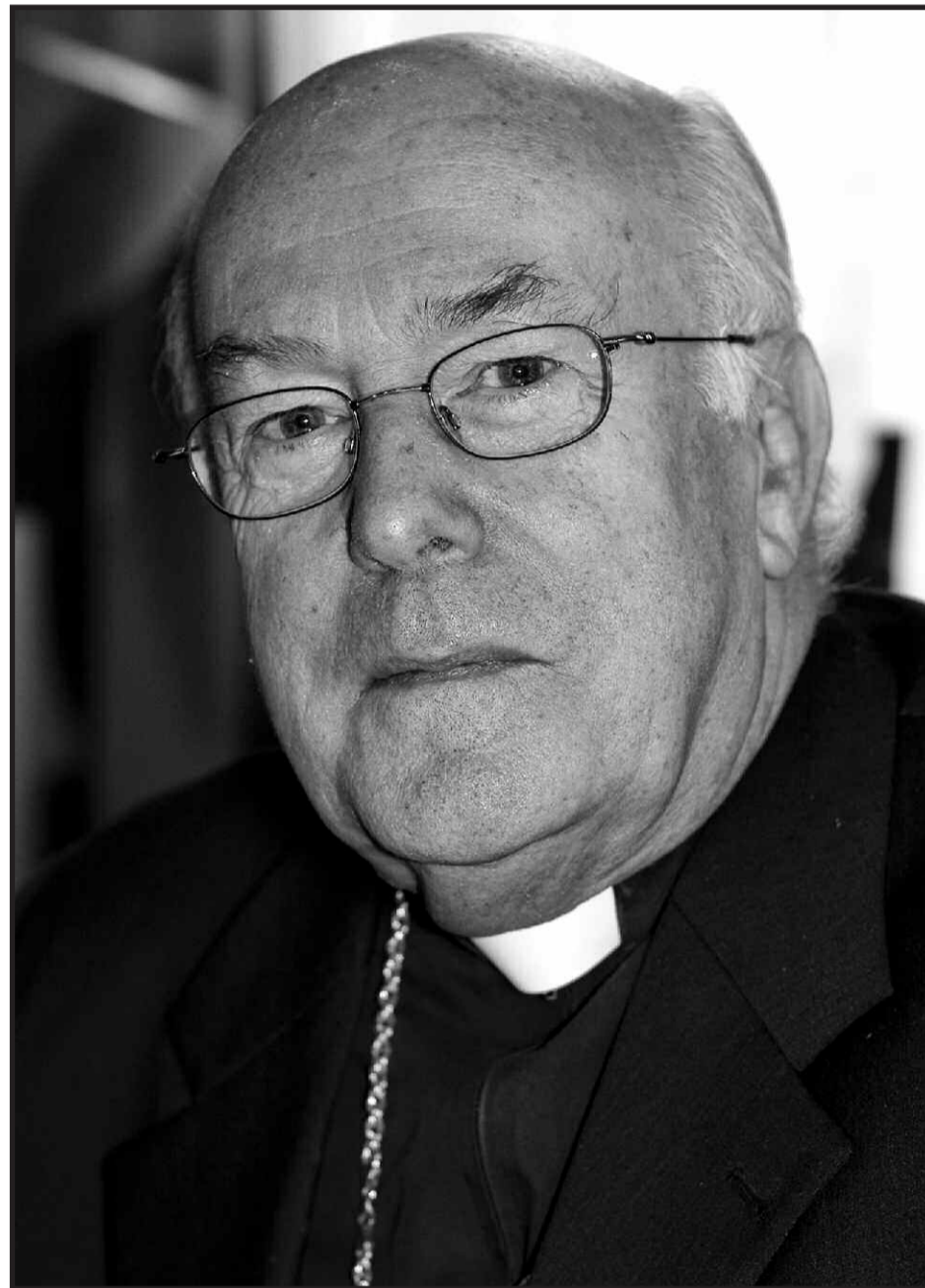
Veto: *Hoe staat u tegenover discussies als die over de hoofddoek?*

Kardinaal Danneels: «Het hele hoofddoeken-debat is overtrokken. Dat mensen een hoofddoek of een kruisje dragen is geen grote zaak. Ik draag ook een kruisje en ik denk niet dat er al ooit iemand bekeerd is geweest doordat hij

re overstijgt. Maar er zijn toch grote verschillen, zelfs tussen die religies die aan elkaar verwant zijn zoals het christendom, het Jodendom en de Islam. In het christendom is God mens geworden en dat zegt men nergens anders. We moeten geen ruzie maken met elkaar, maar wel dialogeren. Dat kan je echter alleen maar als je een eigen identiteit hebt, pas dan wordt een gesprek mogelijk. Samenleven met moslims is goed. Diversiteit is goed en kan een verrijking zijn, maar je moet zelf wel iets zijn. Anders is alles één pot nat, een brij zonder karakter.»

Veto: *Schuilt er een gevaar in diversiteit?*

Kardinaal Danneels: «Dialogo is slechts een bedreiging wanneer we niet enkel woorden gebruiken, maar ook machtsmiddelen of wanneer we geen eigen identiteit hebben. De

(foto Christine Laureys)

mij zo over straat heeft zien lopen. Natuurlijk mag het geen provocatief symbool worden, maar dat gebeurt enkel, zoals ik al zei, wanneer macht en religie vermengd worden. Het is echter belangrijk dat we leren samenleven met elkaar. Verdraagzaamheid is belangrijk.»

Veto: *Dat lijkt eenvoudig, maar waarom reageren mensen zo hevig wanneer religie ter sprake komt?*

Kardinaal Danneels: «Daar zijn vele redenen voor. Ten eerste is er de angst dat de religie alles zal overvleugelen. Ten tweede is er het collectief geheugen dat zich het machtsmisbruik van de Kerk herinnert. Maar je hebt bijna een vergrootglas nodig om in de laatste honderd jaar zulke misbruiken in België te vinden. Tenslotte zijn er ook mensen die het gewoon niet hebben voor religie.»

DIVERSITEIT

Veto: *In discussies over diversiteit wordt vaak gezegd dat alle religies in essentie hetzelfde zijn. Klopt dit?*

Kardinaal Danneels: «Er zijn zeker gelijkenissen tussen de verschillende religies. Allemaal hebben ze een drang naar het transcendente, naar dat wat het empirisch verifieerba-

aanwezigheid van de islam kan ons zelfs helpen om ons christen zijn op een meer uitgediepte wijze te beleven.»

Veto: *Is de islam een bedreiging?*

Kardinaal Danneels: «Er zijn twee soorten Islam. Er is een monolithische Islam waarin nog geen scheiding tussen Kerk en Staat bestaat en waarin men probeert greep te krijgen op het hele leven. Met deze islam valt moeilijk te leven. Maar er is ook een Europese islam die niet monolithisch is en waar er een soort patchwork kan bestaan. Dan zou men bijvoorbeeld kunnen zeggen: “Ik spreek Nederlands, ben moslim, hang het kapitalistische systeem aan en hou van Russische literatuur.” Moslims moeten leren aanvaarden dat er een scheiding bestaat tussen het publieke en het religieuze leven en dat we niet in een theocratie mogen verzanden. Dan zou de islam een verrijking zijn.»

PIANO

Veto: *Maar u bent wel een christen, en dan nog een vooraanstaande. U hebt uw leven gewijd aan het christendom. Vindt u dan niet dat er een kwalitatief onderscheid is tussen de verschillende religies?*

Kardinaal Danneels: «Als christen geloof ik dat de openbaring van God het best bevestigd is in het christendom. Dat wil niet zeggen dat de rest geen waarheid kan bevatten. Om te weten wie nu het beste was, zullen we so-

“Met de Islam waarin nog geen scheiding tussen kerk en staat bestaat, valt moeilijk te leven”

wieso moeten wachten tot het laatste oordeel want je kan een hele goede piano hebben, maar toch slecht muziek spelen. Ik denk dat het christendom de beste religie is, maar dat is niet hetzelfde als wie erin leeft en hoe men het beleeft.»

PENSIOEN

Veto: *Wat zal u doen na uw pensioen?*

Kardinaal Danneels: «Ik zal mijn agenda dan eindelijk zelf bepalen. Nu doet mijn secretaris dat, op sommige dagen van uur tot uur. Ik zal dan hopelijk meer tijd hebben om te lezen, te bidden en om naar muziek te luisteren. Ik zal ook proberen om nog diensten te verlenen. Men zal mij hopelijk nog vragen om bezinningen of retraites te leiden. Ik maak echter niet te veel plannen en probeer niet te veel te verwachten. Mensen die op pensioen gaan, maken altijd veel plannen, maar je hoort vaak dat ze er niet aan toekomen. Dat was bij mijn vader zo, dat zal bij mij zo zijn en later ook bij jullie. Natuurlijk is er ook nog het zwarte gat, maar daar probeer ik niet bang voor te zijn. Schrik dient tot niets. Je moet gewoon zorgen dat je er niet invalt hoewel je dat natuurlijk nooit weet. Ik ga ook doodgaan. Ik wil nog tijd hebben om daarover te peinzen.»

Veto: *Bent u bang voor de dood?*

Kardinaal Danneels: «Dat weet ik niet. Je weet natuurlijk nooit zeker hoe het zal zijn als je daar bent. Toch kan je hopen. God is niet in die mate onberekenbaar. Hij heeft verrassingen, maar ik geloof dat de uiteindelijke verrassing goed zal zijn.»

HOOP

Veto: *Hebt u tenslotte nog een kerstboodschap voor onze lezers?*

Kardinaal Danneels: «We leven in een vreemde tijd. We kunnen heel veel en toch is er tegelijkertijd zoveel wanhoop over wat we niet kunnen. We hebben materiële welstand bereikt, maar dat maakt ons niet gelukkig. We hebben allerlei psychische ziektes bevochten en we dachten dat dat voldoende ging zijn. Maar dat is niet zo, er is ook nog de zingevingvraag. Dat is de derde trein, die van het spirituele. Deze vraag wordt nu sterk verdoofd. We hebben veel vooruitgang geboekt in wat we hebben, maar niet in wat we zijn. Hoewel we veel beheersen, is er geen morele of spirituele verdieping. De techniek heeft ons van heel wat knelpunten bevrijd, maar bevrijd om wat te doen? Dat weten we niet. We weten niet meer waarvoor we leven. Als je helemaal vrij bent dan word je in geen enkele richting gestuurd en dan weet je niet waarheen je gaat. Wij zijn hulpeloos. Een symptoom daarvan zijn het grote aantal zelfdodingen.»

«Hoop is wat we het meest nodig hebben. De hoop die gesymboliseerd wordt in het groen van de advent en in de dennenbomen. Hoop is geen utopie. Specifiek aan het christendom is, dat er hoop is maar dat we die ergens anders moeten vinden, bij God.»

NICOLE EN HUGO BRENGEN ECHTE LIEFDE NAAR KERSTMARKT

“Nicole is gewoon een prachtig mens”

Er is altijd wel een uitzondering die de regel bevestigt, ook voor zij die niet geloven in ‘de ware’. Zo zijn er Nicole en Hugo. Ondanks hun carrière in de showbizz blijft dit echtpaar het summum van ware liefde. En dat ze die liefde graag delen met het trouwe publiek, bleek vorige week weer op de Leuvense Kerstmarkt.

Robin Broos & Patrick Van den Bosch

Veto: *Is de kerstsfeer iets voor jullie?*

Hugo: «Wij zijn kerstmensen.»

Nicole: «Onze kerstboom wordt elk jaar op één december gezet. In december vieren we ook onze huwelijksverjaardag, dus is het één groot feest.»

Hugo: «Op kerstavond wordt er trouwens altijd bij ons thuis gegeten, zij het alleen met onze mama's. Mijn vader is overleden en Nicole's vader is in een rusthuis omdat hij Alzheimer en Parkinson heeft. Als God het belijft kunnen we toch nog lang van onze moeders genieten en samen vieren.»

Veto: *Als wij denken aan een gelukkig koppel, denken we spontaan aan jullie. Wat kunnen jullie onze generatiegenoten aanraden?*

Nicole: «Dat is heel moeilijk (denkt na). Je moet kunnen praten met elkaar en elkaar aanvaarden ondanks de fouten die je maakt. Het probleem bij ons is dat we niets alleen kunnen. We missen elkaar meteen en gewend zijn elke seconde van ons leven samen door te brengen. We hebben geen kinderen en misschien speelt dat wel een rol. Ik moet mijn aandacht immers niet verdelen onder kinderen en echtgenoot. Ik heb maar één grote zorg en dat is hij.»

Hugo: *(komt dicht bij de dictafoon)* «Ze heeft eigenlijk maar één groot kind en dat ben ik (lacht). We denken ook vaak hetzelfde en spreken het tot in extremis toe op hetzelfde moment uit.»

Nicole: «We beseffen dat onze tijd begint te komen. We zijn alletwee rond de zestig, dus als het een beetje meevalt hebben we nog twintig jaar samen. Je moet logisch denken en daar het beste van maken. Op dit moment gaat het goed met de gezondheid, maar als je zoiets op je boterham krijgt (Nicole kreeg in 2005 te horen dat ze borstkanker had, maar herstelde goed, red.), moet je vechten.»

Hugo: «Dat zijn zaken waarvan je altijd denkt dat ze je nooit zullen overkomen, maar dan gebeurt het toch. Nicole is gewoon een prachtig mens en ze is blijven vechten. Vandaar dat ze hier vandaag ook zo staat. Ik besef steeds meer hoe sterk zij wel is (pauze). Respect.»

Veto: *Ga je dan ook anders over het leven nadenken?*

Nicole: «Absoluut. We hebben een aantal kankergevallen in de familie gehad, maar dat het bij ons kon voorvallen, daar stonden we niet bij stil. Daar was zelfs geen tijd voor. Al enkele weken na mijn operatie zijn we terug beginnen optredens geven, meer zelfs dan er voorzien waren.»

Hugo: «Het heeft haar meer energie gegeven dan tevoren. Ik besef steeds meer hoe sterk zij wel is.»

SURVIVEN

Veto: *Vele muzikanten houden het niet zo lang met elkaar uit. Geeft dat bij jullie nooit problemen? Tenslotte moeten jullie in het echte leven ook Nicole en Hugo blijven.*

Nicole: «Op muzikaal niveau zijn we gelijk

gestemd. Als je in een groep zingt, zit je altijd met verschillende karakters en denkt iedereen dat hij de beste is. Zo werkt het niet. Je moet samenwerken en in dat opzicht vullen we elkaar goed aan.»

(foto Christine Laureys)

Hugo: «Als Nicole een compliment krijgt, geniet ik daar ook van. Wanneer zij iets doet wat ik echt niet kan, ben ik daarvan onder de indruk. Volgens mij is dat de enige manier om te *surviven*. Soms zingt zij solo's waarvan ik achterover val. Nicole kan veel aan, maar jullie hebben het nooit gemerkt en dat is jammer.»

Veto: *Is een optreden voor studenten iets anders dan gewoonlijk?*

Nicole: «In Leuven zit er altijd sfeer in. Je merkt dan meteen of mensen het goed met ons menen of met onze voeten spelen.»

Veto: *Gebeurt het dat men jullie om te lachen programmeert?*

Hugo: «Vroeger wel, maar de laatste jaren hebben we dat niet meer gemerkt. De mensen beginnen respect voor ons te krijgen en merken dat er echt aan de shows gewerkt wordt.»

Nicole: «Een optreden zoals dat op de Kerstmarkt doet ons altijd deugd, omdat het publiek echt is. We hebben hier al eens eerder opgetreden en naar het schijnt mogen we in 2010 nog eens terugkomen omdat we dat jaar onze veertigste verjaardag samen vieren. Als de gezondheid het toelaat en als we er zelf plezier aan beleven staan we dan nog steeds samen op het podium. We zullen ook nooit iets doen dat niet bij ons past.»

Veto: *Hadden jullie niet onlangs gezegd dat jullie het kalmer aan wilden doen?*

Hugo: «Op één of andere manier doen we altijd verder. We zijn wel een huis aan het bouwen, maar afbouwen toch nog niet. Op dit moment willen we meer met *latinachtige* muziek uitpakken. Ik denk dat dat heel mooi gaat zijn en dat is ook belangrijk.»

Nicole: «We hebben net een nieuwe cd klaargemaakt met nummers die we zelf ontzettend graag horen. In mei 2008 zal die worden voorgesteld op een cruise met 200 bekende Vlamingen. Het was deze keer dus zeker niet de platenfirma die ons zei wat we moesten doen. We hebben gewoon *ons goesting* gedaan.»

Meer info op www.nicole-en-hugo.com

DE XII WERKEN VAN VETO (6): ZES DAGEN ENKEL SAPJES

“Cause we're living on juice alone”

Vergeet Herakles en Rob Vanoudenhoven: het zijn de Twaalf Werken van Veto die geschiedenis zullen schrijven. Voor het Zesde Werk stappen we in de voetsporen van de Music-For-Life-presentatoren, en drinken/eten we een week lang niets anders dan sapjes en water. Als tweede doel zamelen we zo veel mogelijk geld in.

Christoph Meeussen

Café Libertad, woensdagavond. Wat vrienden en ik maken het ons gemakkelijk aan één van de gezellige tafeltjes, waarop nog twee koffies van vorige klanten staan. Een zilverkleurig papertje springt in het oog en ik verbaas me erover dat het koekje moederziel alleen is achtergelaten. Bijna automatisch scheur ik de verpakking open en breng het chocoladefantasietje naar mijn mond. Net op tijd stop ik, opdracht bijna gefaald.

Twee dagen eerder, de trein tussen Leuven en Antwerpen raast door het landschap. Ik kijk door het raam, maar mijn gedachten zijn elders. De uitspraken over de sapjes van de StuBru-presentatoren — dat de sapjes echt vies zouden smaken — spoken door mijn hoofd. Echter, wanneer ik bij mijn sapjesleverancier aankom, ben ik al vrij snel gerustgesteld. Het zijn helemaal geen chemische, voorgeprepareerde en verdunde goedjes. Ik zie een etalage vol vers fruit en groenten. Een vlijtige winkelbediende vraagt wat ik die dag te eten wil. In het gamma van maar liefst 38 sapjes ben ik echter nog niet goed thuis en ik vraag om enkele suggesties. De eerste dag zijn de ‘Strawberry Surprise’, een ‘Melon Honey’, en een ‘Carrot&Apple’ mijn beste vloei-bare vrienden. Terug op de trein naar Leuven overvalt me een eerste verrassing. De ‘Strawberry Surprise’ — een combinatie van aardbeien, sinaasappel, yoghurt, smaakt meer dan

behoorlijk. Een tweede verrassing is er wanneer ik merk dat na een kwartier mijn Smoothie nog niet half op is. Toegegeven, je drinkt uiteindelijk gewoon wat gemalen fruit en groenten, maar een halve liter ervan vult verdomd goed.

So far, so good, het eerste sapje is op. Een plotselinge vrees overvalt me. Hoe lang zou het immers duren voor de honger weer opsteekt? Drie uur? Dertig minuten? Wat als ook het tweede sapje van de dag er vlotjes door gaat, zonder noemenswaardige bevrediging

drankje best, *uh*, te pruimen. De honger blijft nu vrij goed weg. Pas tegen een uur of negen besluit ik het laatste sapje van de dag binnen te spelen. Dat de sapjes vrij snel opeenvolgen baart me toch lichtjes zorgen.

Dinsdag sta ik op met lichte hoofdpijn — waarvoor uitbater Ken me gewaarschuwd had — maar ook met een geweldig lege maag. Ik haast me naar de trein van vijf na zeven en iets na acht heb ik weerom drie verse brouwsels vast. De bijzonder goed smakende ‘Breakfast 2 Go’ met geroosterde muesli doet

diende naar de vele bussen achter de toeg. “Additieven”, zegt hij, “in sapjes voor mezelf kieper ik altijd een flinke scheut *libido-blend*”. Onder het motto ‘experimenteler kan de week toch niet’, antwoord ik lichtjes lollend bevestigend op de wedervraag. Hoewel mijn maag langzaam begint te krimpen — de sapjes gera-ken steeds trager op — krijg ik op café toch een acuut hongertje. Het rondje volgen met enkel bruiswaters lijkt weggegooid geld, maar helpt wel tegen de zin in het koekje.

Donderdag en vrijdag krijg ik steeds minder zin in het steeds felgekleurde vocht. Mijn humeur begint achteruit te gaan, wellicht vooral door het feit dat ik het monotone eten nu ongeveer wel beu ben. Even blameer ik het immer vroege opstaan, maar ik kan vrij tevreden zeggen dat ik doorheen al deze dagen relatief veel energie had om de dag door te komen. Wie fruit eet, slaapt minder? Daarnaast krijg ik ook nog frisse moed door het op poten gezette sponsorprogramma.

Vrijdag thuiskomen is ronduit onaangenaam. De Sint heeft meer chocoladeventjes laten rondslingeren dan ik dacht. Nooit keek ik meer beteuterd en verlekkerd naar de familiale koekenkast, vol met suikerige lekkernijen. Ik kruip dan maar vroeg in bed voor de laatste dag. Dat is er een van aftellen. Ik haal voor een laatste keer met plezier mijn eten op, bedank de sapjesboer vriendelijk en bereken voor de financiële tussenstand. Vijf voor twaalf, de sapjes zijn al even op. Niet dat ik ze mis, maar ik werp voor de eerste keer sinds zondag een blik op de weegschaal. De tol is zwaar en verlichtend tegelijk. Deze jongen is vier kilo minder zichzelf. Enkele seconden later hoor ik de klok en haast me benedenwaarts. “Voor het slapengaan is eten ongezond”, zeg je? — Ik versta u niet, sorry, ik ben aan ‘t kauwen.

(foto An Moerenhout)

van mijn eetlust?

Dat valt eigenlijk wat tegen. Een uur voor de les van zes zet ik mijn lippen aan het tweede sapje, de ‘Carrot&Apple’. Zoals de naam al doet vermoeden combineert het brouwsel groenten en fruit, maar wonderwel is ook dit

goed zijn werk; ik spoor tevreden terug naar Leuven. De twee andere sapjes verdeel ik in vier maaltijdjes. Die dag heb ik geen honger-gevoel meer.

De trein lonkt woensdag alweer veel te vroeg. In Antwerpen vraag ik de winkelbe-

EERSTE EDITIE VLAAMSE IMPROUCUP!

“Weight Watchers are watching you”

Filmfirmament

Die Fälscher

In een ideale wereld zou het filmfirmament deze week uit één korte zin bestaan: *Die Fälscher* is fantastisch, intrigerend, fascinerend, geweldig. In een ideale wereld zou u zich na het lezen van deze zin onmiddellijk naar de bioscoop begeven. In een ideale wereld zouden wij niet voor Veto schrijven.

Jelle Dehaen

U moet *Die Fälscher* wat tijd geven want tijdens de eerste twintig minuten van de film waren wij allermindst enthousiast. De acteeprestaties leken ondermaats, het script voorspelbaar en de film dreigde in de grote *Holocaust* te trappen. Dat gebeurt wanneer men zich, tegen die historische achtergrond, te buiten gaat aan buitensporige sentimenten. *Gratuit* geweld, clichés — u kent het wel, de schreeuwende Duitser die schaterlacht wanneer een jood in een plas modder valt — of valse emoties zijn wat ons betreft absoluut uit den boze. Aanvankelijk lijkt *Die Fälscher* zich hieraan schuldig te maken. In deze op waargebeurde feiten gebaseerde film volgen we Salomon Sorowitsch (Karl Markovics). Hij stond aan het hoofd van een groep gevangenen — hoofdzakelijk joden — die door de nazi's in het concentratiekamp Sachsenhausen tewerkgesteld werden vanwege hun expertise in valsmunterij. Dit 'project Bernhard' was door de nazi's op touw gezet om, met behulp van de valsmunters, enorm veel ponden en dollars te maken, om de Amerikaanse en Britse economie te ondermijnen. Deze gevangenen kregen een voorkeursbehandeling, hoewel deze term in dit geval erg relatief is. Ook zij die aan operatie Bernhard meewerkten, werden mishandeld, vernederd en in koelen bloede vermoord wanneer ze niet langer nuttig waren.

Het is in deze gewelddadige scènes dat *Die Fälscher* aanvankelijk uit de bocht gaat. Het geweld is zo bruut, zo kil en sommige clichés — alweer die lachende Duitsers — worden zo gretig van stal gehaald dat wij even voor het ergste vreesden.

NADENKEN

Maar langzaam maar zeker kruipt *Die Fälscher* toch onder de huid. Het is *bon ton* om te zeggen dat je met je film, boek, muziek of wat dan ook mensen wil aanzetten tot nadenken. Zelfs tijdens het schrijven van deze recensie — twee dagen na het zien van de film — bekruipt ons nog een gevoel van onrust.

Door het meewerken aan 'project Bernhard', droegen de gevangenen zelf bij aan de oorlogsinspanningen van de nazi's. Sommigen vonden dit allemaal best zolang ze zelf maar overleefden en wie kan hen dat kwalijk nemen? Anderen waren veel moediger — of moeten we zeggen dwazer? — en saboteerden het hele gebeuren hoewel zij zich ervan bewust waren dat dit tot hun eigen dood, en die van hun medegevangenen kon leiden. Het is hierin dat de meesterlijkheid van *Die Fälscher* schuilt: geen enkele morele positie wordt veroordeeld, zelfs niet die van sommige nazi's. Door het zo pertinent stellen van de schuldvraag, beland je als toeschouwer in een rollercoaster, die je van de ene emotie naar de andere sleurt. En die 'sleurt' is hier bewust gekozen. *Die Fälscher* is niet ontspannend maar een diep naar de ziel tastende film die zich aan je opdringt en je verdwaasd achterlaat, jezelf één vraag stellend: "Wat zou ik gedaan hebben?"

Wat wij gedaan zouden hebben weten we nog niet, maar u doet meer dan goed aan *Die Fälscher* te zien. Het zou uw wereld minstens iets idealer maken.

Steekkaart

Regie: Stefan Ruzowitzky

Cast: Karl Markovics, August Diehl, Devid Striesow

Duur: 98 min.

Release: 19 december 2007

Kort: De strijd om het overleven.

De Vlaamse Improcup belooft ons een staalkaart van wat Vlaanderen op dit moment aan improvisatietheater te bieden heeft. Dertien Vlaamse gezelschappen kruisten op donderdag dertien december de degens in een overvolle Pieter De Somer-aula.

Ide Smets

Improvisatietheater is theater voor avonturiers, theater zoals het in je opborrelt, *on the spot* zonder voorbereiding. Een discipline zonder regels waarin alles draait rond acceptatie. Wat voor onzin je tegenspeler ook uitkraamt, je moet er op inspelen en terugvuren. Je hebt niet meer of niet minder dan een watterval aan briljante ingevingen nodig.

We krijgen op deze eerste editie Vlaamse impro voorgeschoteld in *micetro* vorm. Een format waarbij twee MC's enthousiast de toon zetten en improviserend presenteren. De kandidaten functioneren als poppen in hun fantasieën en ook het publiek mag voor een keer eens mee aan de touwtjes trekken. Niemand houdt zich dan ook in om indien gevraagd mee te brainstormen over locaties of personages. Wanneer er bijvoorbeeld naar doelgroepen voor een educatieve scène wordt gevraagd, reikt het publiek luidruchtig West-Vlamingen en Zwarte Pieten aan.

De jarige uit het publiek mag zelfs nog een tikkeltje meer. Als een speler haar ontroert, haar hart breekt of wanneer er romantiek in de lucht hangt, moet ze naar voren lopen en hem een roos overhandigen. Uiteindelijk is het zinnetje "Je verdrinkt niet je verdriet, maar je geluk," hetgene dat haar een traan doet wegpinken.

TITANIC

Eens de setting democratisch bepaald, treden de kandidaten als gladiatoren in de PDS-arena. Klaar om uitgejouwd te worden door een onverbiddelijk, want anoniem publiek. De MC's benadrukken: "Alles is juist, u kan geen fouten maken, wij wél!" Pertinente opmerkingen moeten niet voor tijdens de pauze worden bewaard. Dit alles wordt nog

eens aangevuld door een vingervlugge pianist die eveneens speelt bij inspiratie. Als kandidaten zin hebben om een lekker melige Titanic-scène na te spelen, dan zal dat gebeuren op de deuntjes van "My heart will go on".

Deze laatste scènes zijn werkelijk van topniveau. Onze lachspieren houden het niet meer uit wanneer een kandidaat die zijn behaarde bierbuik aan de PDS tentoonstelt, de quote "Weight watchers are watching you" toegeworpen krijgt. We hebben het daarente-

(foto Miete Nijs)

Om het kaf van het koren te scheiden, worden de deelnemers met een hele resem opdrachten bestookt. Zo moeten ze scènes spelen waarin enkel vragen mogen worden gesteld. Uiterst moeilijk blijkt: "Hoe gaat het met u? Goed en met u?" Een andere keer moeten ze de scène betreden als één groot beest dat in een vochtige liftkoker moet raken. Een volgende kandidaat verneemt specialist te zijn in de pathologische kinantropometrie. Vlot een scène niet naar behoren, dan is het publiek vrij om "Die, die, die!" te scanderen, waarop de kandidaat zich vervolgens overmeesterd van het podium verwijderd. Uiteindelijk stoot een viertal kandidaten naar de play-offs door.

gen even moeilijk wanneer op scène een peper- en zoutvat met elkaar staan te babbelen over het leven met een korreltje zout nemen en gepeperde rekeningen. Het is uiteindelijk Dries van *Improrando* die de gegeerde cup mee naar huis neemt.

Zoals u al merkte, deze improvisatietrein hapert op geen enkel moment: originele opdrachten, dulle MC's en van tijd tot tijd een lach en een traan. Meer moet dat niet zijn.

DIMITRI VERHULST BRENGT LITERATUUR OP HET PODIUM

Duivenmelken voor gevorderden

De stem die schrijft is niet dezelfde als de stem die spreekt, zo wil de gemeenplaats. Maar dat betekent geenszins dat schrijvers niet ten tonele mogen verschijnen. Deze week bewijst Dimitri Verhulst dat eens te meer in de Leuvense Schouwburg.

Simon Horsten

Behoud De Begeerte is gespecialiseerd in het bedenken van concepten die literatuur en mensenmassa's samenbrengen. Geletterde Mensen, bijvoorbeeld, een theatertournee die eenvoudigweg een schrijver op een aangekleed podium plaatst en die uit zijn of haar werk een selectie laat voorlezen. Selecteer de juiste schrijver, selecteer de juiste teksten en een avond wervend *literuisteren* is geboren.

VETTIGHEID

Jan Vanriet, huistekenaar van *De Morgen* en *Revolver* en decorontwerper, doet de *bühne* baden in een magische maar huiselijke sfeer: een schommelpaardje, een televisie die zwart-witte sneeuw ziet, een ladder en kitscherig behangpapier. We zitten in de wereld van Dimitri Verhulst, waar kneuterigheid onuitstaanbaar charmant is en tragiek het dagelijks brood. De Vlaamse wereld van duiven-

melkers, verliefde neefjes, dronken nonkels en ruwe moppen die het overleven moeten verzachten. Ook onze wereld? Misschien wel, maar daar zullen toneelgangsters zich zelden bewust van worden — die wanen zich in de schouwburg beschermd door een aura van *haute culture*.

Toch is Dimitri Verhulst meer dan *FC De Kampioenen* voor gevorderden. Wie zijn bekendste roman leest, *De helaasheid der dingen*, weet dat de schrijver die Booneske verhaaltjes niet vertelt om de 'marginale' kant van Vlaanderen uit te lachen. Integendeel. Verhulst raakt, door een waas van vettigheid en alcohol, aan iets gemeenschappelijks, aan de ongrijpbare menselijke emoties die de literatuur al eeuwen draaiende houden.

Die bereikt hij via uiteenlopende wegen, maar telkens met verve. Het bekendst zijn natuurlijk zijn verhalen die aan Louis Paul Boon doen denken en het grootste gedeelte van *De helaasheid der dingen* beslaan. Maar het zou zonde zijn te vergeten welke stilist, welke taalacrobaat zich in Verhulst bevinden. Zijn opperste kunnen in taalacrobatie toont hij, getooid met engelenvleugeltjes, op een ladder, met een woordenbuiteling over de letter 'G' en de gigantomaan. Telkens opnieuw vallen de stilistische kwaliteiten van de langharige auteur op. In het liefdevolle fragment uit zijn laatste roman, bijvoorbeeld, *Mevrouw Ve-*

rona daalt de heuvel af, dat veeleer een poëtische inslag heeft. Maar ook in de passage uit *Problemski Hotel*, waarin hij het beeld van een jonge asielzoekster schetst.

Opmerkelijk aan de theateravond met Dimitri Verhulst is ook diens intrigerende *basso continuo*. Doorleefd en krakend spreekt hij het publiek toe. Pathetiek of te veel acteren komen daarbij niet aan te pas: de schrijver/spreker weet wat hij zegt en aan zijn woorden komen niet te veel stembuigingen aan te pas. Het moge duidelijk wezen, deze man bezit de eigenschap die voor menig politicus een Heilige Graal is: geloofwaardigheid.

Een onbetwist hoogtepunt van de avond zijn de fragmenten uit *Aalst*, Verhulsts enige toneelstuk dat geïnspireerd is op de Aalstse kindermoord door twee ouders die zo hun problemen dachten te kunnen oplossen. We horen eerst het authentieke verdict van de rechter door de luidsprekers schallen, daarna schenkt Verhulst zijn pen en stem afwisselend aan de vader en de moeder die ten einde raad hun kinderen doodden. Het wordt akeilig stil in de zaal.

Geletterde Mensen met Dimitri Verhulst, donderdag 20 december in de Schouwburg. Meer info: www.begeerte.be

Plan VDB is oké

De studentenkoepel VVS en de liberale en christelijke vakbonden kwamen vorige week, daarin gesteund door ondermeer Animo en Jong Groen!, op straat tegen de plannen van Vlaams Minister Vandenbroucke omtrent de financiering van het hoger onderwijs. Jong Spirit wil uitzetten waarom de jonge links-liberalen niet meestapten in de protestbetoging.

De belangrijkste verdienste van het plan-Vandenbroucke is dat we eindelijk een model hebben. De afgelopen jaren was er in de verdeling van de middelen geen enkele logica meer. Het model koppelt voor het eerst de financiering aan de hoofdtaken van het hoger onderwijs, namelijk onderwijs en onderzoek. We financieren universiteiten en hogescholen immers niet zomaar om culturele overwegingen, maar omdat we als maatschappij ook bepaalde verwachtingen hebben.

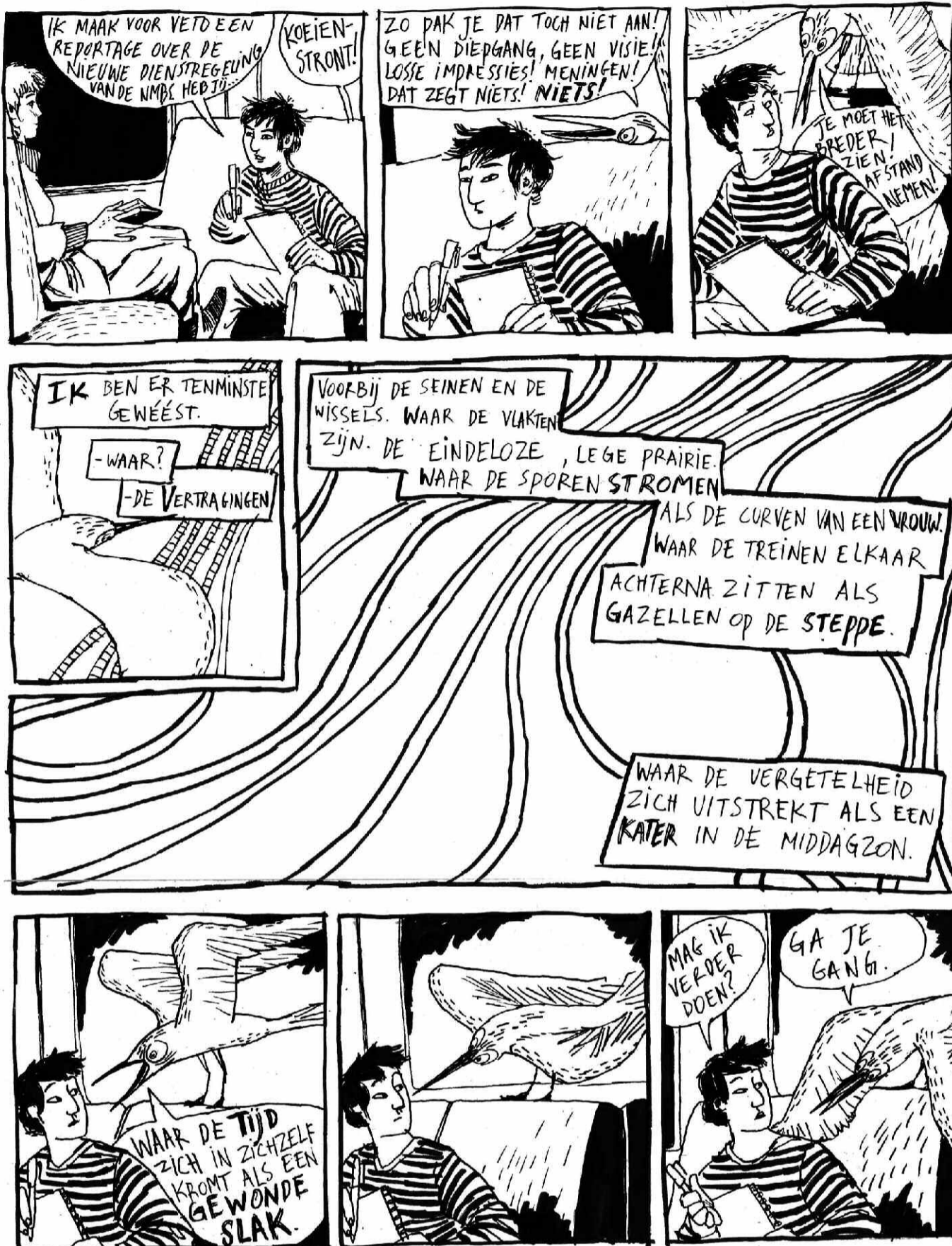
Er moeten meer middelen naar hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek gaan als Vlaanderen 'in actie' wil komen. Een financieringsmodel moet tevens een efficiënte werking hebben, zodat middelen niet verspild worden. Dat is in het belang van zowel studenten als gemeenschap. Rationalisering is nodig.

Volgens de studentenkritiek zou het plan gelijke kansen in het hoger onderwijs te weinig bevorderen, vooral wat allochtone studenten betreft. De vraag is echter of dit überhaupt kan. Jarenlang onderzoek heeft uitgewezen dat het hoger onderwijs zelf op dit vlak weinig kan doen. De ongelijkheid ontstaat immers al veel vroeger in het onderwijs en is een combinatie van sociale en culturele factoren. Enkel universiteiten en hogescholen maatregelen laten nemen is tot mislukken gedoemd.

De minister heeft dit ingezien en heeft in zijn beleidsbrief een ambitieus tienkamp voor gelijke kansen in het onderwijs uiteengezet, waarbij hij hamert op de noodzaak van een integraal beleid. Door allochtone studenten zomaar een extra weg te geven in het financieringsmodel van het hoger onderwijs, verandert men weinig aan de bestaande ongelijkheden. Het hoger onderwijs hoeft natuurlijk niet helemaal aan de zijlijn te blijven staan. Een voorbereidingscursus academisch Nederlands zou bijvoorbeeld handig zijn, niet alleen voor de allochtone studenten, maar ook voor andere studenten die met een achterstand starten. Het is enigszins ongelukkig dat de studentenvertegenwoordigers en vakbonden hun eisen verpakten als een alternatieve tienkamp, alsof zij de aanpak van Vandenbroucke niet zouden kunnen onderschrijven. Door de alternatieve tienkamp dan nog eens te beginnen met één of andere obscure kritiek over de financiële gevolgen van buispunten lijken studenten zich eerder egoïstisch op te stellen. Over de gevolgen van output- versus de huidige inputfinanciering is al veel inkt gevloeid. Het ontwerp heeft alvast een goed evenwicht gevonden. De doelstelling van hoger onderwijs is uiteindelijk niet zoveel mogelijk studenten op de aulabanken te krijgen en te houden, maar wel om zoveel mogelijk studenten een behoorlijk diploma te laten halen. We mogen van zowel studenten als instellingen een zekere verantwoordelijkheid verwachten om binnen een redelijke termijn af te studeren of voor een meer gepaste opleiding te kiezen. Het outputmodel, met daaraan gekoppeld het leerkrediet, wil vooral vermijden dat studenten zouden kunnen blijven mislukken, wat voor niemand leuk is. Dat betekent daarom geenszins dat het hoger onderwijs gemakkelijker zou worden. Hebben de studenten dan zo weinig vertrouwen in hun professoren en docenten dat deze hun punten kunstmatig zouden gaan optrekken? Wij delen die achterdochtigheid niet. De hogere inschrijvingsgelden voor aanvullende opleidingen dan. Vandenbroucke stelt terecht dat de verantwoordelijkheid van de overheid reikt tot het behalen van een stevig basisdiploma. Er moet dus een halt worden toegevoerd aan de wildgroei van aanvullende opleidingen. VVS, dat zich bijvoorbeeld om sociale redenen verzet tegen het verlengen van de studieduur van de opleidingen tot de Europese norm van vijf jaar, vindt het normaal dat heel wat studenten wel een jaar bijstuderen in

"Sluiers"

een vervolgverhaal door Pieter Fannes

...wordt vervolgd

gesubsidieerde opleidingen die slechts een marginaal nut hebben. Waar zit dan de logica? Laat hierover geen misverstand bestaan: aanvullende opleidingen zijn belangrijk en soms ook noodzakelijk voor bepaalde expertises. Van de student, die voor deze bijzondere vaardigheden later extra zal gecompenseerd worden, mag dan ook een eigen bijdrage worden verwacht. Dit garandeert ook de hoge kwaliteit van deze opleidingen. De Vlaamse Regering moet nog werk maken van een degelijk sociaal statuut voor de student zodat hij financieel zelfstandiger kan zijn en kan rekenen op een uitgebouwd netwerk van sociale voorzieningen. De invoering van een studieloon moet worden onderzocht. Daarvoor zou trouwens een herverdeling van bevoegdheden handig zijn om bijvoorbeeld de gezinsbijslagen te kunnen integreren in de studiefinanciering.

Neal Raes en Thomas Leys. Respectievelijk voorzitter en bestuurslid van Jong Spirit.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

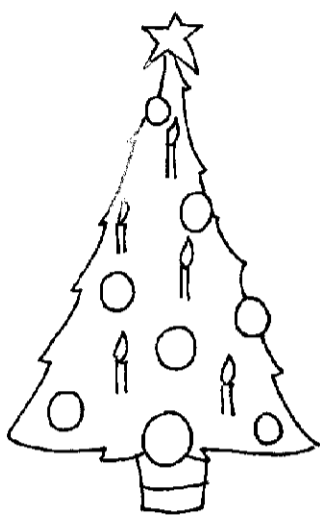
Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief
www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

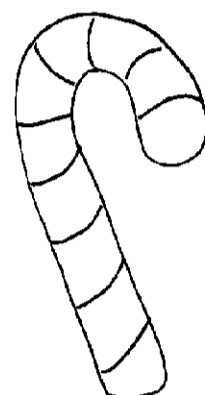

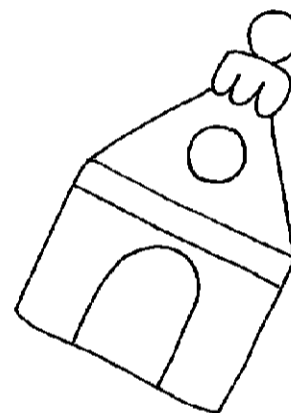
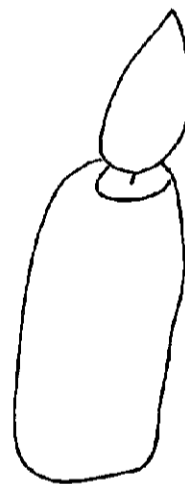
Mijn eerste kerstversiering!

1. Scheur deze pagina uit en kleef hem met Pritt op karton.
2. Kleur de kerstversiering mooi binnen de lijntjes in.
3. Vraag je papa of mama om met een schaar de figuurtjes uit te knippen.
4. Neem de perforator en maak een gaatje bovenaan elk figuurtje.
5. Maak een koordje aan de gaatjes vast en je kerstversiering is klaar. Ga die boom maar versieren!

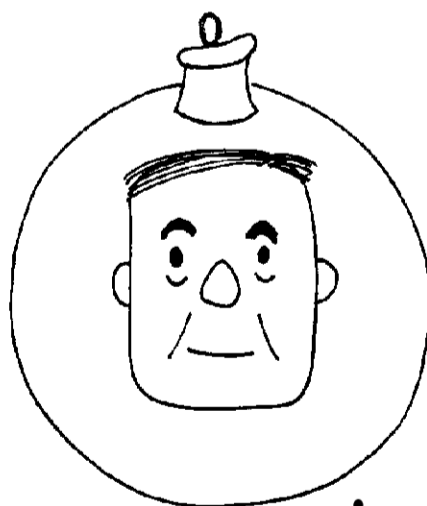
rector

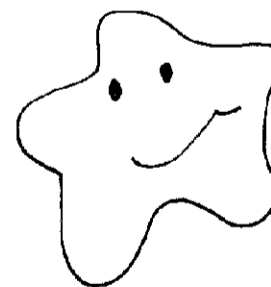
rik

voorzitter preses

louis

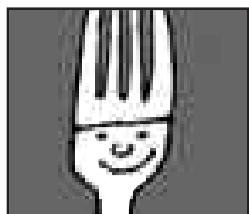

Bertie

door

		3	4	2		9		
	9			6		5		
5								1
		1	7			2	8	5
		8				1		
3	2	9			8	7		
	3							1
		5		9				2
	8		2	1		6		

Menu van de week in Alma 1-2-3 11 - 14 december 2007

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Groentesoep met spekjes	0,70
Kaaskroketten met ratatouille A2+A3	2,40
Veggie-burger met vegetarische saus A1+A3	3,30
Cordon bleu met Zuiderse groentesaus	4,30
Wijtingfilet met Hollandse saus en printanière	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,70
Spaghetti bolognaise A1+A2	2,40/2,85
Rumpsteak A1	

woensdag

Heldere groentebouillon	0,70
Tomatensoep met ham	1,80
Hamburger met ketchupsaus	2,40
Witlooftaart met slaatje	4,65
Loempia voor Oosterse lekkerbekken	3,30
Hongaarse goulash met kroketten	4,65
Koninginnenhapje	3,30
Rumpsteak A3	
Curryworsten met friet, stroganoffdressing en een slaatje	2,85

donderdag

Milanese soep	0,70
Hertoginnenkrokant met boontjes	2,40
Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree	4,65
Gehaktballen met groentepuree en krieken in brandewijn A2+A3	2,85
Witloofgratin met puree	4,30
Spaghetti bolognaise	2,40/2,85
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,30

vrijdag

Erwtensoepp	0,70
Groentesoep	1,80
Macaroni met ham en kaas	2,40
Bloemkool-kaasburger met Mexicaanse groentemengeling	3,70
Varkensgebraad met romige dragonsaus en gebakken aardappelen	3,70
Rumpsteak met armagnacsaus en gebakken witloof	4,65

Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket bekomen voor slechts 5 euro!

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**,

(advertentie) **Justus Lipsius en pauscollege**

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

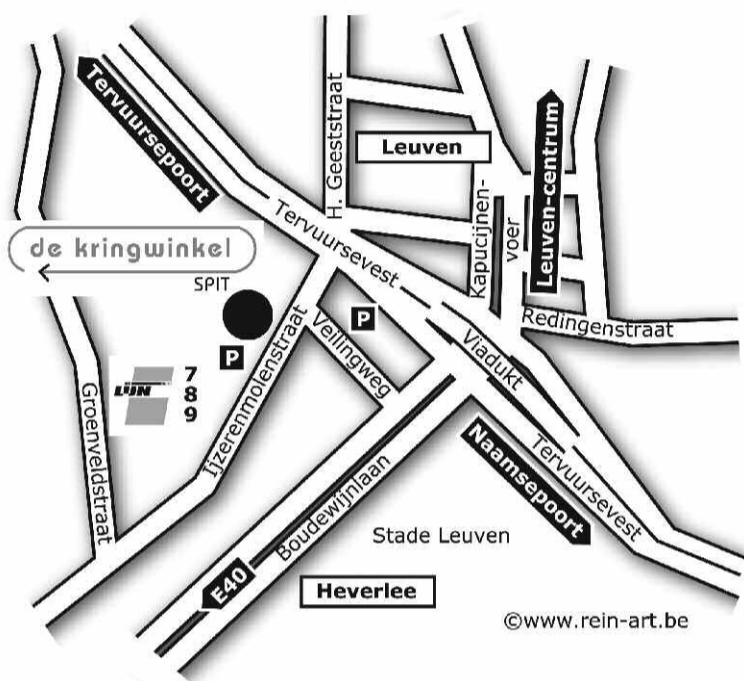
De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELLEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

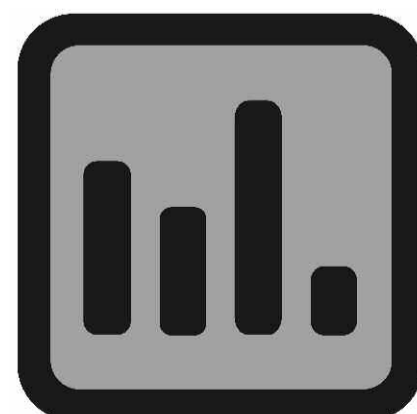
Open op weekdays van
10-12u. en van 14-16u.

AD FUNDUM

**Elke werkdag
tips en info
voor de
student**

(advertentie)

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Colofon

Veto, 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 34
Nummer 12
17 december 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Maarten 'Stoppen met playen' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:

An 'Meer slapen' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie:

Alexander 'Minder botsen met Vetokar' Vrijhof, Bo 'Nog cynischer zijn' Vanluchene, Bram 'Meer layouts' Vanoirbeek, Ken 'Langer dan 2 weken samenzijn met een meisje' Lambeets en Tatiana 'Minder studeren' De Wée

Medewerkers deze week:

Robin 'Verdikken' Broos, Ruben 'meerderjarig worden' Bruynooghe, Jelle 'Minder links worden' Dehaen, Elke 'van Roel blijven' Desanghere, Lisa 'Bob Dylan goedvinden' Develtere, Wim 'Find the precious' Driessens, Pieter 'Een rode draad vinden' Fannes, Nathalie 'Van Christop blijven' Hoes, Simon 'Naar LOKO lekken' Horsten, Geert 'Handtekening Spinvis vragen' Janssens, Christine 'Maarten onder tafel drinken' Laureys, Eric 'Minder kebab eten' Laureys, Christoph 'Bakkenbaarden afscheren' Meeusen, Tom 'Zus verwennen' Moerenhout, Roel 'Privacy studenten minder schenden' Moeurs, Ward 'Uit de Rodenbach gaan' Neyrinck, Miete 'Meer foto's trekken' Nijs, Michael 'Blijven tekenen' Olbrechts, Ide 'Minder opkijken naar Maarten' Smets, Veerle 'Zetels uitkiezen' Stessel, Tom 'Minder details over sexleven vertellen' Van Breussegem, Liesbeth 'Stoppen met roken' Vandenbroucke, Heleen 'Meer walen knuffelen' van den Bogerd, Hans 'Meer porto meebrengen' Vandenabeele, Patrick 'Haar knippen' Van den Bosch, Kenji 'Bestaan' Verstappen

Cartoons:

Michael, Fannes & Schip

DTP:

Maarten Goethals, Ken Lambeets, An Moerenhout, Bo Vanluchene, Bram Vanoirbeek & Alexander Vrijhof

Eindredactie:

Tatiana De Wée & Roel Moeurs

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro

Buitenland: 25 euro

Overschrijven op rekeningnummer:

001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, psychologische begeleiders, voornemens voor het nieuwe jaar) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

juice for life

Waarom sap?

• Sappen helpen je om de voedingsstoffen die in fruit en groenten aanwezig zijn beter te kunnen opnemen.

• Het is gemakkelijker om grotere hoeveelheden fruit en groenten te drinken dan te eten. Zo zitten er in onze Zest berry 4 appels, 10 frambozen, een halve banaan en 20 blauwe bosbessen.

• Een dieet op basis van veel fruit en groenten zal een groot aantal kwalen voorkomen en genezen.

• Vers fruit- en groentensap smaakt heerlijk!

• Bij het persen, haal je het vocht uit de vrucht, wat het makkelijker maakt voor je lichaam om voedingsstoffen op te nemen en dus het resterende niet hoeft af te breken.

Vers voedsel is altijd te verkiezen boven gekookt of bereid voedsel omdat het nog actieve enzymen bevat. Deze helpen om voedsel te verteren wat het voordeel heeft dat deze energie voor andere functies zoals herstel en verjonging gebruikt kunnen worden.

• Het sap van fruit en groenten doet je huid stralen, je haar glanzen, je adem fris ruiken en je gehele lichaam goed functioneren zonder dat je er bij stil hoeft te staan. Je zal minder vaak verkouden of griepig zijn en tandvlees en tanden zullen beter beschermd worden.

Waarom vers fruit en niet voorverpakt?

Er zijn geen actieve enzymen

Vers sap is niet gepasteuriseerd. Pasteurizeren dood levende voedingsstoffen die enkel aanwezig zijn in vers voedsel. De voedingsstoffen aangeduid op de verpakking zijn vaak onbetrouwbaar omdat deze gemeten zijn voor het pasteurizeren.

Antwerp Grand Bazar Shopping Center, Beddenstraat, 2000 Antwerpen
Gent Zuid Shopping Centre, Woodrow Wilsonplein, 9000 Gent
Weldra opening - Gent st Pieters traen station, 9000 gent

(advertentie)

dplm

Heb je al'n diploma, een tijdje hoger onderwijs of werkervaring achter de rug? Of je overweegt om een tweede diploma te behalen om je groeikansen op de arbeidsmarkt te verhogen? Kies voor een korter opleidingstraject van de KHLeuven.

Korter, omdat je op basis van je eerste diploma, leer- of werkervaring EVC's of EVK's* kan voorleggen, die je recht geven op vrijstellingen. Zodat je opleidingstraject misschien wat korter kan.

Alle info vind je op www.khleuven.be/verkortetrajecten

* EVC = Elders Verworven Competenties - EVK = Elders Verworven Kwalificaties

Met een verkorte opleiding van de KHLeuven raak je snel aan de slag.

www.khleuven.be/verkortetrajecten

Cultuurkalender

MUZIEK

Hair — Seaside bv

Woensdag 19/12 om 20u00 in Schouwborg, Bondgenotenlaan 21, www.30cc.be

De Nieuwe Reeks: A Theatre of Action

Donderdag 20/12 om 20u30 in STUK Studio, Naamsestraat 96, www.denieuwerekks.be

Jukebox 2000 — Lucas Van den Eynde, time Embrechts en Nele Bauwens

Vrijdag 21/12 om 20u00 in Schouwborg, Bondgenotenlaan 21, www.30cc.be

Freddee & Brekbit

Vrijdag 21/12, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, hungaria.be

THEATER

En maar niet willen sneeuwen. — theater Malpertuis

Dinsdag 18/12 en woensdag 19/12 om 20u00 in Wagehuys, Brusselsestraat 63, www.30cc.be

Kerstmis in badpak — Vrede op aarde aan alle mensen van goede wil

Maandag 17/12 en d7-29insdag 18/12 om 20u30 in STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

LITERATUUR

Dimitri Verhulst — Geletterde mensen

Donderdag 20/12 om 20u00 in Schouwborg, Bondgenotenlaan 21, www.30cc.be

EXPO

Mama Alice — Fototentoonstelling

Vanaf 05/12/07 tot 12/01/08, www.30cc.be

Keren Cytter

Vanaf 07/12, woe-do 14-21u, vrij-zo 14-18u in STUK Expozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

VARIA

The Key Players: gesprek met managers

dinsdag 18/12 om 20u30 in Foyer Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Party For Life

Zondag 23/12 om 22u30 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Slotshow Music for Life

Theater en concerten van 27-29/12 op diverse locaties, www.30cc.be

AD FUNDUM!

Elke
dinsdagavond
tussen 8 en 10

Studentenradio
op het ritme van

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

SPINVIS

“IK GA EEN OUDERWETSE MUZIEKFILM MAKEN”

Spinvis is een monoliet. Spinvis is de wetenschap. Spinvis heeft een Golf GTI. Of een Lotus Europa. Hij heet Erik de Jong en schrijft kleine, grootse liedjes. Stormenderhand veroverde hij vorige woensdag het Depot met zijn zevenkoppige band.

Geert Janssen & Bo Vanluchene

Erik de Jong: «We zijn altijd blij Leuven terug te zien. Ik heb een goed geheugen voor de steden waar we komen. Door de energie in de zaal of door het publiek speel je overal anders. Het helpt ook wel dat we onder elkaar herinneringen ophalen.»

«Momenteel balanceren we tussen twee werelden. In theaters kun je heel intieme concerten geven, maar we spelen ook in clubs en op festivals. Door die schizofrene toestand hebben we in de loop der jaren twee soorten concerten ontwikkeld. Daar experimenteren we wel mee. Zo hebben we afgelopen zomer op de Gentse Feesten zacht gespeeld om te kijken wat er zou gebeuren.»

«Onlangs speelden we op Lowlands (Nederlands popfestival, red.) voor tienduizend mensen. Toen we aan het soundchecken waren, begon iedereen al mee te klappen op maat van de drums. Dat komt door de feestelijke sfeer die vanzelf op zo'n festivals hangt. Maar mijn muziek is daar niet voor bedoeld.»

Veto: Uw rol als performer is veranderd: u bent gitaar beginnen spelen. In het begin kwam u echter nerveus over.

de Jong: «Je leert het en je leert het ook leuk vinden. Ik heb gemerkt dat je met een gitaar heel goed kan dirigeren. Ieder lid van de band heeft de gitaar luid in zijn monitor. Dan kan je goed de dynamiek tussen hard en zacht sturen zonder dat het publiek het merkt. Dat is *Growing up in public*.»

Veto: Dat 'growing up' gebeurde voor een gevarieerd publiek: van 'Kapitein Winokio' voor kinderen tot de samenwerking met dichter Simon Vinkenoog.

de Jong: «Daarbij ga ik uit van de overtuiging dat je eigen intuïtie vaak gelijk heeft. Ik neem snel beslissingen. Ik weet zeker dat de smaak van het publiek groter is dan wat ze krijgen.»

«Het begint met je eigen enthousiasme. Het is jouw muziek, jouw vorm. Je ziet het niet als vreemd of grensverleggend. Er zijn twee werelden: de binnenwereld en de buitenwereld. Je bent bezig met jouw binnenwereld, met jouw werk. Als het klaar is, laat je het zien en dan vinden mensen het raar of niet. Dat is de buitenwereld. Daar heb je eigenlijk niks mee te maken.»

TIJDVERDRIJF

Veto: Uw recentste cd 'Goochelaars En Geesten' wordt gepresenteerd als een gevonden album.

de Jong: «Het idee 'album' is een uitvinding van de industrie: dat valt makkelijk aan de man te brengen. Singles geraken nog amper over de toonbank en honderd liedjes zijn te veel of te duur. Ik heb wel een constante output. Eens in de zoveel tijd verzamel ik mijn nummers op een plaat, maar ondertussen maak ik alweer nieuwe dingen. De platenfirma probeert het gewoon in banen te leiden. *Goochelaars En Geesten* is bedoeld als speciale uitgave ter ere van vijf jaar Spinvis. In mijn zoektocht om alle losse nummers bij elkaar te brengen, heb ik geleerd dat de demoversie vaak de beste versie is, bijvoorbeeld die van *Een nagemaakte gek*.»

Veto: Het nummer 'Wespen op de appeltaart' is een vervolg op 'Ronnie gaat naar huis'.

de Jong: «Het gaat niet alleen over dezelfde figuur, maar ook over tijdverdrif. *Wespen op de appeltaart* schreef ik naar aanleiding van een reeks concerten die we speelden in psychiatrische instellingen. Mensen zitten daar te roken en te wachten op niks. *Ronnie* ging daar ook over. De zee die je hoort is de zee

waar Ronnie nooit zal wandelen. Het kinderkoortje, dat zijn de kinderen die Ronnie nooit zal hebben. Hij gaat helemaal niet naar huis, hij blijft altijd daar.»

Veto: Bij de cd zat ook de muziek die u schreef voor de film 'Man zkt vrouw'.

“Nederlanders zijn niet altijd slecht”

de Jong: «Normaalgezien beschik ik over een volledige vrijheid wanneer ik componeer, maar de duur van een filmscène bepaalt exact hoe lang de muziek moet zijn. Dat is tegelijk leuk en lastig. *Man zkt vrouw* is ouderwets en romantisch van toon. Het is heel moeilijk om die toon ook muzikaal te vinden. Het is makkelijker muziek te maken voor een

Zuid-Afrika duidelijk. Net dan moet je muziek maken en laten zien wat je kan. En dat werkte ook. In ons hotel waren we dan weer de enige blanken. Het was een vreemde, leerzame reis.»

Veto: Mensen verwachten onderhand een bepaald soort melancholische muziek van u. Zet u zich daar graag tegen af?

de Jong: «Heel erg, ja. Het is immers maar één vorm van muziek maken. Ik heb nu eenmaal de reputatie dat ik rustige liedjes maak. Ik heb ook harde nummers zoals *Kom in de cockpit*, maar die vallen blijkbaar niet zo op. Maar toen ik vijftien was, was het punkidee *Do It Yourself*: het maakt niet uit of je het goed doet, als je het maar zelf doet. Dat is me bijgebleven.»

«Techniek kan imponeren. Soms kan een gitarist die heel snel kan spelen, eigenlijk niets te zeggen hebben. Dat kan ook zo zijn bij een zanger met een mooie stem. Ik ben

over wat mensen in liedjes horen. Mensen hebben veelal een verhaal in hun hoofd, ze identificeren zich met een nummer. Als ik vertel waar het voor mij over gaat, stelt dat hen vaak teleur. Zoals de magie van een goede film soms verbroken wordt door de extra's op de DVD.»

MUZIEKFILM

Veto: Fixkes, een groep die net als u op het label Excelsior zit, boort een zelfde soort melancholie aan als u.

de Jong: «Wat ik doe is natuurlijk ook niet uniek. Lennaert Nijgh, de tekstschrijver van Boudewijn de Groot, was onlangs vijf jaar overleden en ik deed op televisie mee aan een *tribute* voor hem. Toen ik zijn werk herbeluisterde, merkte ik hoeveel ik erop leun. Iedereen is een tandwiel in een groter geheel.»

(foto Wim Driessens)

film over pakweg pooiers die elkaar achterna zitten. Daar is er immers actie, het gaat snel en er zijn meer voorbeelden. Het zoeken was hier lastiger. Welke instrumenten gebruik je? Daarom koos ik bijvoorbeeld voor een banjo: die heeft iets ouderwets en toch iets grappigs.»

«De muziek voor de trailer moest eerst af zijn. Ik heb vijf versies moeten maken voor de producenten tevreden waren. Dat was nieuw, want ik werk nooit in opdracht. Zo'n film kost miljoenen euro's, dus veel mensen hebben er mee te maken. Iedereen heeft een eigen belang, maar dat is vaak geen artistiek belang. Zelf ben je maar een werknemer.»

Veto: Met deze tour bent u ook in Zuid-Afrika geweest. Hoe bent u daar ontvangen?

de Jong: «Heel goed, vooral vanwege de taal. Ook al heeft het Afrikaans daar een zeer politieke lading, omdat het de taal van de onderdrukker is. Er zijn daar bijvoorbeeld veel ultrarechtse punkgroepen. Zo speelden we in Stellenbosch, de laatste universiteit met het Afrikaans als officiële taal. Het publiek was grotendeels blank. In Johannesburg speelden we in een reggaclub waar de helft van het publiek zwart was — je merkte er wel hoe *gescheiden* ze stonden. Toen werd het echte

geen goede zanger, ik ben geen Marco Borsato, maar mijn teksten betekenen wel iets voor mensen. Dat vind ik eigenlijk beter.»

«Veel mensen zien mijn teksten als

“Het idee 'album' is een uitvinding van de industrie”

poëzie, maar daar ben ik het niet mee eens. Een liedjestekst is vrijwillig gebonden aan het metrum, het aantal lettergrepen of aan een melodie. Soms moet je nu eenmaal een belangrijk woord op een bepaalde plaats hebben. Veel woorden die op papier goed zijn, kun je niet zingen. In *Herfst en Nieuwgein* zing ik bijvoorbeeld *De liefde slaapt in donker cellofaan*. Oorspronkelijk was het niet *de liefde*, maar *de glasbak*. Vroeger passeerde ik immers vaak zo'n glasbak terwijl ik fietste. Glasbak is echter een lelijk woord, het paste daar niet. Dus werd het *liefde*.»

Veto: Mensen analyseren uw nummers vaak.

de Jong: «Het is heel gevaarlijk om te praten

Veto: Uw muziek lijkt soms meer Vlaams dan Nederlands. Dingen worden niet direct maar via een omweg gezegd.

de Jong: «Dat klopt, maar dan heb je wel een foutief beeld van Nederlanders. Ze hebben niet altijd een grote bek en zijn niet altijd onbeschoft. Nederland heeft ook schrijvers als Gerard Reve en prachtige subtiele kunstenaars. Maar ik voel me heel erg thuis in België. Het surrealisme zit hier meer in het alledaagse leven. In Nederland moet je alles uitleggen. Maar Nederlanders zijn niet altijd slecht.»

Veto: In 'Smalfilm' zingt u: "ik ben een grote man van vijftig jaar". U bent nu zesenvertig. Wat zijn de toekomstplannen?

de Jong: «We hebben veel plannen. Volgend jaar gaan we een ouderwetse muziekfilm maken, zoals *Head* van the Monkees. Het moet een kruising worden tussen *A hard day's night* van the Beatles en *The Sound Of Music*. Het wordt een heel leuk, grappig en romantisch verhaal met veel liedjes. De band en ik zullen acteren, ook al kunnen we dat niet echt. In 2008 gaan we de film schrijven en opnemen. In 2009 moet de film in de bioscopen komen.»